

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

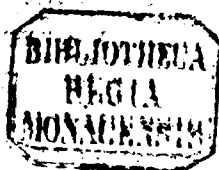
Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Α. 9. 62
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
"ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ."

LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione
latina: nufq̃ an
tea impre
m.

Contenta Librorum partialium.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 26.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
- 3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ἑὸν ἢ φιλομαθὴς, ἔσῃ πολυμαθὴς.

Ioannes Schottus. Argenting
studiosius elaboravit.
Sed relectos iudica.

.1 5 1 5.

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni
Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinenſi, cui ambo vitę
huius initia debemus, omnis eruditiorę coetus ad gra-
iam eloquentiā, veluti πρὸς τὴν ἀμαρτίαν νέεσθαι adſpi-
ret: cōductoq; aliunde pręceptore Conrado Mellissi-
politano, Eraſmi Rotterodami diſcipulo, gręcę liguę
non indocto, auide admodum Theodori grammati-
ca perdiſcat: viſus ſum mihi opere precium facturū:
ſi Deorę Luciani Samofatenſis dialogos, ductu cla-
riſſimi viri Aleandri Mottenſis / p̄ceptoris mei, Lute-
cię publicatos gręce / ſub tua impreſſoria incude, grę-
colatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̄
ſi ex mutis (ut aiunt) magiſtris, gręci aliquādo euadere
poſſent. Eſt em̄ in illis mira quędaz mixta urbanitate
facilitas, neq; leporis minus. Candidi ſunt: venuſti: &
citra faſtū ſublimes. Herq; / q̄s gentilitas deos credi-
dit, inducunt loquentes: ſuiſq; quęlibet depingūt co-
loribus. Deniq; ad gręcę linguę intelligentiā venan-
dam, mirū in modū ſunt accōmodati. Teſte vſ uno nō
tam Germanię nrę / q̄ totius orbis ſplendore Eraſmo
Rotterpdamo: qui in libello quē de ratione ſtudij in-
ſcripſit: quū de authoribus gręcis in quos protinus in-
cidas / quippiā admonuiſſet: Luciano nrō primas par-
tes tribuit. Neq; facile offendas / qui huic ſententię nō
ſubſcribat. Niſi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras
ſuas quibus inuoluti ſunt / undiq; circūferunt: nihil p-
bantes / pręter id qd ſordidū eſt / & ab omni cultu alie-
num. Quibus noſter hic non deſudat labor. quū (ut

facer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
 lentibus. At dicent: Quę dēmentia/Lucianū christia-
 no adhibere legendū: in quo nil pręst lous stupra/ra-
 ptus/adulteria, πρὸς δὲ παρ' αὐτῶν, & alia id genus fide carē-
 tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
 fabulosa atq; sceleribus scatentia legere dedignat: ca-
 ueat quęso/ne hebreorū archana legēdo penetret. Nā
 in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
 gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliuę: Im-
 pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 19. sic scri-
 bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
 no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
 dome flagitio/David regis homicidio/ & alijs impro-
 be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebreorū refer-
 ta est historia? Fateor tñ ingenue: in hoc Luciano nō
 delitescenduz/nisi quatenus græcę facundię deseruit.
 Nam sacre literę propediē (ut auguramur) pocilatore
 Erasmo nro, in fonte suo/id est græco eloquio degu-
 stabimus nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
 & veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
 tionis summa collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
 genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
 intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
 cepisti, arte tua impressoria succurre: bonisq; consule
 hęc minutula, memor huius Hesiodici,

Εἰ γὰρ κενὸν σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθείῃς,
 ἢ θαυμάζοντ' ἔρδοις, ταχέως μὲν καὶ τι γένοιτο.
 Iterę vale. Ex Viridario, s, Ioannis Argentineñ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΖΑΤΕΩΣ

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Α προμνήσω.

καὶ Διδό.

ΠΡΟΜΗΘΕΪΣ.

ἴσῳ με ὡς Ζεῦ· Δεῖν γὰρ ἦδη πέπονθα
 Ζ· λύσω σε φησὶ ὅν ἐχρήμ βαρυτέρας
 πέδας ἔχοντα, καὶ τὸν καύκασον ὅ-
 λον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ
 ἑκαίδεκα γυγῶν μὴ μόνον κείρεσθαι
 τὸ ἦπαρ· ἀλλὰ ἵ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι· ἀνθ' ὧν
 τοι αὐτὸ ἡμῖν ζῶα τούτῳ ἀνθρώπονσ' ἔπλασας· καὶ τὸ πῦρ
 ἔκλεψας· καὶ τὰς γυναικας ἐδμηλοῦργησας· ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ
 ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κρεῶν, ὅσα τιμὴν κακῶν
 λυμμένα μοι παραθείς καὶ τὴν ἀμείνων τῶν μοιρῶν σέαν·
 τῷ φυλάττωρ τί χρὴ λέγειν; Π· οὐκοῦν ἰκανὴν ἦδη τὴν
 δίκην ἐκτέτικας τοσούτον βρόνον τῷ καυκάσῳ προσλαβέ-
 νος τὸν κακίστον ὀρνέων ἀπολούμενον ἅε τὸν τρέφωρ τῷ ἦ-
 πατι· Ζ· ἐν δὲ πολλοσὴ μόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν·
 Π· ἵ, μὴ ἔνι ἀμισθί με λύσεις ὡς Ζεῦ· ἀλλὰ σοὶ μὲν
 σωπαῖν ἀναγκάϊον· Ζ· κατασοφίζῃ με ὡς προμθεῦ·
 Π· καὶ τί πλεον ἐξω; ἐν γὰρ ἀγνοήεις ὄντας ἐνὶ καὶ
 καύκασοσ' ἐσιν ἐν δ' ἀπορήσεις δεσμῶν ἢ τι τεχνάζων ἃ
 λίσκωμαι· Ζ· εἰπέ πρότερον δύντινα μισθὸν ἀποτίσεις
 ἀναγκάϊον ἡμῖν ὄντα· Π· ἢν εἴπω ἐφ' ὅ, τι βαδίζεις νῦν
 ἀξιόπιστος ἔσομαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντενέ-
 μενσ· Ζ· πῶς γὰρ εὖ; Π· παρὰ τὴν θετὴν συνεσ-
 μενσ αὐτῇ· Ζεῦ· τί με ἐγνωσ· τί δ' οὐν τὸ ἐπὶ τούτῳ
 δοκῆσ γὰρ τι ἀλγῆς ἐρεῖν· Π· μὴ ἐρῶς Ζεῦ κοινωσῆσ
 τῇ κρεῖ· Δι· ἢν γὰρ αὐτῇ κνοφορῶσ ἐκσόν, τὸ τεχθεῖν ἴσα ἐρ·

LIBER I
LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI.

Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Solue me lupi, grauia em iam passus sum.
I, Solua te ais: que oportebat grauiore
pedicas habentem/ & Caucasum to-
tum super caput incumbentem/a
sedecim vulturibus non solum corrodi
epar: sed & oculis carere effossis, eo q
hec nobis animalia homines effinxeris: & ignem
furti surripuisti: et mlieres fabricatus es. qbo egde me
decepisti in distributione carniu: ossa piguedine ob-
ducta, mihi apponens/ & meliore partium tibi
ipi seruans. Quid optet dicere? P, Igitur sufficiet iam
poenam exolut: tantu tempus Caucaso affi-
xus/ pessimo diuin per dendam aquila, quicquid in e-
pate. I, neq. ~~promethei~~ hoc con. q. te opter pati.
P, Atq. no sine mercede me solues lupi: s; tibi signifi-
cabo valde neciu. I, Bladiendo decipis me Promet.
P, Et qd plus habebo? No em ignoras rursus ubi
caucasus e: neq. idigebis viciu si quo yfutas agēs de
prehedar. I, Dic prius (aliqua mercedē accipies) ne-
ciu nobis exns. P, Si dixero ad que locu vadis nuc,
fidedignus ero tibi & de reliquis vaticin-
ans. I, Quo enim non? P, Ad Thetin/coitu-
rus cu ipsa. I, Hoc qdem nosti. Quid igit ob hoc?
videris qd aliqd veru dicere. P, Nihil lu. coicaueris
Nereidi, si em ipa grauida reddet ex te: fetus filia faciet

γάσεται σε θία ην συν ἔδρασας τὸν κρόνον. Σ. ἴτω φησ,
 ἐκπεσίσθαι με τῆς ἀρχῆς. Π. μὴ γένοιτο ὡς Ζεῦ, πλὴν τοι οὐ
 τότι ἡ μίξις ἀντὶς ἀπειλεῖ. Ζ. χαίρετω τοι γὰρ οὐρ ἡ
 θεῖος. σέ δ' ἐδ' ἡφαιστος ἐπὶ τοῦ τοι σλυσάτω.
 Β. ΔΙΟΣ, καὶ Ἑρμῶν. ΖΕΥ Σ.
 τὴν ἴναχιν παῖδα τὴν καλὴν ὀίσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τὴν
 ἰὼ λέγεις. Ζ. οὐκ ἔτι πᾶσις ἐκείνη ἐσίμ, ἀλλὰ δάμαλις.
 Ε. τεράσιον ἴτω. τῷ τρώῳ δ' ἐνὶ χλαῖνῃ; Ζ. χιλοτυπῶσα
 σα ἢ ἡρᾶ μετέβαλεν ἀντὶν. ἀλλὰ ἡ καινὴν ἀλλότῃ δεινὴν
 ἐπιμεμνησάνηται, τῇ κακοδαίμονι βουκόλῳ τῖρά πολυλόμ
 ματον ἄργον τόννομα ἐπέσκησεν, ὅς μ' ἐμει τὴν δάμαλιν αἰ
 πνοσ ὦρ. Ε. τί οὐρ ἡμῶς κρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος
 ἐς τὴν νέμεαν, ἐκεί δέ πρ' ὃ ἄργος βουκολεῖ, ἐκείνον μέρ
 ἀποκτείνω. τὴν δέ ἰὼ Διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἰγυπτου
 ἀπαγαγὼν, ἴσιν πόρισον. ἢ, τοιοῦτον ἔσω θεὸς τοῖς ἐκεί
 νη νέιλον ἀναγέτω, ἢ, τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμψέτω, ἢ, σωξέ
 τω τοὺς πλέοντας. Γ. ΔΙΟΣ, καὶ γανυμήδου. Ζ.
 ἄγε ὡς γανυμήδεις, ἢ κομὴν γὰρ ἐνθα ἐχρήν. φίλῃ σὺν με ἢ
 δη, ὅπως εἰδῆς οὐκ ἔτι ῥάμφοσ ἀγκύλον με ἔχοντα, ὅνδ'
 ὄνυχας ὀξείας, ὅν πτερὰ θίος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι
 δοκῶν. Γ. ὅν βρωσῶ, ὅν ἀετοὺς ἀρτὶ ἔσθα, ἢ, καταπατάμε
 νος ἡρπασσας με ἀπὸ μέσθ' ἢ ποιμνίαν. πῶς οὐρ τὰ μέν
 πτερὰ ἐκείνα σοι ἐξερρύκει; σὺ δ' ἄλλος ἡδὴ ἀναπέφθ
 νας; Ζ. ἀλλ' οὔτε ὅν βρωσῶς οὐδ' ὄνδ' ὡς μερῶν, οὔτε ἀε
 τὸς ὀδ' ἐ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν ὅν τόσ' εἰμι, πρὸς τὸν
 καιρὸν ἀλλάξας ἐμαντόμ. Γ. τί φησ; σὺ γὰρ ὁ παῦν ἐκεί
 νος; ἔπειτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, ὅνδ' ἐκέραια, ὅνδ' ἐλάσι
 οὐκ εἴ τὰ σκέλη; Ζ. μόνον γὰρ ἐκείνον ἡγῆθεός; Γ. ναὶ καὶ.
 θύο μέν γε ἀντὶ ἑνὸς χιμ

tibi, qualia & tu fecisti Saturno. I, Hoc ais :
expulsum me a regno. P, Ne fiat Iupiter tale
quid/coitus ipsius praesefert. I, Valeat igitur
Thetis. te vero Vulcanus ob hoc soluet.

2 Iouis, Et Mercurij. IVPITER.

Illam Inachi puellam pulchram nosti Mercuri. M, Etiam,
Io' dicis. I, Non amplius puella illa est: sed iuuenca.
M, Mostrosus hoc. Quo mutata est? I, Zelotypi
a mota Iuno, transformauit ipam. S; & nouum aliud quippiam
molestum fabricauit: infaustum bubulcum quondam, multiocu-
larem, Argum nomine constituit quod pasceret iuuentam: sine
sono exans. M, Quid igitur nos oportet facere? I, deuolans
in Nemeam siluam, illic alicubi Argus pascit: illum quidem
interficito: ipsam vero Io' per pelagus in Aegyptum
abducens/ hinc facito: & in posterum sit deus incolis:
& Nilum deducat: & ventos relaxet: & ser-
uet nauigantes. 3 Iupiter, & Ganymedes. IV.

Age o Ganyem. puenimus enim quod optebat, osculare me-
am: ut videas non amplius rostrum aduicem me habere: neque
ungues acutos/ neque alas: quod apparueram tibi volatilis esse
apparens. G. Homo/ non aquila nuper eras: & deuo-
las rapuisti me a medio ouili. Quo pacto igitur
alae illae tibi ablatae sunt? Tu alius an apparui-
sti? I. Sed neque homo quem vides adulescentule/ neque a-
quila/ sed omnium rex Deorum ego ipse sum: ad
occasionem mutas me ipse. G. Quid ais tu? Pan ille es?
deum/ quod fistulam non habes: neque cornua: neque hirsu-
tus es crura? I. Solum, non illum existimas deum? G. Etiam quidem.
sacrificauimus certe ipsi coleatui

τράγοι ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἔνθα ἔσκησὺν δὲ ἄνδρα
 ποδὶς ἴσως τίς εἶναι μοι δοκῆις. Ζ. εἰπέ μοι Διὸς δὲ οὐνε
 ἠκαστος ὄνομα, ὅνδε βωμόν εἶδες ἐν τῷ ταργάρῳ τῶν ὕον
 τος καὶ βροντῶντος καὶ ἀσραπῶς ποιδόντος. Γ. σὺ δὲ βέλ
 τισε φῆς εἶναι, ὅς πρῶτον κατέχευας ἡμῖν τὴν πολλὴν χά
 λαζαμ, ὃ οἰκῆμ ὑπερ ἄνω λεγόμενος, ὃ ποιῶν τὸν φόρον, ὡ
 τὸν κριὸν ὃ πατὴρ ἔθυσεν, εἴτα τί ἀδικίασάντ' αὐτὸς ἀνέρωσα
 σας δὲ βασιλεὺ τῶν θεῶν τὰ δὲ πρόβατα ἴσωσθι λύκοι Δ.
 κηρώσαντο, ἡ δὲ ἐρήμοις ἐσπασέοντες. Ζ. ἐτι γὰρ μέλει
 σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγεννημένων, ἢ ἐν τοῦτα συνε
 σομένῳ μεθ' ἡμῶν. Γ. τί λέγεις; ὅν γὰρ κατὰξίς με
 ἡ δὲ ἐστὶν τὴν ἴδην τήμερον. Ζ. ἐνδοαμῶς ὥσπερ μάτηρ ἀσ
 τὸς εἶμυ ἀντὶ θεοῦ γεγεννημένος. Γ. ἐνκόμῳ ἐπιζητήσει με
 ὃ πατὴρ καὶ ἀθανακτήσει μὴ ἐνρίσκωμ, καὶ πληγὰς ὕπε
 ρου ληφόμεναι καταλιπεῖν τὸ ποίμνιον. Ζ. πῶν γὰρ ἐκεί
 νος ὁφείταί σε. Γ. μηδαμῶς. ποῶ γὰρ κ' ὅν αὐτὸν εἶδ'
 ἀπαξίς με, ὑπὸ σκινὸν μαίσοι καὶ ἄλλοι παρ' αὐτὸν κρι
 ὀν τυθήσονται λύτρα ὑπερ ἑμῶν. ἔχομεν δὲ τὸν τριετὴ τὸν
 μέγαμ ὅς ἡγείται πρὸς τὴν νομήμ. Ζ. ὥς ἀφελὴς ὃ
 πᾶσις ἐστὶ καὶ ἀπλοϊκός, καὶ αὐτὸ δὲ τῷ το πᾶσις ἐτὶ ὅλ'
 ὡ τανύμηνος ἐκείνῳ μὲν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπὶ λαοῦ
 αὐτῶν, τῶν ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης. σὺ δὲ ἡ δὲ γὰρ ἐξουρά
 νισ ἐῖ, πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐν τεύθερ καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν
 πατρίδα καὶ ἀντὶ μεν τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν
 ἔδῃ, ἢ νέκταρ πίη τοῦ το μὲν τοὶ καὶ τῶις ἄλλοις ἡμῖν αὐ
 τὸς παρέξει ἐγχείωμ. τὸ δὲ μέγιστον, ὅν ἐπὶ ἀνθρώπων,
 ὅλ' ἀθάνατος γενήσῃ καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποικίλῳ κάλ
 λιστον, καὶ ὅλ' ἐνδοαίμων ἔσῃ. Γ. ἡρ δὲ παίζειν ἐπὶ

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu ꝑo plagia-
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: louis ne
audiueris nomen: neqꝫ aram videris in Gargaro pluē
tis; & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
me vir ais esse: qꝫ paulo añ effudisti nobis copiose grā
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
arietē pꝫ sacrificauit. Dēiqꝫ qđnā iprobe tētātē me sur
isti rex Deorꝫ? Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
perunt nunc / eremū irruentes. I. Adhuc em̄ cure ē
tibi ouium immortalī factō, & hic coe-
unti nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaqꝫ. qm̄ frustra aqui-
la fuissem pro deo factus. G. Igitur inquit me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaqꝫ post-
ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te? G. Neqꝫ ꝑo desydero sã ipm. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie-
tem imolandū, pꝫmia de me. Habemus eqđē triennē
magnū, qui pꝫcedit ad pabulū. I. qꝫ simplex hic
puer ē, & icōsyderatus. sicqꝫ se hꝫ res: puer ē adhuc. Sꝫ
Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
ipsorū: ouilis / & Idē. quādoquidē tu iam coele-
stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
patriē. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nectar bibes. hoc insup alijs dñs nobis i-
pse pꝫbebis infundēs. Hoc ꝑo maximū: nō āplius hō/
sed imortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
cherrimū: prorsusqꝫ foelix eris. G. Si ꝑo ludere cu-

θυμίσω, τίς συμπαίξεται μοι; ἔν γάρ τῷ ἴδι πολλοὶ ἔλ-
κωται ἡμερ. Ζ. ἔχεις κἀμ ταῦτα τὸν συμπαίξόμενον
σοι τοῦτον ἔρωτα, καὶ ἀσφαλτοῦς μάλα πολλοῦς. Δάρ-
ρει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἔτι ποδὶ τῶν κα-
τω. Γ. τί δέ; υἱὲν χρησίμος; ἄν γενοίμην ἢ ποιμαί-
ναι δέσσει κἀμ ταῦτα; Ζ. οὐκ, ἀλλ' ὀϊνοχοῖσας, καὶ
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξι, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσί-
τουτο μερὶ θυχαλέσσον. οἶδα γάρ ὥς λῆν' ἐγχείαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδύνουσι τὸ κισσύβιον. Ζ. ἰδοὺ, πάλιν οὕτως γά-
λακτος μνημονεύει, καὶ ἀνδράσιν διακινῆσαι οἶε-
ται. ταυτὶ δ' οὐρανός ἐστι, ἢ πῶνον μερὶ ὡς περ' ἔφη το μέρ-
ταρ. Γ. ἡδίων ὢ ζεῦ τοῦ γάλακτος; Ζ. εἶσι μετ' ὀλί-
γον. καὶ γευσάμενος οὐκ ἔτι ποδῆσαι τὸ γάλα. Γ. καὶ
μῖσσαι δέ τοῦ τῆς νηκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώ του ἔρω-
τος; Ζ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνῆρπασα ὥς ἄμα κα-
τεύδοιμεν. Γ. μόνος γάρ οὐκ ἂν δύναίω, ἀλλ' ἡδύαντος
κατεύδειν μετ' ἐμοῦ; Ζ. ναί, μετὰ γεταιούτου οἷος εἴ σὺ
ταυμμάσῃς οὕτω καλῶς. Γ. τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον οὐκ
σεῖ τό κάλλος; Ζ. ἔχει τί θέλητρον ἡδύ, ἢ μαλακώτε-
ρον ἐπάγει αὐτόν. Γ. ἢ μὴν δ' ἔγε πατήρ ἢ χθερά μοι συγκα-
θεύδοντι, ἢ διηγέιτο ἑώθεν ὥς ἀφ' ἑλίου αὐτοῦ τῆν ὕπνον σρε-
φόμενος, ἢ λακτεῖζων, καὶ τί φεγγόμενος μεταξὺ ὅσῳ
τε καθεύδοιμι. ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἐπεμπε με κοίμη-
θισόμενον τὰ πολλὰ ἔρωτα δέ σοι εἰ δαί' αὐτοῦ ὥς φησὶ ἀνῆρ-
πασάσ με, καταθεῖναι ἄνθισ ἐς τὴν γῆν ἢ πράγματα ἔξ-
εις ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς σρεφόμενος. Ζ.
τοῦτ' αὐτό μοι τό κείριστον ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνήσασαι με-
τα σοῦ. φίλῳν γάρ διατελέσω πολλάκις ἢ περιπύσσων.

plam: quis colludet mecū? In Ida em̃ multi cog-
 tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
 tibi hunc Cupidinē/& astragalos valde multorū. Cō
 fide solum: & lectus sis:& nihil desyderes inferi-
 orū. G. Quid vero vobis utiſero? An oues pasce-
 re oportebit & hic? I. Nō:sed ministrabis vinū:&
 ad nectar paulopost ordiaberis:& curabis opotatōez
 G. Hoc qdē nō difficile. scio em̃ ut opteat effūdē lac
 & coronare poculū pastorale. I. Vide,rursus hic la-
 ctis meminit:& hominibus se ministrare pu-
 tat. Hoc ỹo ccelū est:& bibemus quēadmodū dixi ne-
 ctar. G. Dulcius o iupiter lacte? I. Scies post pusil-
 lū:et cū gustaueris/nō āplius desyderabis lac. G. Por-
 ro ubi dormiam nocte? An cum coctaneo Cupi-
 dine? I. Non,sed ob hoc te rapui/ut simul dor-
 miremus. G. Solus em̃ non possis: sed suauius
 dormire mecū? I. Profecto,cum tali qualis es tu
 Ganymedes/sic pulcher. G. qd em̃ te ad somnū iuua-
 bit pulchritudo? I. H̃z qddā icitamētū suaue:& facili-
 us iducit ip̃z. G. Atq̃ pat̃ meus idignabat̃ mihi cōdor-
 miēti:& narrabat mane/quō turbare ip̃ius somnū vo-
 lutans p̃ lectū,calcitrans,& aliquid loquēs in teā quan-
 do dormire. quaprop̃ ad matrē r̃mittebat me dormi-
 turū sepiuscule. Si ob hoc ut ais/rapu-
 isti me:deponere rursus in terrā opus habe-
 bis vigilans.turbabo em̃ te frequenter cōuertens. I.
 Hoc quidē mihi suauissimū facies:si vigilauero te
 cum.exosculans em̃ perficiam sepe & amplectens.

Γ. Αὐτὸς ἄν' εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοίμῳμαι σοῦ καταφι-
λοῦντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον· νῦν δὲ ἅπαγε
ἀντὶ τοῦ ἔρμῃ, καὶ πίνοντα τῆς ἀθανασίας ἄγε δινοχοῖσον
ταῖς ἡμῖν, διδῶξαις πρότερον ὥς χρηθ' ἐγγεῖν τὸν
σκύφον. Δ' ἔρωτος, καὶ διός. Ε' Ρ Ω Σ.
ἀλλ' εἰ καὶ τὴν ἡμῶντος ὡς Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίον γάρ
εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. σὺ παιδίον ὡς ἔρως· ὅς ἀρχαίστε
ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἱαπετοῦ· ἢ διότι μὴ πώγωνα μὴ γὰρ πο-
λιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀγέδαις νομίζεσθαι
γέρωρ καὶ παρῶργος ὢν. Ε. τί δὲ σε ἠδίκησα ὁ γέρωρ
ὡς φῆς ἐγὼ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοή; Ζ. σκόπῃ
ὡς κατάρταται μικρὰ, ὅς ἐμοὶ μὲν δ' ὕψος ἐντρύφῃ· ὡς·
τε μὴ ἐρ' ἐσιν δ' μὴ πεποιήκας με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, ἄετον· ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδεμίαν ἢ ντινα ἔρασθῆναι
πεποιήκας· οὐ δὲ συνῆκα ἡδύς γυναικὶ διὰ σέ γεγενημέ-
νος· ἀλλὰ με δέξαι μαγανεύειν ἐπ' αὐτὸς, καὶ κρύπτειν ἐ-
μαυτόν· αἱ δὲ τὸν μερταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν· ἐμέ δὲ
ἢ μ' ἰδῶσι τεθνήσκουσιν ὑπὸ τοῦ Δέοντος. Ε. εἰκότως· οὐ γὰρ φέ-
ρουσιν ὡς Ζεῦ θνηταὶ δοῦσαι τὴν πρόσοψιν. Ζ. πῶς οὖν τὸν
ἀπ' ἀλλῶν δ' ἐράγχος, καὶ ὁ ὑδάινθος φιλοῦσιν; Ε. ἀλλ'
ἢ Δάφνη καὶ κέεινον ἔφυγε καὶ τοὶ κομάτην καὶ ἀγένοιον ὄνται·
εἰδ' ἐδέλυσ' ἐπ' ἐράσος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν ἀγρίδα, μὴ δὲ
τὸν κεραινόμ φέρε· ἀλλ' ὥς ἡδύστον ποιεῖ σεαυτὸν, ἐκατέρω-
θερ καθεμένος βοσφύχονος τῇ μίτρᾳ τοῦτος ἀνελκόμενος·
πορφυρίδα ἔχε· ὑποδέου χρυσίδα· ἕως ἀνλῶ· καὶ τυμ-
πῶναις ἔνρυνμα βάινειν ὅφει· ὅτι πλείους ἀκολαθῆσθαι
σοι τῶν Διονύσων καὶ νῶν ὢν. Ζ. ἅπαγε, οὐκ ἂν δεξαίμην
ἐπ' ἐράσος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος. Ε. οὐκοῦν ὡς Ζεῦ μὲ

G. Ipse videris. ego vero dormiam te deoscu-
lante. **I.** Videbimus tūc qd agendū. Nūc v̄o abduc
ip̄m Mercuri: & bibentem īmortalitatē/duc ut min⁹
stret nobis; docēs prius quēadmodū opteat poſigere
cyphum. **2** Amoris, & Iouis. **AMOR.**
S; & si quid peccaui lupit̄/ignosce mihi. puerulus em̄
sum & adhuc demēs. **I.** Tu puerulus Amor, ātiqui
ores multū Iapeto. Vel qm̄ non barbā/neq; ca-
nos pduxisti; pp̄t hęc & ifās dignū putas existimari:
senex & vefator exñs. **A.** qd v̄o te iūria affeci senex
ut ais. ego/pp̄t qd me et vīcīre affectas? **I.** Cōsidera
o perfide/si sunt parua: qui mihi sic deliciaris: quapro-
pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
cygnū, aquilam. me v̄o prorsus nullū quēpiā amare
fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te fas-
ctus. S; me optet dolere ob ipsas/ & abscondere me
ipsum. Hę v̄o quidē taurū/vel cygnū amant: me vero
si videant/moriunt̄ prę timore. **A.** Merito. nō em̄ fe-
runt Iupit̄r/mortāles existētes/aspectū. **I.** Quō igit̄
Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? **A.** Sed
Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et iberbē exñtē.
Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: neq;
fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac teip̄m: utraq; par-
te dimittens capillos/in mitra hos resumens.
purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym-
pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
te Bacchi menadibus. **I.** Sile. non probauerim
amabilis esse talis factus. **A.** Igit̄ Iupit̄r/ne-

Δε' ἔρῃ θέλε, ῥαδαὶ οὐ γὰρ τοῦτότε· Ζ. οὐκ· ὅλ' ἔρῃ μὲν
ἀπαγμονέσσερον Δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνει· ἐπὶ τοῦτοισ' ἀν
τοῖς ἀφίημί σε.

Ἡ' ἥρασ και διόσ.

Ἡ' Ρ Α.

Ἐξ δὲ μειραδίῳ τοῦτο ὦ Ζεῦ τὸ φεγγίον ἀπὸ τῆς ἰδῆς ὄρε
πᾶσας Δεῦρο ἀνέγαγες, ἐλαττόν μοι προσέ τόμ νοῦν.
Ζ. ἢ τοῦτο γὰρ ὦ ἥρα Ζηλοτυχεῖς ἦδη ἀφίεις οὕτω ἢ ὅλ' ἢ
πῶτατον· ἐγὼ δέ ὦ μῆρ τῶισ' γύναι· ζῶ μόναις χαλεπῆσθε
εἶναι ὁπόσαι ἂν ὁμιλῶσιν ἐμοί· Ἡ. οὐδ' ἐκείνα μέν
ἐνπαιεῖς, οὐδ' ἐπρέποντα σεαυτῶ, ὅς ἀπάντων θεῶν Δεσπ
πότης ὢν, ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετὴν, ἐπὶ τῇ γῆρ
κάτει, μοιχεύων χρυσίου ἢ ταυροσ γενόμενος· πλὴν ὅλ'
ἐκείναι μὲν σοὶ κ' ἂν ἐν γῇ μένῃσι· τὸ Δ' ἰδίῳι τῆς πατ
ρίῳι ἀρπᾶσας ἀνέπτης ὦ γενναῖότατε θεῶν, καὶ συνοικέ
σιν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐπαχθεὶς οἰνοχοῦρ· Δ. τῷ λόγῳ οὕτως
ἠπότε οἰνοχόων, ἢ ἀπογορεύεσιν, ὅρα ἢ τε ἥβη καὶ ὁ ἥ
φαισος Διακονούμενοι· Σὺ δέ ἢ τὴν κύλικα ὄνῃ ἂν ὅλ' ὡς
λαῶις παρ' αὐτοῦ ἢ φίλῶσας πρότερον αὐτὸν ἀσάντων ὁ
ρώτων, καὶ τὸ φιλημάσοι ἢ Διὸς τοῦ νέκταρος· καὶ Διὶ
τοῦτο ὅν Δε Διτῶν πολλὰς αἰτέεις πιεῖν· ἐνίστε δέ καὶ
ἀπογενεσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ· καὶ πίνοντος ἀπο
λαβὼν τὴν κύλικα, ὅσον ὑπὸ λίπον ἐν αὐτῇ πίνειν, ὅδε
καὶ αὐτὸς ἔπιε, καὶ ἐνθα προσήρμωσε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πίνησ ἅμα καὶ φιλήσ· πράμν δέ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπάντων
πατὴρ, ἀποδέμενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν κραυνοῦν, ἐκάθη
σο ἀσφαλιζομένη μετ' αὐτοῦ, πώγωνα τιλικούτορ καδεῖμε
νος· πάντα οὐρ ὄρω ταῦτα, ὥστε μὴ οἶον λαμβάνειν· Ζ.

καὶ τί Δεινόν

q̃ amare vis. facile q̃dē hoc est. I. Nō, s̃ amare quidē:
expeditius vero ipsum consequi. ob hęc i-
psa remitto te.

5 Iunonis & Iouis.

I V N O.

Ex quo adulescentulū hunc Iupit̃/phrygiū ab Ida ra-
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.

I. Et ob hoc Iuno zelotypa es iā ob simplicē hūc & mīe
molestū. Ego ṽo putabā mulieribus solis difficilē te
esse quęcunq̃ conuersant̃ mecū. IV. Neq̃ illa q̃dē
recte facis: nec cōuenientia tibi sunt, qui oīm deorū do-
minus exñs, relinquens me legitimā uxorem, ad terrā
descendens, moechās, aurū/vel taurus factus. Verū tñ
illę mulieres tibi in terra manent: hūc ṽo troianū pu-
erulū rapiēs deuolasti gñolissime deorū: & cohītat
nunc in caput mihi intrusus. Nāq̃ (ut fama est) sic
īdigebas pocillatoribz: & defessi s̃ utiq̃ Hebe et Vul-
canus seruientes. Tu vero & calicem non aliter
accipis ab ip̃o/ q̃ osculans prius ip̃m omnibus vi-
dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq̃ sitiens sepenūero petis bibere. Interdū ṽo et
degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre-
hendens calicē/quantū reliquū est in ip̃o bibis: unde
& ipse bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omniū
pater/ponens clypeum & fulmen/sedi-
sti ludens cum ip̃o: barbā tñ demis-
sus. Oīa igit̃ video hęc: q̃prop̃ ne putes me latere. I.

Et quid graue

ὣς ἔρα μείρακιον ἔτ'ω καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν
καὶ ἡδέσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φίλῳ ματι καὶ τῷ νέκταρι· ἦν
γούρ ἐπιτρέψω ἄντῳ καὶ ὁ ἄπαξ φιλήσῃ σε, οὐκ ἔτι μέμ-
νη μοι ἥστι μόνον τῶν νέκταρος διομένων τὸ φίλημα εἶ-
ναι· ἦ· παιδευσῶν οὗτοι λόγοι· ἐγὼ δὲ μὲ οὕτω μάνει-
ν, ὥς τὰ χεῖλη προσενηκείν τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί-
οὔτῳ ἐκτεθλυμένῳ· Ζ· μή μου λοιδοροῦ ὡς γενναῖοι σά-
τη τῶις παιδικῶις· οὐτοσί γάρ θ' ἀνδρίας, ὁ βάρβαρος·
ὁ μαλθακός· ἡδίων ἢ ποθεινότερος· οὐ βύλομαι δέ ἐπιείν,
μή σε παροξύνω ἐπιπλέον· ἦ· ἔθε καὶ γαμήσιας ἀντόμ-
ῆ μου ἔνεκα· μέμνησο γούρ· οἶδά μοι δὲ τὸν δινοχόον τοῦ-
τόν ἐμπαροινέει· Ζ· οὐκ· ἀλλὰ ἥν· ἡφαιστοῦ ἔδει ἥν σὸν
υἱὸν δινοχοεῖν· ἡμῖν χαλεπόντα, ἐκ τῆς καμίνου ἔκοντα,
ἔτι τῶν σπινθέρων ἀνάπλεων, ὅρτι τὴν πυράγραν ἄσπτι·
θέμενον· καὶ ὅς ἐκείνων ἀντῶν τῶν δακτύλων λαμβάνει
ἡμῶς τὴν κύλινα· καὶ ἐπισπασσάμενός φιλήσῃ μεταξὺ·
ὅρ' οὐδ' ἂν ἡ μήτηρ σὺν ἡδέως φιλήσειας· ὑπὸ τῆς ἀσβό-
λου κατηβαλωμένον τὸ πρόσωπον ἡδέως ταῦτα· οὐ γὰρ
καὶ παρὰ πολὺ ὁ δινοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμπο-
σίῳ τῶν θεῶν· ὁ ταννυμίδης δέ κατὰ πτερόσ' αὐθις ἔσ-
την ἴδην· καθάρως γὰρ καὶ ῥοδοδάκτυλος· καὶ ἐπίσπασ-
νός ὁρ' εἶγει τὸ ἔκτομα· καὶ δ' ἐλνπεί μάλισα, ἢ φιλεῖ ἡ-
δίων τοῦ νέκταρος· ἦ· νῦν ἢ χαλός ὡς Ζεὺς ὁ ἡφαιστός, ἢ
δι δακτύλοι ἀντοῦ ἀνὰ ξίοι τῆς σῆς κύλιμος· ἢ ἄσδολα με-
σός ἐστι· καὶ ναυτίδος ὁρ' ἄντ' ὅν· ἐξ ὅτε τὸν καλὸν κομ-
τὴν τούτου ἡ ἴδην ἀνέθερε· πάλαι δέ οὐκ ἔώρας ταῦτα· οὐ
δ' οἱ σπῆγρες, οὐδ' ἡ καμίνος ἀπέτρεπεν σε, μή ἔχι πᾶ-
νερ παρ' ἀντοῦ· Ζ· λνπείσ' ὡς ἔρα σεαυτὴν· οὐδ' ἀνδρῶν

Iuno/adulescentulū sic pulchrū, int̄ bibendū osculari:
& letari ambobus & ob osculum/& ob nectar. Si
igitur cōmittā ip̄i simul osculari te; nō amplius cōque
rereris mihi/prēstantius nectare putando osculū ei
se. IV. Pediconū s̄t hi s̄mōes. Ego ꝑo nō sic insa
na sum: ut labra admoueam molli huic phrygio,
sic effoeminato. I. Ne me obiurges generosissi
ma/pediconū. hicce em̄ effoeminatus/barbarus/
mollis, iucundior & desyderabilior. Nolo dicere.
ne te irritē magis. IV. Vtinā & i uxore duxisses ip̄z
mei causa. Meminero igit̄/ q̄lit̄ mihi ꝑ pocillatorē hūc
insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum
filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo
nentem: & ab illis ipsis digitis recipere
nos calicem: & amplectantes osculari interea:
quem neq̄ mater tu/iucunde osculata fueris: a fulig
ne exustum faciem. Delectabilia ne hęc. Non enim
& præter multa alia/pocillator hūc decorat conui
uiū deorū. Porro ille Gany. vix q̄ntū agēs ānū/statū in
Idam venit purus/& roseos digitos habēs: docteq̄
fundit pocula:& (q̄d te male habz i primis) osculat iu
cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupit̄ Vul.&
digitū ip̄ius indigni tui calicis:& fuligine ple
nus est:& nausea afficeris vidēs ip̄z: ex q̄ illū pulchrū/
tū hūc Ida educauit. olī ꝑo nō r̄spiciebas hęc: ne scōa
q̄ fauillę/ neq̄ caminus abduxerūt te quo minus bi
beres ab ip̄o. I. tristitia afficis Iuno teip̄z, nihī aliđ.

καὶ μοι ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζήλοτυποῦσα· εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
παιδὸς ὠραίον δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν δ' οὐθὺν οἰ-
νοχοεῖται σὺ δὲ τὸ τανύμηνον ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδῃς τὴν κίλιν-
κα, καὶ ἐφ' ἑκάστη λίσφίλει με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοισ
ἢ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τοῦτο λακρύ-
εις; μὴ δέδιθι· διμύζεται γὰρ ἢ τὶς σε λυπεῖν ἐθέλη

5 ἤρασ

καὶ Διός

ΗΡΑ

τὸν ἱζίονα τοῦτον ὄρωσ ὡς Ζεῦ· ποδὶόν τῖνα τὸν τρόπον
ἦγῃ; Ζ· ἀνθρωποὺς εἶναι χρῆσθαι ὡς ἡρα καὶ συμποτικόν·
ὅν γάρ ἄνσυνῃς ἡμῖν ἀνάζισσ' τοῦ συμποσίον ὦν· Η· ἄλλ'
ἀνάζισσ' ἐσιν· ὑβρισῆς γε ὦν· ὥστε μικετὶ συνέστω· Ζ·
τί δαὶ ὑβρίσῃς; χρὴ γάρ, ὅμιμαι, καὶ μεῖδεναί· Η· τί δ'
ἄλλο; καὶ γὰρ αἰσχύνομαι ἐγχεῖν αὐτό· τοιοῦτόν ἐσιν δ'
ἐτόλμισε· Ζ· καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μάλλινον ἐγχεῖσ' ἄν
ὅσον ἢ αἰσχερδὶς ἐπεχείρησε· μῶν οὐρ ἐπεῖρα τῖνά; συνί-
μι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχερόν ὁ περ ἄνδρῃσι αἰσ ἐγχεῖν
Η· αὐτὴν ἐμέ, ὅνκ' ἄλλῃ τῖνά ὡς Ζεῦ πολὺν ἦσαν χρόνον· ἢ
τὸ μέν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρῶγμα, διότι ἀπηνῆς ἀφώρρα
ἔσ' ἐμέ· ὃ δὲ καὶ ἔστεινε καὶ ὑπεδάκρυε· καὶ εἰ ποτε πίῳ
σα παραδύοιμ' τῷ τανύμηνον τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ ἵππει ἐν ἄν-
τῳ ἐκείνῳ πίῃμι, ἢ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ, ἢ πρόσ τόνος ὃ
φθαλμόνσ' προσῆγε, ἢ αὐθις ἀφώρρα ἔσ' ἐμέ· ταῦτα ἢ λῃ
συνίμ' ἐρωτικά ὄντα, καὶ ἐπὶ πολλὴν μὲν ἡ δαύμην λέγειν
πρὸς σέ· καὶ ὥμην παύσασθαι τῆς μαρίας τὸν ἄνθρω-
πον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγονσ' ἐτόλμυσέ μοι προσωγκεῖν, ἐγὼ
μὲν ἀφείσα αὐτόν ἐτι λακρύνοντα καὶ προκίλινδόμενον,
ἐπιφραζαμένον τὰ ὦτα, ὥς μὴ δὲ ἀκούσαιμ' αὐτοῦ ὑβρι-
στικά ἱκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσονσα· σὺ δὲ αὐτὸς

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ ꝑetotypia mota. Si ꝑo
puero pulchro accipiēs pocuꝝ: tibi qđē filiꝝ tuꝝ po
cilletur: tu ꝑo Ganymedes mihi soli redde cali
cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderis
& rurſū qñ a me accepis. Quid ob hoc lachryma
ris: Ne timeas. Lugebit em̄ ſi quis te triftari voluerit.

6 Iunonis & Iouis. IVNO.

Ixionem hūc vides Iupitē: quibꝝ nā moribꝝ affectū
putas? I. Hominē eſſe utilem Iuno / & cōbibonem.
nō em̄ intellexi nob̄ idignū ſympoſio exiſtere. IV. Sꝫ
idignus ē: iuriuſus qđē exñs. q̄ pp̄ nō āplius iſſit. I.
Quid aut̄ cōtumelię itulit: oꝫ em̄ (ut puto) & me r̄ſcit
alid. Etem̄ erubeſco dicer̄ ipꝫ: tale ē qđ (IV. quid ꝑo
pſumpſit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qđcūq̄
turpi conatu tētavit. nūqđ igit̄ adnixus ē aliq̄ mō: itel
ligo em̄ cuiuſmōi turpe ſit qđ reformidaueris dicere.
IV. Ipſam me: nō aliā quāpiam Iupit̄ / lōgo iā tpe. Et
quidē primū ignorabā rem / ob quā attēte reſpiciebat
in me. Idē ꝑo gemebat et ſublachrymabat. Et ſi qñ bi
bens tradidiſſez Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
ipſo bibere. & capiēs oſculabat̄ interea: & ad oꝫ (iā
cloꝝ admovebat: & rurſus pſpectū i me itēdebat. hec
intelligebā amatoria eē: et mīto qđē tpe verecūdabar
ad te: putabāq̄ ceſſaturū a furore homiꝝ (dicere
nē. Poſtq̄ ꝑo et ſymones auſus eſt mihi adꝛcere: ego
remittens ipſm̄ adhuc lachrymantē & volutantem /
claudens aures, ne audirem ipſius contu
melioſa ſupplicātis, acceſſi tibi dictura. Tu vero ipſe

καὶ μοι ἐπιτείνεις τὴν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα· εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
παιδὸς ὠραίου δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν δ' οὐθ' οἱ
νοχοεῖται· σὺ δὲ τανύμηδ' ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδ' τὴν κίλτ
κα, καὶ ἐφ' ἐκάστη δὲ φίλει με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις
ἢ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τοῦτο λακρύ
εις· μὴ δέδ'ιθι· διμῶζεται γὰρ ἢ τὶς σε λυπεῖν ἐθέλῃ

5' ἦρας καὶ διός·

ΗΡΑ·

τὸν ἱζίονα τοῦτον ὀρέωσ' ὃ Ζεῦ· ποδῖόν τινά τοῦ τρόπου
ἦ γ' ἢ· Ζ· ἀνθρώπων εἶναι χρῆσθ' ὃ ἦρας καὶ συμποτικόν·
ὅν γὰρ ἄνσυνῆν ἡμῖν ἀνάξιον τοῦ συμποσίον ὦν· ἢ ἄλλ'
ἀνάξιός ἐστιν· ὑβρις γὰρ ὦν· ὥστε μηκέτι συνέστω· Ζ·
τί δαί' ὑβρίσῃς· χρὴ γὰρ, ὅμοιαι, καμμεῖσθαι· ἢ τί δ'
ἄλλο· Ζ· καὶ γὰρ αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό· τοιοῦτόν ἐστιν δ'
ἐτόλμησε· Ζ· καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἴπωσις ἄρ'
ὅσον ἢ αἰσχροῖς ἐπεχείρησε· μῶν δ' οὐκ ἐπείρα τινά· συνί
καὶ γὰρ ὁ ποδῖόν τινά τὸ αἰσχρόν ὃ περ' ἀρ' ἀκνήσειας εἰπεῖν
ἢ αὐτὴν ἐμέ, ὅν κ' ἄλλῃ τινά ὃ Ζεῦ πολὺν ἦν χρόνον· καὶ
τὸ μέν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρῶγμα, διότι ἀπηνῆσ' ἀφ' ἑώρα
ἔσ' ἐμέ· ὃ δὲ καὶ ἔστανε καὶ ὑπεδάκρυε· καὶ εἰ ποτε πίον'
σα παραδίδῃν τῷ τανύμηδ' τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ ἔπει ἐν ἄν
τῷ ἐκείνῳ πιεῖν, καὶ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ, καὶ πρόσ τόνος ὃ
φθαλμόντος προσῆγε, καὶ αὐθις ἀφ' ἑώρα ἔσ' ἐμέ· ταῦτα ἢ ἄλλ'
συνῆν ἔρωτικά οὐτα, καὶ ἐπὶ πολλὴν μὲν ἡ δούμην λέγειν
πρὸς σέ· καὶ ὥμην παύσασθαι τῆς μανίας τὸν ἀνθρώ
πον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγον ἐτόλμησέ μοι προσωπῆκεν, ἐγὼ
μὲν ἀφείσα αὐτόν ἐτι λακρύνοντα καὶ προκλινύμενον,
ἐπιφραζαμένη τὰ ὥτα, ὥς μὴ δὲ οἰούσαι μὲν αὐτοῦ ὑβρι
στικά ἰκετεύοντος, ἀπ' ἄλλου σοὶ φράσοντα· σὺ δὲ αὐτό

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ celotypia mota. Si ꝑo
puero pulchro accipiēs pocuꝝ: tibi qđē filius tuus po
cilletur: tu ꝑo Ganymedes mihi soli redde cali
cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderis
& rurſū qñ a me accepis. Quid ob hoc lachryma
ris: Ne timeas. Lugebit em̄ si quis te triftari voluerit.

6 lunonis & louis. IVNO.

Ixionem hūc vides lupit: quibꝝ nā moribꝝ affectū
putas? I. Hominē eſſe utilem Iuno / & cōbibonem.
nō em̄ intellexi nob̄ idignū ſympoſio exiſtere. IV. Sꝫ
idignus ē: iuriuſus qđē exñs. q̄ pp̄ nō āplius iſſit. I.
Quid aut̄ cōtumelię itulit: oꝫ em̄ (ut puto) & me r̄ſci
aliq̄. Etem̄ erubeſco dicer̄ ipꝫ: tale ē qđ (IV. quid ꝑo
pſumpſit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qđcūq̄
turpi conatu tētauit. nūqđ igit̄ adnexus ē aliq̄ mō: itel
ligo em̄ cuiuſmōi turpe ſit qđ reformidaueris dicere.
IV. Ipſam me: nō aliā quāpiam lupit / lōgo iā tpe. Et
quidē primū ignorabā rem / ob quā attēte reſpiciebat
in me. Idē ꝑo gemebat et ſublachrymabať. Et ſi qñ bi
bens tradidiſſeꝫ Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
ipſo bibere. & capiēs oſculabať interea: & ad oꝫ (iā
cloſ admouebat: & rurſus pſpectū i me itēdebat. hec
intelligebā amatoria eē: et mīto qđē tpe verecūdabar
ad te: putabāq̄ ceſſaturū a furore homiꝫ (dicere
nē. Poſtq̄ ꝑo et ſymones auſus eſt mihi adñcere: ego
remittens ipſm̄ adhuc lachrymantē & volutantem /
claudens aures, ne audirem ipſius contu
melioſa ſupplicātis, acceſſi tibi dictura. Tu vero ipſe

ὄρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. ἔνγε δὲ κατὰ ἄρατος ἐπ' ἐμὲ
αὐτόν, καὶ μέχρι τῶν ἡρᾶς γάμων τοσούτου ἐμεθύσθαι
τοῦ μέκταρος, ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἰτίοι καὶ πέρα τοῦ
μετρίου φιλούθρωποι, οἱ γὰρ καὶ συμπτώσας αὐτοὺς ἐποίη-
σάμεθα. συγγνωσοὶ οὖν εἰ πίνοντες ὅμοιοι ἡμῖν, καὶ ἰδόν-
τες ὀνυάμια κάλλη, καὶ ὄσια οὐποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθυ-
μησάμεν ἀπολαύσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἁλόντες. ὁ δὲ ἔρωσ', βί-
αιουρτί ἐσι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σοῦ μὲν καὶ πάνν' οὕτως γε δεσπότης
ἐσὶ. καὶ ἄγεισε καὶ φέρει τῆς ῥινόσ', φάσιν, ἔλκωρ. καὶ ἐπεὶ
αὐτῶ ἐνδὸν ἄν' ἡγῆ γαίσοι. καὶ ἀλλάττη' ῥαδίως ἐσ' δ' ἔτι
ἄν' κελύσῃ. καὶ δ' ἄλλωσ' αἰτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σφ-
γε. καὶ νῦν τῶ ἰξίονι διδάκαθότι συγγνώμην ἀπονέμεις.
ἄτε καὶ αὐτὸς μοι χεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναικα, καὶ σοὶ
τόν περ ἰδίον ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων; εἰ τί
ἐγὼ ἔπαυσα ἐσ' γῆρ καθελθὼν. ἀτὰρ διδοῖς δ' μοι δοκεῖ περὶ
τοῦ ἰξίουτος. κολάζειν μὲν μωδ' αὖτως αὐτόν, μὴ δ' ὥς οὐθεῖν
τοῦ συμποσίου. σκαὶ ὁρ' γὰρ, ἔπειθ' ὅτ' ἐρᾷ καὶ ὥς φῆς δοκῇ
ρῦει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τί δ' οὖν; ἀέθλια γὰρ μὴ
τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἶπας. Ζ. οὐδαμῶς. ἀλλ' εἰδωλόν
ἐκ μεφελὸς πλασάμενοι αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπειδὴν λυθῇ τὸ
σωματώσιον, καὶ κείνοσ' ἀγρὺ πνέει, ὥς τὸ εἰκὸς, ὑπὸ τοῦ ἔ-
ρωτος, παρὰ κατὰ κλίνας αὐτῶ φέροντες. οὕτω γὰρ παθ-
σαι το ἀνιῶμενος, διηθείς τετυχημέναι τῆς ἐπιθυμίας. Η.
ἄπαγε, μὴ ὥραιοι σιμ' ἴκοι το τῶν ὑπὲρ αὐτόν ἐπιθυμῶν. Ζ.
ὁ μωσ' ὑπόμεινον ὧς ἡρᾶ. τί γὰρ ἄν' καὶ πάθος δεινὸν ἀπὸ
τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ δ' ἰξίων συνέσαι; Η. ἀλλὰ καὶ νε-
φέλῃ ἐγὼ εἶναι δοῦλω, καὶ τὸ ἀσχερόν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει δια-

vide quō punias virum. I. Euge sceleratus in me
 ipsum/& usq; ad Iunonis nuptias tantū inebriatus
 nectare. Sed nos horū authores:& ultra
 modū amatores hoīm: q qdē & cōbibones ip̄os feci
 mus. vēia digni sūt iḡr si bibētes silia nob̄ egerit: et vidē
 tes celestes p̄chritudīes, q̄les nūq; vidēt in tra: desy
 derauerūt frui ip̄is/amore capti. Hic yō Cupido vi
 olentū quiddā. & nō hoībo solū imperat: sed et nobis
 ipsis interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
 est: & ducit te: & fert naso (ut aiunt) trahēs: & seq̄ris
 ipsum quo duxerit te: & imūtaris facile in id quod
 iusserit: & prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu
 es. Et nunc Ixioni conscio, ob id veniam tribuis:
 qñ qdē & ip̄e adsterio tētaueris oli ip̄ius uxore: q̄ tibi
 Perithon pepit. I. Adhuc em̄ tū memisti illorū si qd
 ego lusi ī terrā descēdēs. S; noueris qd mihi videt de
 Ixione. mulctare quidē nequaq; ip̄m: neq; expellere
 a cōuiuio. rusticū em̄ esset: eo q̄ amat: & ut ais lachry
 mā & itolerabilia pati. IV. quid Iupit? timui em̄ ne
 quid iniuriosus dicās. I. Neq; q̄. Sed simulacrum
 ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
 conuiuium, & ille vigilat (ut par est) prē a
 more: adhibeamus ip̄i afferentes. Sic em̄ ces
 sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
 Apage, ne ad maturitatē pueniat idip̄ desyderās. I.
 Tamē sustine Iuno. quid em̄ & passa fueris molestū a
 fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nu
 bes ego esse apparebo: & turpitudinē in me faciet p

τὴν ὁμοιότητα. Ζ. οὐδὲν τοῦτο φησὶ· ἄτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὶς
 γένιτ' ἄν, οὔτε σὺ νεφέλη. ὁ δ' ἰξίωρ μόνον ἐξαπατηθήσεται.
 Η. ἀλλ', οἳ πάντες ἀνδρες αἰσχρολόγοι εἰσὶν,
 ἀνχίσει κατελθὼν ἴσως, καὶ ληγίσεται ἅπασιν, λέγων
 συγγενῆσθαι τῇ ἡρᾷ, καὶ σὺνλεκτρὸς εἶναι τῷ Δίῳ· καὶ
 ποντάχαι ἐρᾷ με φησὶ ἐν αὐτοῦ· διὰ δὲ πισεύουσιν, ὅτε
 εἰδότες ὡς νεφέλη σὺν ἡμῇ. Ζ. οὐκοῦν ἦν τὶ τοιοῦτον εἶπε.
 ἐσ τὸν ἄδην ἐμπεσὼν, τροχῶ ἄβυσσος προσδεδείσ, σὺ μ.
 περιανέχθησεται μετ' αὐτοῦ· αἶ, καὶ πόνου ἀπονασσοῦ ἐξει.
 Δίην Διδούσ τοῦ ἔρωτος. Η. οὐ γὰρ Δεινὸν τοῦτο γε,
 ἀπὸ τῆς μεγάλαυχίας. Ζ'. ἀπόλλωνος, ἢ ἠφαιστοῦ.
 Η. ἑώρακας ὧ ἀπολλοῦ τ' τῆς μάϊας βρέφος τὸ ἄρτι τεχ
 νερ, ὡς καλὸν τε εἶσι, ἢ προσελθὼ πᾶσι, ἢ ἀκλῶ τ' ἴδῃ
 ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον. Α. ἐκείνο γέ φω βρέ
 φος ὧ ἠφαισε ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ ἱακωτοῦ πρεσβύτε
 ρόν εἰσιν ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ. Η. καὶ τίνα ἄν ἀνίκη
 σαι δύναίτο ἀρτίτοκον ὅν. Α. ἐρώτα τὸν ποσειδῶνα, δὴ
 τὴν τρίαίνα μ' ἐκλεψεν. ἢ τὸν Ἄρη· καὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλην
 σαι λαβὼν τοῦ κλεοῦ τὸ ξίφος· ἵνα μὴ ἐμαυτὸ λέγω, ὅμ
 ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν. Η. τὸ μισγνόν ταῦ
 τα. δ' μόγις ἐκινεῖτο ἐν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Α. εἶσθ' ὧ
 ἠφαισε, εἴσοι προσέλθῃ μόνον. Η. καὶ μὴ προσήλθην
 ἢ ὦ. Α. τί οὐκ πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλῆα, ἢ οὐδὲν ἀπολῶ
 λερὰν τῶν. Η. πάντα ὧ ἀπολλοῦ. Α. ὁ μὲν ἐπίσκατε ἀκρι
 βῶς. Η. Δία τὴν, πυράγαμιν οὐκ ὀρῶ. Α. ἀλλ' ὅττι αὐτὴν
 πον ἐν τοῖς σπαργάνοις τοῦ βρέφους. Η. οὕτως ὀξύχρη
 εἶσι, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν. Α.
 οὐ γὰρ ἠΐσασας αὐτοῦ ἢ λολούντος ἢ ἡ σωμαύλα ἢ ἐπὶ ἔσ
 χα.

(Iuno

similitudineꝝ I. Nihil hoc qđ ais . neqꝫ em̃ nubes aliquā
fuerit: neqꝫ tu nubes. Hic ꝑo Ixion solū decipie
tur. IV. Sed (quales omnes hoīes arrogantes sunt)
gloriabit̃ descēdens forsitan: & narrabit oībus: dicēs
coiuisse Iunoni/ & corruialis esse Ioui: &
alicubi forsitan amicā me dixerit ip̃. . illi ꝑo credēt: nō
videntes quō nubi coibit. I. Igit̃ si quid tale dixerit:
in infernum decidens/ rota miser vinctus cir
cūferetur cum ipsa semp: & laborē irrequietū hēbit:
ultionē dans amoris. IV. Nō em̃ graue hoc quidē:
ob iactantiam.

7 Apollinis. & Vulcani.

V. Vidisti Apollo/ Maię infantem nuper na
tū, qꝫ pulcher ē, & arridet oībo: manifestatqꝫ qꝫpiā iā
ut magnū bonū aduenturū. A. Illū quidē dicis in
fantē Vulcane vel magnū bonum, qui Iapeto seni
or est qꝫtū in ꝑsucia. V. Quē nā iniuria afficēt pos
set nūꝑ genitus ex ñs. A. Interroga Neptunum: cui
tridentē furatus est, vel Martē. & huic em̃ detra
xit latens/ ex vagina ensem. Vt nō me ip̃m dicam: quē
destituit arcu & sagittis. V. Illū nūꝑ genitū hęc fecis
se ais: qui vix mouebat̃ in fasciolis. A. Scies
Vulcane: si te accesserit solū. V. Atqui accessit
iā. A. Igit̃ oīa habes instrumēta: & nihil perdis
tum est ip̃orē. V. Oīa Apollo. A. Tñ inspicere dilige
ter. V. ꝑ Iouē, forcipē nō video. A. Sꝫ videbis ip̃az
alicubi ī fasciolo infantis. V. usqꝫ adeo adūcis manibꝫ
est: quē admodū in vētre matris callēs furādī artē. A.
Nō em̃ audisti ip̃m: & loquētis iā loqꝫcitātē & inuolu
(cra:

ὁ δὲ καὶ δίσκον εἰσθαί ἡμῖν ἐθέλει· χθεὺς δὲ προσκολεσά-
μενος τὸν ἔρωτα, κατεπαλάσεν ἐνθὺς ὅκμ' ὅτι δ' ὅπως ὁ
φέλκων τῷ πόδι· εἶτα μεταξὺ ἐπαينوύμενος, τῆς Ἀφροδί-
της μέρτορ κέστορ ἐκλεφε, προσπτεξαμένωσ' αὐτὸν ἐπὶ τῇ
νίκῃ· τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἤλθερ ἐπὶ τὸ σκήπτρον· εἰ δὲ
μὴ βαρύτερος ὁ κεραινόσ' ἦν, καὶ πολὺ τὸ τυρ εἴχερ, κἀκεῖ-
νον ὑφείλετο· ἦ· γοργόντινα τὸν πῶϊ διαφῆς· Α· οὐ μὲν
νομ, ἀλλ' ἔτι καὶ μουσικόν· ἦ· τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι
ἔχεις· Α· χελώνη που νεκρά μ' ἐνυῶν, ὄργανον αὐτῇ
σύνεπαίετο· πῆχυσ' γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγῶσας, ἔπειτα
καλάμωσ' ἐμπαίεσθαι καὶ μαγάλιον ὑποθεῖς, καὶ ἐντεινάμε-
νος ἑπτα χορδάς, μελωδεῖ πάντῃ γλαφυρὸν ὡς ἡφαίστης
ἐναρμόνιον, ὅς κ' αὐτῷ φθονεῖ μὲν τὸν πάλαι κυθαρίζειν
ἀσκούντα· ἔλεγε δὲ ἡ μάϊα, ὡς οὐ δὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίᾳσ' ἄχαι τοῦ ἄλδου κατῖοι, καὶ
τοῦ τὴν καὶ κείθερ διπλασί· ὑπόπτερος δ' ἐσὶ, καὶ ῥάβδον τῇ
νῇ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύνάμιν· ὅ· ψυχὰ γωγῇ καὶ
κατάγει τοὺς νεῖρους· ἦ· ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παί-
νιον· εἶναι· Α· τοι γάρ οὔ μ' ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν τῆς
πυράργου· ἦ· εὐγε ὑπέμνησας· ὥστε βαδισοῦμαι ἅπα-
λητόμενος αὐτῇ, ἔργου ὡς φῆς ἐνθεῖν ἐν τῷ σπαργά-
νοισ· 5' ἡφαίστου· καὶ Διός· **ἦ Αἰσχύος·**
τί με ὦ Ζεῦ δαῖ ποιεῖς; ἦ καὶ γὰρ ὡς ἐκέλευσας, ἔχωρ τῷ
πέλεκυν ὀξὺτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μὲν πλὴν ὅτι διατε-
μεῖν· Ζ· εὐγε ὦ ἡφαίστης, ἀλλὰ λίγέ μοι τὴν κεφαλὴν
εἶς δύο κατενεγκῶν· ἦ· περὶ ἅμουν εἰ μέμνη· πρόσαι-
τε δ' οὐρ τάλαν' ὅς δ' ἐπερθεῖς σοι γενέσθαι· Ζ· δαιρε-
θῆναι μοι τὸ κρῶνιον· εἰ δὲ ἀπειθήσῃς, ὁ νῦν πρῶτον ὄργη

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero laces-
sēs Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub-
trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob-
victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il-
lud surīpuissz. V. trificū q̄ndā puerū narras. A. nō so-
lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
habes. A. Testudinē alicubi mortuā inueniēs/organ-
o pegit. cubitus em̄ adaptāf/et apponēs māubriū: dein
calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten-
dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
valde cōcīnū: ut & ip̄e iuidia capiar alñ cythara canerē
moliens. Dixit ȳo Maia: q̄ neq; maneat noctes in
coelo: sed pr̄ sedulitate, usq; ad infernū descendat: fu-
raturus q̄ppiā & illic vicz. Alatus ȳo est. Et virgā q̄n-
dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ipsi pro lu-
dicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem
forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄t vado re-
cepturus ip̄az: sicubi (ut ais) inuenta fuerit in fascio-
lis. 8 Vulcani. & Iouis. VVLCA
Quid me o lupit optz facer̄: venio em̄ ut iussisti: hñs
securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse-
care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
in duas partes separās. V. Tenta me si sanus suz: p̄ci-
cipe aut decens quodcunq; velis tibi fieri. I. Diui-
de mihi caluariā. Si ȳo inobediēs fueris: nec nūc q̄dez
d (primū iras

ζοιμένου πειράσῃ μόν· ἀλλὰ χρηὴ καὶ κινεῖσθαι παντὶ τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπολλύμαι γάρ ὑπὸ τῶν ὧ δίνων,
αἶμον τὸν ἐγκέφαλον ἀνασρέφουσιν· η· ὄρα ὧ ζεῦ μὴ καὶ
κὼρ τί ποιήσωμεν· ὁρῶς γάρ ὁ πέλεκυς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμα
τί, ἐν δὲ κατὰ τὴν εἰλειθυίαν μαιώσεται σε· ζ· κατένευ
κεμόνον ὧ ἠφαισε θαρ' ῥῶν· οἶδα γάρ ἐγὼ τὸ συμφέρον· η·
ἔκωρ μὲν κατοίσω δέ· τί γὰρ χρηὴ ποίειν σοῦ λευόντος;
τί τοῦτο; κόρη ἐνοπλος· μέγα ὧ ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κε
φαλῇ· εἰκότως γ' οὖν ὁρῶν μὸς ἦσθα τιλικαύτην ὑπὸ τῇ
μήνι γὰρ παρθένον ζωσγονῶν, καὶ ταῦτα ἐνοπλον· ἢ ποῦ
σφατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχωρ· η· δὲ πικρὴ καὶ πυρ'
ῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τιναίσει, καὶ τὸ δόρυ πάλαι, καὶ
ἐρθουσίῳ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ· καὶ ἀκμαία γεγέ
νηται ἥδη ἐν βραχέϊ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦ
το ἡ κόρη· ὥστε ὧ ζεῦ μαιώτραι μοι ἀσπίδος, ἐγγήσας
μοὶ αὐτήν· ζ· ἀδύνατα αἰτέεις ὧ ἠφαισε· παρθένος γάρ
αἰεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γ' οὖν τό γε ἔπος ἔμοι, οὐδὲν ἀντιλέγω
η· τοῦτ' ἐβηλόμην· ἐμοὶ μέλυσαι τὰ λοιπὰ· καὶ ἥδη σύν
αρπάσω αὐτήν· ζ· εἰ σοὶ ῥαδίον οὕτω ποίει· πλήν οἶδα
ὅτι ἀδυνάτωρ ἔρασ·

ὅ· ποσειδῶνος· καὶ ἑρμοῦ· ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ἔστιν ὧ ἑρμῇ νῦν ἐν τυχέϊν τῷ Δίῃ; ἐρ· οὐδαμῶς ὧ
πόσειδον· η· ὅμως προσάγει λόγον αὐτῷ· ε· μὴ ἐνόχλει
φικμὴ· ἀκαιρορ γάρ, ὥστε οὐκ ἄρ' ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόν
τί· πο· μῶν τῇ ἡρᾷ σὺν ἐστίν; ε· οὐκ· ἀλλ' ἔτερόν τι
ἔστι· η· σὺν ἵκμῃ· ὁ γανυμήδης ἐνδον· ε· οὐ δὲ τοῦτο,
ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός· η· πόθεν ὧ ἑρμῇ; Δεινὸν γάρ
τοῦτο φησ· ε· ἀσχήνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι

tum probabis me. Verūtn̄ oportet cedere omni
 irē necq; curare. pereō enim ob parturigines
 quę meū caput subuertunt. V. Vide lupi? ne ma-
 lū qppiā faciamus. acuta em̄ securis est: & nō sine san-
 guine: necq; per Lucinā, obstetricabit tibi. I. Percu-
 te solū Vulcane confidens. noui ego cōducibile. V.
 Inuitus quidē pcutiā. quid em̄ optet facere te iubēte?
 qd hoc? Puella armata. magnū o lupi? malū hūisti i ca-
 pite. merito igi? cōcitato animo fueras/ tantam in
 cerebri pāniculo virginē pducēs: et ip̄az armatā. certe
 exercitū/ nō caput latueras habēs. Hęc ŷo puella tri-
 pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
 debacchat: & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa-
 cta est iā i breui tpe/ glaucis oculis. S; decorat & hoc
 puellā. q̄ pp? lupi? p̄mia obstetricis mihi exolues: de-
 mihi ip̄az. I. i p̄sibilia petis Vul. virgo em̄ (spōdēs
 sp̄ vult manē. Ego qdē (qd ad me attinet) nihil cōtradi-
 V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq;. & nūc ra- (co-
 piam ip̄am. I. Si tibi facile id fuerit/ fac. verūtn̄ noui
 q̄ impossibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
 Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi Iouē? M. neq; q̄
 Neptune. N. Verūtn̄ p̄nūcia ip̄i. M. Ne cōturba-
 aio. intempestiuū em̄ est. q̄ pp? nō videris eū in p̄sentē-
 ti. N. Nūqd cū Iunōe coit? M. Nō. s; aliud qppiā
 est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Neq; hoc.
 s; molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̄
 hoc est qd ais. M. Erubesco dicere: tale est.

π. ἀλλ' ὡς χρὴ πρὸς ἐμὲ θείον γενέσθαι. Ε. τέτοκεν ἄρτι
ὡς ὧ πρόσειδον. π. ἄσχαγε, τέτοκεν ἐκείνοσ' ἐκ τίνος; οὐ
κοῦν ἐλελεύθει ἡμῶσ' ἀνδρόγυνος ὧν. ἀλλ' ὅνδ' ἐπεσήμεναι
νερ' αὐτῷ ἢ γαστὴρ ὄγκοι τινά. Ε. εὖ λέγεις. ὅν γὰρ ἐκείνη
εἶχε τὸ ἔμβρυον. π. ὄϊδα. ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐτὸς,
ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν. τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει. Ε. οὐκ,
ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκῦε τὸ ἐκ τῆς σπυρίδος βρέφος. π. εὖ γε
ὁ γενναῖος ὡς ὄλος ἡμῖν κυοφορεῖ, καὶ πανταχόθεν τοῦ σώ
ματος. ἀλλὰ τίς ἢ σπυρίδις; Ε. οὐραία, τῶν καὶ
μου θυγατέρων μία. ταύτη συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν.
π. εἴτα ἔτεκεν ὧν ἑρμῇ αὐτ' ἐκείνησ'; Ε. καὶ μάλ' εἰ καὶ
παράδοξον εἶναι σοι δοκεῖ, τὴν μὲν γὰρ σπυρίδα ὑπελ
δοῦσα ἢ ἥρα, οἷσθα δὲ ὡς χυλότητος ἐστὶ, περὶ αὐτῆς
παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἤκειν παρ'
αὐτῇ. ὡς δ' ἐπέστη καὶ ἡμερῶν καὶ τὸν κεραυνόν, ἀνε
φλέγη ὁ ὄροφος. ἢ ἡ σπυρίδις μεν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
ρός. ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς
ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνίῳ.
καὶ ἔπειτα δὲ ποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρόν ἐν τῇ θύρῃ.
ὡς ἂ ποτε λεσθῇ, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἡδὴ μηνὶ ἐξέτε
κεν αὐτὸ, ἢ μάλ' ὡς ἀπὸ τῶν ὁρίων ἔχει. π. νῦν οὖν
τοῦ τὸ βρέφος ἐστὶν. Ε. ἐστὶ τὴν νύσσαν ἀποκομίσας πα
ρέδωκα τῷ νύμφαισ' ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἑπονομασ
θέντα. π. οὐκ οὖν ἀμφοτέρω τ' Διόνυσον τοῦτον καὶ μη
τῆς καὶ πατὴρ ὁ δὲ ἐστὶν. Ε. ἔοικεν. ἄπειμίδ' οὖν ἴδωρ
αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσω, ἢ τ' ἄλλα ποιήσω ὡς ἂν
νομίζηται ὥσπερ λεχέδι.

S3 nō o3 apd' me erubescere diuinū exñtē. M. Pepit
 per Neptune. N. Apage, pepit ille? Ex quo Igi-
 tur latuerat nos/hermophrodyta exñs. S3 necq̃ I3cā-
 uit ip̃i ṽeter tumorē q̃ndā. M. Bene dicis. nō em̃ ille
 habuit embryon. N. Noui. e capite pepit rursū
 quēadmodū Mineruā. pariēs em̃ caput h3. M. Nō.
 sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge,
 ille generosus, solus ex nobis grauidat: & i oī pte cor-
 poris. Sed quē Semele est? M. Thebana, Cad-
 mi filiarū una. cum hac cōcumbens/grauidam fecit.
 N. Deinde pepit Mercuri p illa? M. Etsi valde id
 inopinatū esse tibi videat: hanc quide3 Semelē latentē
 aggrediēs Iuno (nosti yō ut çelotypa est) p̃suad3 ei: ut
 a Ioue/cū tonitru & fulgurib3 venire ad (petat
 ip̃am. Vt yō p̃suasus est: & venit/habens fulmen: cō-
 bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpiť p̃ i-
 gne. Me yō iubet: resecantē ventrem mulieris/
 adligare imperfectū adhuc sibi foetū septem mensiū.
 Et postq̃ feci: diuidens suūpsius coxam nutriciam,
 ut perfecta sunt, interea nunc tertio iā mense pepe-
 rit ip̃m: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit̃
 ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens/ p̃-
 bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi-
 nandum. N. Igit̃ utraq̃ Dionysij huius, & ma-
 ter & pater hic est. M. Videť. Accedo igitur/aquā
 ipsi ad vulnus ferens: & alia facturū ei, qui
 habetur pro puerpera.

ὦ Ἡλιε μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὃ Ζεὺς φησὶ, μὴ δὲ ἄριον, μὴ
 δ' ἐστὶ τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
 τὶς ἔστω νύξ μακρά· ὥστε λυέτωσαν μὲν οἱ ὦραι αὐθις
 τοὺς ἵππους· σὺ δὲ σβέσῃς τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπανε διὰ μα
 κροῦ σεαντόν· ἢ καὶ νῦν ταῦτα ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἢ
 κείσ' παραγγέλω· ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τί ἔδοξα ἐν τῷ
 δρόμῳ, καὶ ἐξω ἐλάσαι τῶν ὄρων· κ' ὅτ' αἱ μοὶ ἄχθεται, καὶ
 τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν·
 Ε· ὅνδ' ἐν τοιούτῳ, ὃν δ' ἐσ' αἰεὶ τοῦτο ἔσται· Δεῖται δὲ τῆ
 νῦν αὐτόσ' ἐπὶ μῆκεστέραν γενέσθαι διὰ τὴν νύκτα· ἢ ποῦ
 δὲ καὶ ἐστὶν, ἢ πόθεν ἐξεπέμφθησ' ἀγγέλω ταῦτά μοι·
 Ε· ἐκ βοιωτίας ὦ Ἡλιε παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος γυναικός,
 ἢ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς· ἢ εἶτα ὄνχ' ἱκανὴ νύξ μία· Ε·
 ὀνδαμῶς· τεχθῆναι γάρ τινα δέει ἐκ τῆς ὀμιλίας ταύτης
 μέγα καὶ πολὺ ἀδλὸν θεόν· τοῦτον δ' οὐν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄπο
 τελεσθῆναι ἀδύνατον· ἢ ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω μὲν ἄγα
 θὴ τύχη· ταῦτα δ' οὐν ὦ Ἑρμῆ ὄνκ' ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ κρόνου·
 αὐτοὶ γάρ ἡμεῖς ἐσ' μὲν, ὅνδ' ἀποκόιτοσ' ἐκείνοσ' παρὰ
 τῆς ῥεας ἦν, ὅνδ' ἀπολιπὸν ἄρ' τὸν παρὰ τὸν ἐνθάδε
 ἐκοιμᾶτο· ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἡ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ με
 τρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις· ζένορ δὲ ἢ παρὰ
 λαγμένον ὀνδ' ἐνδ' ἄρ' ἐκοινώησε ποτε ἐκείνοσ' θυγῆ γῆ
 ὕαικί· νῦν δὲ λυστήνου ἕνεκα χρὴ ἀνεστῆναι τὰ πάντα,
 καὶ ἀκαμπτεῖρασ' μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους ὑπὸ τῆς ἀγ
 γίας· λύσσορον δὲ τὴν ὁδόν· ἀτρίβῃ μὲν οὖσαν ἐξ ἧς ἔτι
 ὦν ἡμερῶν· τοὺς δ' ἀνθρώπους ἀλίως ἐν σκοτεινῷ διαβ
 οῦν· τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων, καὶ καθ' οὖν

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupit̃, neq̃ cras: neq̃ in tertium diem. sed intus mane. & interea una quēdā sit nox longa. quapropt̃ dissoluent horę rursus equos. Tu ṽo extingue ignē: & quieti trade aliquā diu teip̃m. P. Noua hęc Mercuri/ & aliena venis annūciāns. Verę nec transgredi quippiā visus suz ī cursu: extracq̃ agitare montes. Deīn mihi indignat̃: & noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale. neq̃ semp hoc erit. Rogat aut̃ q̃ppiaz nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi vero est: vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boetia Phoebe/ab Amphitryonis uxore: cū q̃ coit: amās ip̃az. P. deīn nō sufficit nox una? M. Nequaq̃. gigni em̃ quendā optet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū. hūc igit̃ in una nocte perfici impossibile est. P. Igitur perficiatur bona fortuna. Hęc ṽo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni. ipsi em̃ nos eramus tunc. neq̃ adulter ille a Rhea erat: neq̃ relinquens cœlum/ in Thebis dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ṽo s̃m mensurā ip̃ius p̃portionabil̃ horis. p̃egrinū porro aut errabundū nihil. neq̃ cōm ūicauit aliqñ ille se mortali mulieri. Nūc ṽo infelicitis mulieris cā opt̃z subuertere oīa: & inflexuosos quidem fieri equos p̃reocio. Difficile iter, inuītū quippe ex̃ns a tribus diebus, homines aut̃ misere in caligine viue-re. taliter ipsi fruentur Iouis amoribus: & dormi-

ent:

περιμένοντες ἔστ' ἄν' ἐκείνους ἀποτέλῃσι τὸν ἀθλὸν τῆν' ὅμ
λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ ῥόφῳ. Ε. σιώπα ὦ Ἥλιε, μὴ τῇ
κακῇ ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγεῶ, καὶ ἐκείνους ἄπερ ὃ
Ζεὺς ἀπέσειλε. τὴν μὲν σχολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους, ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω
τὴν νύκτα γεγενημένην.

ἰα' Ἀφροδίτη. καὶ σελήνη. ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

τί ταῦτα ὦ σελήνη φασὶ ποιεῖν σε; ὅσῳτ' ἄν κατὰ τὴν
καρίαν γένῃ, ἵστάναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν
ἐνδυμῖωνα κατεύδοντα ὑπαίθριον ἄτε κινηγέτην ὄντα ἐνίφ
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. Σ.

Α. ἔα ἐκείνους. ὕβριστης ἐστὶν ἐμὲ γούμ' αὐτοῦ τὴν μητέρα
οἷα δέδρακεν; ἄρτι μὲν ἐς τὴν ἴδην κατὰ γῶν Ἀγχίσιβ' ἔλ
νεκα τοῦ Ἰλίου, ἄρτι δ' ἐς τὴν Λιβάνου ἐπὶ τὸ ὀσσύριον
ἐκείνο μενέειν, δ' καὶ τῇ περσεφάτῃ ἐπέρασον ποήσας,
ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον. ὥστε πολλὰ κίση
ἠπεύλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν
αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτρην, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ
πτερὰ ἥδ' ἢ πλὴγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα ἐῖς τὰς πυγὰς τῶν
σανδάλων. ὃ δὲ οὐκ ὀίδ' ὅπως τὸ παραντὶκα δειδῶς ἢ
ἱκετεύων, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλῃσαι ἅπαντων. Ἀτὰρ εἰ πέμω
καλὸς ὃ ἐνδυμῖων ἐσίμ; ἐντορα μῦθον γὰρ δ' ἔγωγε τοῦ Διὸς
νόμ. Σ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάννυ καλὸς ὦ Ἀφροδίτη δοκεῖ, καὶ
μάλιστα δ' ἔτι βαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλαί
μίδα καθεύδῃ, τῇ λαιῇ μὲν ἔχων τὰ ὀκόντια ἥδ' ἐκ τῆς χει
ρὸς ὑπορ' ῥέοντα, ἢ δεξιᾷ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω.

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phœbe: ne qđ
malū consequaris verbis. Ego ꝑo ad Lunam
abiens, & Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
Lupit ꝑstituit. Illā qđē ociū ꝑducere: hūc ꝑo Somnū
non demittere homines. ut ignorent longam adeo
noctem factam.

11

Venus. & Luna. VENVS.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tanq̃ venatorē. intē
dum ꝑo & descendere ad ip̃m ex media via. L.

Interroga Venus tuū filium: qui mihi horę causa est.

V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.

Qualia fecit? Nup qđē in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani: nuper ꝑo in Libanum ad assyrium

illum adolescētulū: quē & Proserpinę amabilē faciēs/
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropt̃ sepe nūero

minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qđē
ip̃ius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &

alas. Nunc quidē & plagas ip̃i intuli ad nates

sandalis. verūtñ non noui: quopacto statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:

pulcher ne Endymion est? cōsolatoriū em̃ hoc est ido
neum. L. Mihi qđē valde pulcher, Venus videt: &

maxime quādo deiectus in saxū, super chla

midem dormit: leua quidē habens sagittas iā ex ma
nu decedentes: dextra vero circa caput superius

ἐπὶ κηλῶσιν ἐπὶ πρὸς τὸ πρὸς ὧσιν περιεμμένον· δὲ ὑπὸ
τοῦ ὑπὸ τοῦ λευμένουσ' ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ὅσον
μα· τότε τοῖνυν ἐγὼ ἀφοφνῆ κατιούσα, ἐπ' αἰρωτῶν δα
κτύλων βεβηκῖα, ὥς ἄν μὴ ἀνεγρόμενος ἀταραχθεῖν, οἷς
δατὶ ἄν οὖν σοι λέγοιμι τὰ μεταταῦτα· πλήρ' ἀπὸ δαυμαί
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος· **ιβ'** Ἀφροδίτη· καὶ ἔρωσ· **Α·**
ἄ τέκνον ἔρωσ, δ' ἴρα δ' ἴα ποιῆις, ὃν τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω δ' ὅσα
σοὺς ἀνθρώπων ἀναπέθεις καθ' αὐτῶν, ἢ κατ' ὅλην
λῶν ἐργάζεσθαι, ὅλλα καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅς τὸν μὲν Δί·
α πολὺ μορφῶν ἐπιδεικνύεις, ἀλλὰ τῶν ἐσ' δ', τὶ ἄν σοι ἐπὶ
τοῦ κοῦρου Διὸς· τὴν σελήνην δὲ καθαιρέεις ἐπ' τοῦ οὐρανῶν·
τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμένη βραδύνειν ἐνύστε ἀναγκά·
ζεις, ἐπιλεησμένον τῆς ἰσσοσύνης· ἃ μὲν γὰρ ἐσ' ἐμὲ τὴν
μητέρα ὑβρίζεις θάρ' ἔω ποιῆις· ὅλλα σὺ ὧς τολμυρότατε,
καὶ τὴν ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἦδ' καὶ μητέρα τοσοῦτον δαῶν
ἀνέπεισας παιδεραστέειν, καὶ τὸ φρύγιον μερῶν ἐκεῖ
νο ποθεῖν· καὶ νῦν ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευζαμένη
τὸνσ' λέοντας παραλαβοῦσα, καὶ τὸνσ' κορύβαντας, ἃ τε
μάνικους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν ἰδίην περι·
πολοῦσιν· ἢ μὲν ὀλολίζεσθαι ἐπὶ τῷ Ἄττηδι κορύβαντες δὲ
δ μὲν αὐτῶν· τέμνεται ζίφει τὸν πῆχυν· ὃ δὲ ἀνείσ τὴν κδ
μηρίεται μεμνῶσ' αἰὲς τῶν ὀρῶν· ὃ δὲ ἀνλῆι τῷ κέραι· ὃ
δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπαίνῳ, ἢ ἐπὶ κτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ·
ἢ ὀλῶσ' θόρυβος καὶ μαυρία τὰ ἐν τῇ ἰδίῃ ἅπαντα ἐσί· δέδισα
τοῖνον ἅπαντα· δέδισα τὸ τοιοῦτο, ἢ τὸ μέγα σὲ κακῶν τε·
κοῦσα, μὴ ἄπομανεῖς ἅποτε ἢ ῥέα, ἢ καὶ μῶλλον ἐτι ἐν αὐτῇ
όνσα, κελεύσῃ τοὺς κορύβαντας, συλληθόντας σε δαίσι·
πάσασθαι, ἢ τῶνσ' λέεσι παραβαλεῖν· ταῦτα δέδισα, καὶ
δονεῖν ὅντα σε δρῶσα

admota/decorē adfert faciei adiacens. Hic vero prę
somno solutus,spirat ambrosium anhelu
tū.tūc igit̃ ego sine strepitu descēdēs / ī sumīs pedū ar
ticulis incedens,ut ne exurgens excitatus turbaret̃.no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc? Verę pereo
prę amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis:nō in terra dico q̃n
ta hoībus persuades in seip̃os/vel inuicem in ali
os mutuo facere:sed & ea quę in cęlo. qui ip̃m qdē Io
uem multiformē demōstras: mutās in q̃dcuncq; tibi p
tempore visum fuerit. Lunam deuocas e coelo.
Solem ṽo apud Clymenā morari interdum co
gis:oblitū aurigandī muneris. Quę quidē in me
matrē otumelijs expiris ofidēs facis. S; tu o audacissie,
& Rheam ip̃am anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti puerascere:& troianū adulescentem il
lum depire.Et nūc illa īfaniuit prop̃ te:iugūq; ip̃onēs
leonibus/assumens & Corybantes,tanq̃
furiosos & ip̃os existentes, susq; deq; per Idam circū
agunt̃.Hęc qdē p̃dita est ob Athon.Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum.hic vero demissus co
mam/fer̃ īsanus per montes,alius canit cornu.
alius vero intonat tympano:vel sonat cymbalo.
estq; oīno tum̃tus et vesania eorū q̃ ī Ida s̃t oīz.timeo
igitur oīa.Timeo & hoc ip̃m,quę magnū te malū pe
peri:ne resipiscens aliq̃n Rheā/vel magis adhuc ī ip̃o
furore p̃sistēs/īperet Corybantib; te apphēdētes dis
cerpere:vel leonibus obijcere.Hęc timeo:peri

Ε. Θάρ' ῥα μήτηρ· ἐπεὶ καὶ τοῖς λέγουσι τὸν αὐτοῖς ἦν ἔνι
θῆσ' εἰμὶ· καὶ πολλοὶ σ' ἐπιαναβάσ' ἐπὶ τὰ νῦντα, καὶ τῆς
κόμης λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτοῦς· οἱ δὲ σάινονσί με· καὶ
τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ σῶμα, περιλιχμίζουσιν ἀπα
διδοάσι μοι· αὐτὴ μὲν γάρ ἢ ῥέα πότε ἄρ' ἐκείνη σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ ὁ ληοῦσα ἐν τῷ ἄττι· καὶ τοὶ τί ἐγὼ ἄδι
κῶ, δεικνύς τὰ καλὰ οἷα ἐστὶν ὁ υἱέϊσ' δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τοῖνον ἐμὲ ἀγιάσθε τούτων· ἢ θέλεις σὺ ὦ μή
τηρ, αὐτὴ μὴκέτι ἐρᾶν μῆτε σὲ τοῦ ἄρεος, μὴ τ' ἐκείνον σου;
Α· ὥς δεινός εἰ καὶ κρατεῖς ἀπαμύτων· ἀλλὰ μεμνήσθ' με
ποτέ τῶν λόγων·

ΙΓ' ΔΙΟΣ· Ἀσκληπιοῦ· ἢ Ἡρακλέους· ΖΕΥΞ·
παύσασθε ὦ Ἀσκληπιε καὶ Ἡρώλει σ' ἐρίζοντες πρὸς ἄλ
λῆλῃς ὥς περ ἄνθρωποι· ἀπρεπὴ γάρ ταῦτα ἢ ἄλλοις τού
συμπασσίου τῶν θεῶν· ἢ ἄλλὰ ἐθέλεις ὦ Ζεῦ τῶν φαρ
μακῆα προκατακλίνεσθαί μου;
Α· νῦν Δία, ἢ ἁμείνων
γάρ εἰμὶ· ἢ κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητε ὁ Διότι σε ὁ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ἅ μὴ θέμις ποιοῦντα; νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖ
θις ἀθανασίᾳς μετείληκας· Α· ἐπιλέλυσαι γάρ καὶ σὺ
Ἡράκλῃς ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείσ', ὅτι μοι οὐκ ἐδίξεις τὰ
πῦρ· ἢ οὐκ ἐρίσας καὶ ὁμοῖα βεβίωται ἡμεῖν· ὅς Διός
μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βί
ον, θηρία καταγωνιζόμενος, ἢ ἀνθρώπων ὕβρις ἄσπιμω
ρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μέν
ἴσως ἀνθρώποι σ' ἐκρίνοντες ἐπιθήσειν φαρμάκων, ἀνδρῶ
δες δὲ οὐδ' ἐπὶ δαιτυγμένους· Α· εὖ λέγεις· ὅτι σου
τὰ ἐγναύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶν ἄνῃλθες ἡμίφλεκτος
ὑπ' ἁμφόρῃ διεφθαμένους τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, ἢ με

C. Confide mater. qm̃ & leonibus ip̃is iam familia-
ris sum: & sepe numero incendēs super terga/ &
iubis apphēsis, eq̃tis ritu agito illos. hi ꝑo blādiūt mi-
manū accipientes in os/ circūlabentes red (hi: &
dunt illęsam mihi. Ipsi aut Rheę quādo vacauerit
ut ferat in me? q̃ tota est in Atte. Atq̃ quid ego iniu-
rior demōstrās pulchra q̃lia s̃? Vos ꝑo nō appetite
pulchra. Ne igit me accusate de his. Vel vis tu o mas-
ter/ ne amplius amet te Mars: necꝑ illum tu?
V. q̃ꝑ puicax es, & victor oīm. Sꝫ memieris meorꝫ
aliquando verborum.

13. Iouis. AEsculapij. & Herculis. IVPI.

Cessate o AEsculapi. & Hercules/ certantes mu-
tuo quēadmodū hoīes. indecora em̃ hęc & aliena s̃ a
conuiuio Deorꝫ. H. Sꝫ vis Iupiter/ huncce incan-
torem pręponi mihi? AE. Per Iouem, melior
certe sū. H. Prop̃ qd̃ stupide? aut quāobrē te Iupit̃
fulmine afflauit/ nefas cōmittētē? Nūc ꝑo sꝫ mīaz rur-
sum imortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules/ q̃ in OEta cōbustus es: qui mihi impropas
ignē. H. Nō igit q̃li s̃icꝑ rōne viuīt nobis. qm̃ ego
filius sum: tanta ꝑo laboraui cōsumens vi- (Iouis
tam: feras debellans: & homines iniuriosos exer-
ciās. at tū radicū icisor es & circulator: egrotātibꝫ qd̃
forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū: viri-
le vero nīhil demōstrans. AE. Bene dicis. qm̃ tuas
inuisiones curaui: quādo nuper ascendisti semiustus
utrinqꝫ: corruptus corpe/ vesteqꝫ: & ul-

τὰ τοῦτο τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἶ και μὴ ἐμ' ἄλλο, οὔτε δ' αὖ
λευσα ὥσπερ σύ· οὐ τε ἔξαινον ἔρια ἐμ' ἀνδρίᾳ πορφυρίδᾳ ἐν
λευκῇ, καὶ παϊόμενος ὑπὸ τῆς ὀμφῆς χρυσῷ σαμ
δάτῃ, ἀλλ' οὐ δὲ μελαγχολώσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ
τὴν γυναῖκα· ἦ· εἰ μὴ παύσῃ λοιδοροῦ μενῶς μοι, ἀντί
καμῶνα εἶσθι, ὥς οὐ πολὺ σε ὀρήσει ἡ ἀθανασία· ἔπει
μενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὥς μὴ δὲ τῇ
παιήτορ' αἰσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέμετα· Ζ· παύ
σασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ἑννοσίαυρον, ἢ
ἀμφαέρουσ' ὅπως ἐμφομαι ὑμῶν τοὺς συμποσίους· καὶ
τοὶ ἐν γυναικὶ ὧς ἤρακτες προκατακλίνεσθαί σου τὸν ἄσ
κλησιόν, ἄτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ΙΔ' Ἑρμοῦ. καὶ Ἀπολλωνος. ΕΡΜΗΣ
τί σκνυρῶτός ἐῖς Ἀπολλων· Α· ὅτι ὧς Ἑρμῇ δυνστυ
χῶ ἐν τοῖς ἐρωτικῶν· Ε· ἄξιον μὲν λῦπῃς τὸ τοιοῦτον·
σύ δὲ τί δυνστυχεῖς, ἢ τὸ κατὰ τὴν δάφνην σελευσέῃ ἐτι
Α· ὀνδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενδῶ τὸν λῶκωμα τὸν δι
βάλον· Ε· τέθηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ ταῖνδρος· Α· ἡ μά
λα· Ε· πρὸς τίμος ὧς Ἀπολλων· ἢ τίς δὴ τῶς ἀνέρας οὗ
ἦν, ὥς ἀποκτείνει τὸ καλὸν ἐκείνο μαιράκειον· Α· ἀν
τοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον· Ε· δυκοῦν ἐμάνῃς ὧς Ἀπολλων· Α· οὐκ,
ἀλλὰ δυνστυχημά τ' ἀκούσιον ἐγένετο· Ε· πῶς· ἐδέλω
γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον· Α· δίσκευς ἐμάμθανε, καὶ ὡς
συνεδίσκενον αὐτῶ· ὁ δὲ κάμιστα ἀνέμου ἀπολλοῦμενος
ζεφυρός, ἥρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος, δὲ
καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρ' ῥίψα, ὥσπερ
εἰώδαμεν, τὸν δίσκον, ἐς τὸ αἶνω ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ταῦγέτου
καταπνεύσας· ἐπὶ κεφαλῇ τῇ παιδί' ἐνέσει σε

tra hec igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non ferul
ui quēadmodū tu: neq; deduxi lanas ī lydia purpura ī
dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre
pida. Sed neq; infans inter feci liberos &
uxorē. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta
tim scies/ q; nō multū te iuuabit īmortalitas. qm coa
ptans te iaculabor in caput e coelo: quapropter neq;
medicina Deorū sanare te poterit/ caluiciē cōterētem.
fate aio: & nō turbate nobis cōuentū. vel (I. Cels
utrosq; remittam vos a conuiuio. Verum
tñ iusta est sentētia Hercules/ ante te recūbere AES
culapium: qui & prius mortem obierit.

12 Mercurius. & Apollo. **MERC V.**

Quare mœstus es Apollo? A. Qm Mercuri/ ifœ
lix sum in amatorijs. M. Digne quidē luges tale:
Tu vō qd ifœlix es? Nū hoc de Daphne te molestat
A. neq; q; amatū lugeo Laconē filiū Oe (adhuc
bali. M. nū mortuus ē dic mihi hyacīthus? A. Et ma
xime. M. A quo o Apollo? vel q; sic īnamabilis
erat: ut īfficer pulchrū illū adolefcētē potuerit? A. mei
īpius ē opus. M. Igīt īsanus fuisti Apollo. A. Nō:
sed īfoelicitas qdā īnuīta accidit. M. q; pacto? volo
em audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic vō pessimus ventorū perdendus
cephyrus: qndo qdē diu ab hyacītho neglectus fuerat:
nō sustinēs eius supbiā: me ī sublime iaculāte (quēad
assolemus) discū: hic a Tayget
flans/ in caput puero intulit

φέρωμ' αὐτόν· ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἵμα τε ῥυῖναι πρὶ
λν', ἢ τὸν παῖδα εὐθύς ἀποθανεῖν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μερζέ-
φυρον ἀντίκα μυνάμην κατὰ τοξεύσας, φαύλονται, ἐπὶ σπῶ
μενός ἄχρι τοῦ ὅρου· τῷ παιδί δέ καὶ τάφον ἔχωσά μιν
ἐν Ἀμύνλαις ὁππότε Δίσκος αὐτὸν κατέβαλε· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἀνδρὸς ἀναδούναι τὴν γῆρ' ἐποίησα· ἡδίστον δὲ
ἔρμῃ, καὶ ἐνανθέστατον ἀνθέων ἀπάντων, ἐτὶ καὶ γράμ-
ματα ἔχον ἐπαίρωντα τῷ νεκρῷ· ὄρα σοὶ ὀλόγως λελυ-
πῆσθαι Διὶ δ᾽· Ε· καὶ δὲ Ἀπολλοῦ· ἴδεις γὰρ θυκτὸν πε-
ποικμένον τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχρου ἀποθανόντος·

ΙΕ' ἔρμου· ἢ Ἀπολλονοῦ· ἔρμῃ δὲ

τὸ δὲ ναὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα ἠφαισιν, καὶ τέχνην ἔχον·
τα βάνανσον δὲ Ἀπολλοῦ, τὰς καλλίστας γεγαμμέναι
τῆν τε Ἀφροδίτην, καὶ τὴν χάριν· Α· ἐν στήμια τίς δὲ ἔρ-
μῃ· πλήρ' ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας
αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὀρώσιν ἰδρωτὶ ῥέομενον, εἰς τῆς
κάμινον ἐπικεκυφότα, πολλὴν αἰσχύνην ἐπὶ τοῦ προσώπου
ἔχοντα, καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλονσί τε,
καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατέδουσι· Ε· τοῦτο καὶ αὐτὸς
ἀγανακτῶ, καὶ τῷ ἠφαισῷ φθονῶ· σὺ δὲ κόμα δὲ Ἀπολ-
λοῦ, καὶ κιθαρίζε, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει· κ' ἄλλω
ἐπὶ τῇ ἐνεξίᾳ ἢ τῇ λυγρᾷ· εἴτα ἐπειδὴν κυμάσθαι Δέοι μό-
νοι καθενδῆσόμεν· Α· ἐγὼ δὲ ἢ ἄλλως ἀναφρόδιτος εἰμὶ
εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ Διὸς γούρ' ὅντος μάλιστα ὑπερηγάπησας
τὴν Δάφνην ἢ τοῦ Ἰάκινθου, ἢ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ
μισεῖ· ὥς εἴλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συνεῖναι·
ὃ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλετο· καὶ νῦν αὖτ' ἐκείνων σεφά-
νονος ἔχω· Ε· ἐγὼ δὲ ἢ δὴ ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην· ἀλλ' ἐν

ferens ip̄m. quap̄pt̄ a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ip̄m quidē Zeo-
phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p̄-
seq̄ns usq; ad mōtē. Puerō ȳo & sepulchrū tumulaui
in Amyclis/ubi discus eum deiecit: & a
sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūq̄d tibi sine rōne lu-
xisse videor? M. p̄fecto Ap. nō. videbas em̄ morte
fectū quē amabas. q̄ p̄pt̄ ne idignare ob mortuū. (af

15 Mercurij. & Apollinis. **MERC V.**
Hoc ȳo, & claudū ip̄m exñtem Vulcanū, & artē ha-
bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse
Venerem & Gratiā. A. Foelicitas quēdā Mer-
curi. Verū illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt̄:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
egrefero: & Vulcano inuideo. Tu ȳo comare Apol-
lo: & cȳthara cane: & magnū qd ob pulchritudinē fa-
ob dext̄itatē īgent̄ & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q;
li dormiēus. A. Ego ȳo & alioqñ mīe (cubare o3 so-
circa amatoria: & e duob; q̄s maxie a (venerēus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
odit. quap̄pt̄ elegit lignū fieri magis q̄ mecū coire.
hic ȳo disco perijt. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego ȳo iā aliquādo Venerē. S3 non

χρηῖν ἀνχεῖν Α· οἶδα· καὶ τὸν ἐρμαφροδίτου ἐκ σοῦ λέγε-
ται τετόκέναι· πλήρῃ ἐκείνο μοι εἰπέ· εἰ τί οἶσθα, πῶς οὐκ ἔ-
λονται καὶ ἡ Ἀφροδίτη τῇ χάρις, ἢ χάρις ταύτης· Ε· ὅτι ὁ
ἄπολλος ἐκεῖν μὲν αὐτῷ ἐν τῇ ἀλμυρῇ συνέστυρ, ἡ δὲ ἡ
φροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλωστε περὶ τὸν ἄρην ἔχει τὰ πολ-
λά, καὶ αἰεὶ ἐρᾷ ὥς ὅλιγον αὐτῇ τοῦ χαλκένου τοῦτο μέλει·
Α· καὶ ταῦτα οἶε τῷ ἡφαιστοῦ εἰδέναι· Ε· οἶδεν· ἀλλὰ τί
ἄρ' ἀρᾶσαι δύναται· γενναῖον δ' ὄρω νεανίαν καὶ στρατιώ-
την αὐτῷ· ὅστε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλήρῃ ἀπειλεῖ γὰρ
μὲν αὐτὴν ἐπιμηχανήσασθαι αὐτῷ καὶ συνλῆφθαι, σα-
γηνεύσας ἐπὶ τῇς ἐννῆς· Α· οὐκ οἶδα· ἐνζαίμην δ' ἄρ'
αὐτὸς ὁ ζῶν κηφθισόμενος εἶναι·

15 ἥρας· καὶ Ἀητοῦς· ΗΡΑ·

καλὰ μὲν γὰρ ὁ Ἀητοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκετο τῷ Δίῳ· Α·
ἐν πάσι ὁ ἥρας τοιοῦτον στίκτην δυνάμεθα δῖος δ' ἥρας·
σὸς ἐσὶν· Ε· ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χαλὸς, ὁ μὲν ὁ χερσὶν ἰμῶς
γε ἐστὶ, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατασκευὸς μηχανῆς καὶ τῷ
οὐρανῷ, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἔγχε, καὶ τὸ σπονδάζεται πρὸς
αὐτῇ· οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἡ μὲν ἄττω ὡς ῥην καὶ πέρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευτᾶν ἐς τὴν σκηνίδα ἀπελ-
θούσα, πάντας ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξερὰ κτηνοῦσα· καὶ μὲν
μὲν τοὺς σκύδας αὐτοῦ ἀνδρῶν ποφάγας ὄντας· δ' ἄρ'
ἄπολλος προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύει, καὶ κί-
θαρίζει, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ κατασκευάζει
νοσ' ἐργασίρια τῇς μαντικῆς· τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν
κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ χρημένους αὐτῷ λόγῳ καὶ
ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἐκάτερον τῇς ἐρωτήσεως ἀποκρι-
νόμενος, ὥς αἰνέειν εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν
ἀπὸ τοῦ τοιοῦτος· πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ

op3 glari. A. itelligo. & hermaphroditū ex te dici-
tur pepisse. Verz hoc mihi refer/si qd nosti: quō nō se-
lotypia psequit Venus Grām/vl Grā hāc. M. qm
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
nus in coelo: aliterq; cum Marte habet mul-
ta: & illum amat. q̄propť parz ipm fabrū curat.
A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qd
facere queat? generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoq; quietē agit. Verz minat quidem vin-
cula quēdā se fabricaturū ipsis & comprehēsurz/cir-
cūligans in cubili. A. Nō noui. optarē vō
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
ipaz. Pořo tui pueri, hęc qdē (Diana) ex ipis viris ultra
modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt qualia comedit hospitū intēfēctrix: imi-
tans Scythas ipos, hoīm comestores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinarię artis. hāc qdē in Delphis/ illā
Claro & Didymo: decipit utētes ipa/ obliq; &. (vō i
quę in utrāq; ptē referri possūt/ad utrūq; q̄litis respō-
dens: ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πληρὺν δὲ ἄγνῳ
εἴται γε ὑπὸ τῶν συνεωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος·
αὐτὸς γοῦν ὁ μαντῖς, ἠγνόει δ' ἵ φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον
νομῶν Δίῳ· ὃν προεμαντεύσατο Δε', ὡς φεύζεται αὐτῷ
ἢ Δάφνι, ἢ ταῦτα ὅτω καλὸν καὶ κομῆτην ὄντα· ὥς τε ὄντι
ὄρω καθότι καλλιτεκνότερα τῆς Νιόβης ἐδοξασ· ἅ· ταῦτα
μὲν τοι τὰ τέκνα ἢ ξενοκτόνος, ἢ δ' ἐνδύμεντῖς, ὁ ἴδαι δ'
πῶς λυπεῖ σε ἐρώμενα ἐν τῶις θεοῖς, καὶ μάλιστα δ' ἵ· ἄν
ἢ μὲν ἐπαίνῃται ἐς τὸ κάλλος, δ' ἄν κ' ἡθορῇ ἐν τῷ συμμ
ποσίῳ θανμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων· ἢ· ἐγέλασα ὡς λυπεῖ
ἐκείνους θουμασὸς ἵ· ὅν δ' μαρτυρῶ, εἰ τὰ Δίκαια αἰ μού
σαι Δικάσαι ἠθέλον, ἀπέδειρεν, ἄν αὐτὸς κρατήσας τῆ
μυσι κ'· νῦν Δε' κατασόφισθεις ἄλλισι ἀπὸ λωλεῖ ἀνίκω
αἰλοῦς· ἢ Δε' καλῆσιν παρθένος δούτω καλῇ ἐστιν, ὥστε
ἐπεὶ ἐμαθεὶς ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀιταίωτος, φοβηθεῖσα μὴ δ
νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
τοὺς κῆνας· ἐὼ γὰρ λέγειν, δ' ἵ· ὃν Δε' τὰς τεκούσας ἐμοι
οὔτο παρθένοσ γε καὶ αὐτῇ οὕσα· ἅ· μέγα ὡς ἡρα φρονεῖς
δ' ἵ· ζύνει τῷ Δίῳ, ἢ συμβασιλεύεις αὐτῷ· καὶ Διαιτοῦτο
ὑβρίζεις ὡς ἔως· πληρὺν ἄλλ' ὁφθαλμοὶ σε μετ' ὀλίγον αὐδῖς
λακρύουσαν, ὁπότε αὖ σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατὶν τοῦ
ρος ἢ κύκνος γενόμενος·

12' Ἀπόλλωνος· καὶ Ἑρμοῦ· ἈΠΟΛΛΩΝ
τὶ γελᾷς ὡς Ἑρμῇ ἵ· Ε· δ' ἵ· γελιοτάτα ὡς Ἀπολλων εἶ
δον· ἅ· εἰπέ οὖν· ὡς ἢ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελάμ·
Ε· ἢ Ἀφροδίτῃ ζυνούσας τῷ Ἄρει κατέλινπτου, καὶ δ' ἢ φοι
στος ἐδεισερ αὐτοὺς ζυλλαβῶν· ἅ· πῶς ἵ· δ' αὖ γὰρ τῇ
ἐρεῖν ἔοικας· Ε· ἐκ πολλοῦ ὅμαι ταῦτα εἰδὼς ἐθέρην

exhibentes se decipiendos. Verū non igno-
ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfectorus erat ama-
tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ip̄m
Daphne: sic pulchrū & comatū exñtē. quaprop̄ non
video: q̄ nā mō fēlicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tñ filij, hospitū interfectrix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: visi inē Deos: & potissimū quādo
hec qdē laudat ob p̄chritudinē. hic ȳo cythara canēs
uiuio/ admiratiōi exñs oibz. I. Risi Latona. (in cō-
Ille admirandus? quē Marſyas (si iuste Mu-
se iudicare voluissent) excorauisset: ipso vincente in
musica. nunc ȳo deceptus/ miser periit: inique
captus. Hec ȳo pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ p̄p̄
ubi se visam didieit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinē ipsius: imisit ip̄i
canes. Omitto em̄ dicere: q̄ neq̄ pturiētibz obstetri-
cabať virgo qdē & ip̄a exñs. L. Magnū Iuno sapis
qñ cois cum Ioue: & simul regnas cū ip̄o. & ob hoc
cōtumeliaris licēť. Verū em̄ uero videbo te paulopost
lachrymātē: qñ te reliq̄ns/ i trā descēderis: tau (rursus
rus/ vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. APOLLO.
Quid rides Mercuri? M. qm̄ maxia ridicla Ap. vi-
di. A. Dic igit. ut & ip̄e audiēs/ habeā fil qd rideā.
M. Venus coiens cū Marte dephensa est: & Vulca-
nus ligauit ip̄os p̄prehēdēs. A. quō? suaue em̄ q̄ppiā
dicere videris. M. Ex m̄lto tpe (puto) hec vidēs/ ve-
f 3 (nabatur

αὐτοῦς, καὶ περὶ τῆς εὐνῆς ἀφανὴ δεσμά περιθεῖς ἐργάζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν καμίνον. εἴτα δὲ μὲν ἄριστος ἐσέρχεται λαβὼν, ὥς ὦρετο. καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἡλίος, καὶ λέγει πρὸς τὸν ἠφαιστον· ἐπεὶ δὲ ἐπέθεσμαι τοῦ λέχοντος καὶ ἐν ἔργῳ ἦσάν, καὶ ἐν τὸς ἐγένοντο τῶν ἀρκύων, περιτλέκεται μὲν αὐτῷ τὰ δεσμά, ἐφίσταται δὲ αὐτῷ σὺν ἠφαιστον· ἐκεῖν μὲν οὖν καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνῇ οὐσίᾳ, ὅν κ' εἴχετο ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένῃ. ὃ δὲ ἄριστος μὲν πρῶτα διαφυγείν ἐπειράτο, καὶ ἡλπίζεν ῥῆξαι τὰ δεσμά· ἔπειτα δὲ συνείσῃ ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἐαυτὸν, ἰκέτενε. Α· τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοῦ σὺν ἠφαιστον; Ε· οὐδέπω· ἀλλὰ ζυγκάλῃ σασ τοῦς θεοῦς ἐπιδείκνυνται τὴν μοιχείαν αὐτῷ σὺν. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι κατὰ νενεκότες, ζυγδαμένον ἐν θρηῖσι. καὶ τὸ θέαμα ἡδίστον ἐμοὶ ἔδοξε, μονονυχὶ αὐτὸ γιόμενον τὸ ἔργον. Α· ὃ δὲ χαλκὸς ἐκείνος ὅν κ' αἰδέεται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τῇ ἀσχύνη τοῦ γαμοῦ; Ε· μὰ Διὶ ὅστε· καὶ ἐπεὶ γελᾷ αὐτῷ ἐφεσός· ἐγὼ μὲν τοι, ἐπεὶ τὰ ληθεῖς εἰπέ, ἐφθόγγον τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοι κεῖσαν τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς. Α· οὐκοῦν καὶ δεδῆσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; Ε· σύ δ' ὅν κ' ἂν ὧ ἀπολλοῦ; ἰδέ μόνον ἐπελθὼν· ἐπαινεσομὶ γὰρ σε, ἢ μὴ δ' μοι καὶ αὐτὸς ἐν ζήϊδῳ.

ἦν ἥρασ· καὶ Δίος·

ἦν Ἄ·

Ἐγὼ μὲν ἡσυχνόμεν ἂν ὧ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς θῆλυς οὕτως καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μήτε μὲν ἀναδεδεμένους τῇ νόμῃ· τὰ πολλὰ δὲ μαίνομεναι στυναίει συνῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπανοῖς καὶ αὐλῶν καὶ κυμβαλοῖς χορεύων, καὶ ὄλκω

īpos: et circa cubile mīe apparētia vīcīa circūponēs fa-
ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens/ut putabat. Respicit ꝑo īpm Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere erant. intra retia circumnectit
vincula: astatqꝫ īpīs Vulcanus.

Ille quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffu- (qꝫ intef-
gere tētabat: & sperabat se fracturū vincula. verꝫ post
lexit ieuitabilē se detētū/supplicabat. A. qd igitꝫ dis-
soluit īpos Vulcanus? M. Nondum. Sed conuo-
cans Deos/demonstrat adulteriū īpīs. Hi vero
nudi ambo, inferius renitentes colligati, erubes-
cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi visū ē: nec solū īpꝫ
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis? M.
Non per Iouē, sed arridet īpīs astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū mœchan-
ti-cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.
A. Igitꝫ & ligari te sustinuisses ob hoc? M.
Tu vero nō Apollo? Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te/si non similia & īpē optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis essꝫ filius
effœmniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē
redimitus cēsariem. Sepe vero insanientibus mu-
lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana &
tibias coream ducit: & prorsus

παντί μαλλόν εὐκλεές ἢ σοὶ τῷ πατρί· Ζ. ἡμῶν δὲ οὐτοῦ
γε ὁ θάνατός τ' ἐστιν, ὁ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, ὃν μόνον ὡς πα
ρὰ τὴν ἀνδρίαν ἐχειρώσατο, ἢ τοῦσ' ἀποτιμῶντας τὸν τιμῶ
λον ἔλαβε, καὶ τοὺς ἐράσας ὑπεράγατο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐν
δούσ' ἐλιόσας τῶν γυναικῶν τούτων Ἰσραὴλ ὡς τῶν τοῦσ' τε
λέφαντας εἴλε, ἢ τῆς χώρας ἐκράτ' ἡσεν, ἢ τὴν βασιλείαν πρὸς
ὀλίγον ἀντίστηναι τολμῶσαιτα, ἀρχιμάχου ἀπογόνου
καὶ ταῦτα ἀΐσαντα ἔπαρξεν ἀρχοῦμενος ἅμα ἢ χορεύων,
θύρσοις χρώμενος κίττινοις, μεθύων ὥς φῆς ἢ ἐνθεάζων·
εἰ δέ τίς ἐπεχείρησε λοιδορῆσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν
τελευτήν, καὶ τοῦτον ἐτίμνησαςτο ἢ καταδύσας τοῖς κλη
μασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μικρὸς ὥς
περ νεβρόν· ὁρᾷς ὥς ἀνδρείαια ταῦτα ἢ οὐκ ἀνδρείαια τοῦ πα
τρός; εἰ δὲ παίδι' ἀκαίτην, πρόσθετι ἀντίοις ὀνδρείοις
φρόνους, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τὸ τίς, δῖος ἄν' ἡφῶν
οὗτος ἦν, οὐπὲρ ταῦτα μεθύων ποιεῖ; Η. σύ μοι δοκεῖς
ἔπεινέσεσθαι ἢ τὸ εὖρεμα αὐτοῦ τὴν ἄμπελον καὶ τὸν οἶ
νον, ἢ ταῦτα ὀρεῶνδ' αἰδομένους ποιοῦσι σφαλλόμε
νοι ἢ πρὸς ὑβρίν τραπόμενοι, καὶ ὅλος μεμηνότες ὑπὸ
τοῦ πότου· τὸν γούρ' ἰκάριον ὡς πρῶτον ἔδωκε τὸ κληῖμα·
οἱ συμψῶται αὐτοῖς διέφθειραν παίνοντες ταῖς δινέλαις.
Ζ. οὐδὲν τοῦτο φῆς· ὃν γὰρ οἶνος ταῦτα, οὐδ' ὁ Διόνυ
σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεος καὶ τὸ πέρα τοῦ κα
λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου· ὃς δ' ἄν' ἐμμετρα
πίνη, ἰλαρώτερος μὲν ἢ ἡδίων γένοιτ' ἄν'· οἶον δὲ ὁ ἑκά
ριστος ἔπαθεν οὐδὲν ἄν' ἐργάσατο οὐδένα τῶν ζυμποστῶν.
ἀλλὰ σὺ ἐπιζήλοισι μὲν ἔοικας ὡς ἡρα, ἢ τῆς σεμέλῃς μνη
μονεύει· εἴγε διαβόλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα·

cuilibet magis sis q̃ tibi patri. I. Atqui hic quidē
femio more mitra r̃dimitus/mollior m̃fieriō:nō so
no/Lydiā manu s̃uauit:& inhabitātes Tmoꝝ (lū lu
lum cœpit:& Thraces subegit:sed & ad In
dos equitē egit. Muliebre hoc:Exercitu e
lephantes cœpit:regionem deuicit:regem pau
lulum resistere audentem/captiuum abduxit.

Et hęc omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederat̃s:inebriatus ut ais/& furens.
Si ỹo q̃spiā cōnatus fuerit iniurijs afficere eū /c̃tuelias
finē:hunc puniet vel alligans pamꝝ (exaggerādo in
pinis:vel dilaniari faciens a matre quemad
modū hyñulū. Vides q̃ virilia hęc/& nō indigna pa
tre: Si ỹo ludus & delicię fuerint:p̃est ipsis nulla
inuidia:& maxie si existimauerit aliq̃s: q̃nā sobrie vi
hic erat:ubi hęc ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens
p̃conijs extulisse inuentū ip̃ius/vineā & vi (videris
num: taliaq̃ videns qualia ebriosi faciunt cōmo
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus insani pre
potu. Ip̃m igit̃ Icarion primo dedit palmitem.

verꝝ compotores ipsi ruperunt:ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc est q̃d ais. nō em̃ vinū hęc/necꝝ Diony
sius facit:sed excessus mensurę potatiōis.citra deco
rum se habētis/satiando se puro vino.qui ỹo modice
biberit:hilarior quidē & iucūdior fit.Quod ỹo Ica
rus gessit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu zelotypa videris luno/& Semeles re
minisci.siquidē calumniaris Dionysū pulcherrimū.

τί δὲ ποτὲ ὧς ἔρωσ' ἐτούς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω
 ἄπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων, τὴν Ἥραν,
 ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνος δὲ ἀπέχρητ' Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκεί
 νῃσ' ἄπυρος μὲν σοὶ ἦ Δῖος, κενὴ δὲ οἵστωρ ἢ φαρέτρα, σὺ
 δὲ ἄτοχος εἶ καὶ ἄστοχος· Ε· Δέδια ὧς μήτηρ αὐτὴν φο
 βεῖα γὰρ ἐστὶ, καὶ χαρσὴν, καὶ δεινὸν ἀνδρὶ κῆ· ὃ πόταν
 οὐκ ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴφ' ἐπ' αὐτὴν, ἐπισείεσσα τὸν λό
 φον ἐκπλῆττει με, καὶ ὑπὸ τρομος γίνομαι, καὶ ἀπορ' ῥεῖ
 μου τὰ τοξείματα ἐκ τῶν χειρῶν· Α· ὃ ἄρ' οὐ φοβε
 ρώτερος ἦρ'· καὶ ὁ μὲν ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας·
 Ε· ἀλλ' ἐκείνοσ' ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται·
 ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾷται αἶε, καὶ ποτὲ ἐγὼ μὲν ἄλλωσ' παρέ
 ωπλη πλυσίου ἔχωρ τὴν λαμπράδα· ἢ δὲ εἰ μοι πόρσει φη
 σί, νῆ τὸν πατέρα, τῷ Διορατίῳ σε Δία πείρασσα, ἢ τοῦ πο
 δὸς λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτὴ
 Διὰ σπασαμένη· πολλὰ τοιῦτα ἠπειλῆσε· καὶ ὁρᾷ δὲ Διὶ
 μὴ καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπόν τι φοβερόν· ἐχίρ
 ναισ' κατὰ μομον· ὃ περ ἐγὼ μάλιστ' ἀέδια· μορμολίτ
 τεται γὰρ με, καὶ φεύγω δ' ταρτάρω αὐτό· Α· ἀλλὰ τὴν μερ
 Ἀθηνᾶν Δέδιασ', ὥσ' φησ', καὶ τὴν τοργόνα, καὶ ταῦτα, μή
 φοβηθεῖς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός· αἱ δὲ μοῦσαι Διὰ τί σοὶ
 ἄτρωτοί, καὶ ἔξω βελῶν εἰσὶν· ἢ κ' αἰεὶ ναι λόφους ἐπι
 σείουσι, καὶ τοργόνας προφαίνουσι· Ε· αἰδοῦμαι ἀντὶ
 ὧς μήτηρ· σεμναὶ γὰρ εἰσὶ, καὶ αἰεὶ τί φροντίζουσι, καὶ περὶ
 ᾧ δὴν ἔχουσι· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλῶν αὐτῶν σκ
 λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλουσ· Α· ἔα καὶ ταῦτα· ὅτι σεμ
 ναί· τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris, & Cupidinis: VENVS.

Quid tādē Cupido, in cā ē: alios deos bello expugna omnes: Iouem, Neptunum, Apollinē, Iunonem, (ſi me matrē: a ſola ſo abſtines Minerua: & aduerſus illā ſine igne qdē tibi eſt fax/vacuaq; iacuſ pharetra: tū ſo ſine arcu eſt/iaculā diue arte. C. timeo o maſ iſpaz midabilis em̄ ē & truculēto aſpectu, & ferocita (forſ igit̄ extēdēs arcū peto iſpaz: cōcutiēs gaſ (te virilī. qñ leam deturbat me. & ſubtremulus ſio. & deſcīt mihi ſagittas e manibus. V. Mars num terribilior erat: & tñ armis deſtituiſti iſm & deuiciſti.

C. Sed ille libens accedit me: & inuitat. Minerua ſo obſeruat ſp. Et quū aliquādo aduolaui propius admouēs/hñs facē: illa, ſi me acceſſeris ait, per parentē Iouē, hac haſta te trāſſodiam: vel pede capiens & in infernū deſcīam: aut ipſa te diſcerpā. mſtaq; talia minata eſt. Ad hęc, videt tribuliter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, viperis crinitā, quā ego maximopere formido. territat em̄ me: fugioq; q̄ties aſpicio iſpaz. V. verū tñ iſpaz Mineruā tīes (ut ais) & gorgona/& hmōi: nō (quidē timens fulmen Iouis. Muſe ſo pp̄t quid a te nō vulnerant/& abſq; iacuſ agūt: nūqd & illę galeas tūūt: aut gorgones oſtētāt. C. Reuereor iſas (cōcutiē maſ. venerandę em̄ ſunt: & ſp quippiā curāt: & circa cantū continent. & ego aſto ſepe ipſis/deſlinitus melodīa. V. Omitte & has, qm̄ ſc̄ venerandę. iſpaz ſo Dianā q̄ cā nō vulneras. C. Hoc quidē

ὅλον οὖν δὲ καταλάβειν αὐτὴν οἶόντε· φεύγουσα μὲν δαί-
τῳ ὄρωρ· εἶτα καὶ ἰδίον τίνα ἔρωτα ἦεν ἔρα· Α· τίνοσ' ὦ
τέκνον· Ε· θήρασ· καὶ ἐλάφωρ, καὶ νεβρῶν αἰρεῖν τέ δι-
ῶκουσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιοῦτ' ἔσιμ·
ἐπεὶ τόμ γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοξότην καὶ αὐτὸν ὄντα,
καὶ ἐκβολορ· Α· οἶδα ὦ τέκνον· πολλὰ ἐκείνο μετόξεν' ἄσ-

κ' ΘΕΩΝ· ΚΡΙΣΙΣ·

ΖΕΥΣ·

ἔρμῃ λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον, ἄπιθι ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ
τὸν περιάμ· παῖδα τὸν βουκόλορ· νέμει δὲ τῆς ἰδίας ἐν τῷ
παργαφῷ, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, ὅτι σε ὦ παῖρ κελεύει ὁ Ζεὺς
ἐπειδὴ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἔρωτικά· Δικὰ
σαι τῶισ' θεῖας ἢ τῶισ' ἀνθρώποις καλίστη ἐστὶ· τοῦ δὲ ἀγῶ-
νος τὸ ὄριον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὥρα δὲ ἦδη καὶ
ὑμῖν ἀντάισ' ἀπιέναι πρὸς τὸν Δικαστήν· ἐγὼ δὲ ἀποθοῦ-
μαι τὴν δίκαιαν ἐπίσιν τε ὑμῶσ' ἀγαθῶν· καὶ εἰ γε οἷός
τε ἦν ἡδέως, ἂν ἅπασ' νεμυρία εἴδοι· ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη
μὲν τὸ καλίστειον ἀπιδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι τῶισ'
πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν Δικα-
στής· ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ φρενὲς· οὐκ ἄπιτε βασιλικὸς
εἶσι, καὶ πανμυθῶν τούτ' ἐξυγενῆς, τ' ἄλλα δὲ ἀφελῆς
καὶ ὄρειος, κῶν καὶ ἀντὶς αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτησ' ἔεας·

Ἄφρο· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν κῶλον αὐτόν ἐπισήσει-
ας ἡμῖν Δικαστήν, θαρ' ῥοῦσα βαδίσουμαι πρὸς τὴν ἐπί-
δειξιν· τί γὰρ ἂν καὶ μωμῶσαι τὸ μου· χρη δὲ ταῦτα
ἀρεσκαιρὸν ἀνθρώπων· ἦρα οὐ δ' ἡμεῖς ὦ Ἄφροδίτη
Δεδίαμεν, οὐ δ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίκαιαν,
ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτο· ὅστις ἂν ἢ τὸν παῖρα· Ζεὺς·
ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ ῥύγατερ σὺν Διοκεί· τί φησὶ ἀποστρέφει·

oīno ē in cā. neq; em̄ dep̄hēdere hāc possū. Fugit sp̄ p
mōtes. deīn & suū q̄ndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate. C. feras/ceruos/& hyñulos ut capiat ī (nā o
sectans: sagittis cōficiēs: & pr̄sus circa hmōi occupat.
tam & si fratrē eius: qui & ipse arcu valet:
feritq; em̄ius. V. Noui fili. sēpe illū sagittis ofecisti.

io Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad
Priami puerū bubulcū. pascit aut Idē in
Gargaro. & dic ad ip̄z: Qm̄ tibi Paris/imperat Iupit̄
q̄nq; dē pulcher es & sapiēs circa res amatorias: iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami
nis p̄m̄ium vincens capiat pomum. Tempus ȳo iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu
so arbitrandi munus/ēqualiter vos amās. Siquidē. q̄
erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioqn necce est
uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire
plurimarū. pp̄t̄ hęc ip̄e m̄ie idoneus fuero vobis iu
dex. Iuuēis ȳo ip̄e troiāus, ad quē abitis regiūs:
est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus. nēoq; dedignabit/ q̄cqd huic visū fuerit.
V Ego quidē Iupit̄/& si Momon ip̄z rep̄hēsiōis deu
eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten (stitu
tatiōez. in q̄ em̄ rep̄hēderet me: Op̄z ȳo & his duabo
placere hoīem. Iuno. Neq; nos. Venus:
timemus: neq; Mars tuus susceperit arbitrium:
sed recipimus hunc quicunq; fuerit Paridem. Iupit̄.
Nūqd tibi hoc filia sū placere videt̄: qd ais: auerteris:

καὶ ἐρυνθρίῳ ὃ ἐστὶ μὲν ἴδιον τὸ αἰδέσθαι γὰρ ταῦτα
ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπιτεύεισθε δ' ὁμῶς· ἄπιτε οὖν, καὶ
ὁπῶς μὴ χαλεπήνῃτε τῷ δικαστῇ δι νωικημένα, μὴ δὲ
κακὸν ἐντρίψῃσθε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ οἶόν τε ἐπίσῃσθε ἔ
ναι καλὸς πάσας· ἐρμην· προίωμεν ἐνθὺ τῆς φρυγίας·
ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
μοι, ἢ θὰρ ῥέετε· οἶδα ἐγὼ τὸν πάριον· νεανίας ἐστὶ καλὸς
καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικόσ, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειρικανύτατος·
ὅνκ' ἂν ἐκείνος δικάσειε κακῶς· ἀφρο· τοῦτο μὲν ἄπαρ
ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ, δίκαιον ἡμῖν εἶναι τῷ
δικαστῇ· πότρεα δὲ ἀγαμὸς ἐστὶν ὁ ὕτος, ἢ καὶ γυνήτις
αὐτῷ σύνεστιν· ἐρ· οὐ παντελῶς ἀγαμὸς ἐστὶν ὁ ἀφρο
δίτη· ἀφ· πῶς λέγεις· ἐρ· δοκεῖ τίς αὐτῷ συνοικεῖν
ἰδαία γυνή, ἡκανὴ μὲν, ἀγροίκος δὲ ἢ δεινὸς ὄρεος· ἀλλ'
οὐ σφάδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε· τίνοσ δ' οὖν ἐνεκα ταύτης
ἐρωτᾷς· ἀ· ἄλλως ἡρόμην· ἀθνα· παραπρεσβεύεις
ὅ ὅ ὕτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· ἐρ· οὐ δὲ μὲν ἄδικ
νὰ δεινόν, οὐ δὲ καὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἡρετό με, εἰ ἀγαμὸς ὁ
πάριος ἐστίν· ἀθ· ὥς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα·
ἐρμην· ὅνκ' οἶδα· φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, ὅνκ'
ἐξεπίτηδες ἡρετό με· ἀθνα· τί οὖν· ἀγαμὸς ἐστίν·
ἐρμην· οὐ δοκεῖ· ἀθνα· τί δὲ, τῶν πολεμικῶν ἐστίν
αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος·
ἐρμην· τὸ μὲν ἀληθὲς ὅνκ' ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ,
νεορόντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τύχαι, καὶ βούλεσθαι ἂν
πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας· ἀφροδίτη· ὁ
ρᾷς· οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγκάλωσσι τὸ
πρὸς αὐτὸν

& erubescis: Est propriū erubescere quidē ob hæc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit: &
ne difficiles sitis iudici victę: neq;
malum inferatis iuueni. nō em̄ possibile est: equalit̄ ef
se pulchras oēs. Mer. Procedāus statim in Phrygiā.
Ego quidē ducens: vos vero non tarde sequimini
me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliq; amatorius: taliaq; iudicare sufficētissius.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num yō sine uxore est ip̄e? An & mulier
cum ip̄so cōuersat? M. Non oīno sine uxore ē Ve
nus. V. Quō dicis? M. Videt̄ qdā cū ip̄o cohabitār
ex Ida mulier: sufficiēs qdē/agrestis yō & valde mō
nō admodū adhibet̄ mētē ip̄i videt̄. Cuius (tana. S;̄
int̄rogas? V. Alioq; n̄ int̄rogabā. Mi. (iḡ rei gr̄a hęc
heu ip̄e priuatī huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
ua molestū: neq; de vobis: s;̄ int̄rogabat me: (Miner
Paris ess;̄. Mi. ver̄t̄n qd hoc nī? (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait yō: q;̄ alioq; n̄ subie (mīū anxia q̄rit:
exposito int̄rogauit me. Mi. qd iḡ (rit ī mēoriā: nec
M. nō videt̄. Mi. qd yō rer;̄ belli (sine uxore ē:
ip̄i desiderīū: an gl̄ie cupido: v̄l oīno ē bu (car;̄ est ne
M. Certe verū nō possū dicē: cōj̄cer̄ yō (bulcus:
iuuenem existentem hęc appetere: velleq; (opt;
primū ip̄m esse circa pūgnas. Ve. Vi
des? Nihil ego conqueror: neq; increpo/q;
ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμτοιμοίρων γάρ, καὶ οὐκ ἀφροδίτῃς τὰ ταῦ-
τα· ἔρμῃς· καὶ ἄντη σχεδὸν τὰ ἀντά με ἤρετο· διὸ μὴ
χαλεπὸς ἔχε, μὴ δ' οἷον μειονεκτεῖν εἴ τι καὶ ταύτη κατὰ
τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην· ἀλλὰ μετὰ τοῦ λόγου ἡ δὴ πολλὰ
προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀσέβων, καὶ σχεδὸν γε κατὰ
τὴν φρυγιάμῃς μὲν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰλνῆν ὄρω, καὶ τὸ γάρ-
γαρον ὅλου ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατάωμαι, καὶ αὐτὸν
ὑμῶν τὸν Δικαστὴν τὸν παρὶν· ἦρα· ὅπου δὲ ἐσιν· ὅ-
ν γάρ κ' αἰμοὶ φαίνεται· ἔρμῃς· ταύτη δ' ἦρα πᾶς τὰ λαοὶ
σκοπῶσι, μὴ πρόσθε ἄκρω τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν δὴ
τὸ αὐτρὸν καὶ τὴν ἀγέλην ὄρῃς· ἦρα· ἀλλ' οὐκ ὄρω τὴν ἀγέ-
λην· ἔρμῃς· τί φῆς· οὐκ ὄρῃς βοῖδ' ἀνακατὰ τὸν ἐμὸν
δυντῶσι· λαοὶ γὰρ ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, καὶ
τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταβέοντα καλαῦροπαῖ ἔχοντα, καὶ
ἀνείργοντα μὴ πρόσθε Δικασκίδινασθαι τὴν ἀγέλην· ἦρα
ὄρῶ νῦν, εἰ γε ἐκείνός ἐστιν· ἔρμῃς· ἀλλ' ἐκείνους· ἐπει-
δὴ δὲ πλῆσίον ἐς μὲν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ δοκεῖ καταστάντες
βοδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταραξώμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφαι-
νοῦς καὶ πτάμενοι· ἦρα· εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν·
ἔπειτα δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι ὅτ' ἀφροδίτῃ προΐέναι, καὶ
ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γάρ ὥς τὸ εἰκὸς ἐμπερισεῖ
τοῦ χωρίου πολλὰ κίς, ὥς λόγος, καθελθούσα πρὸς Ἀγκί-
σιν· Ἀφ' οὐ σφόδρα δ' ἦρα τοῖς τοῖς ἀχθομαι τῶν σκῶ-
μασιν· ἔρμῃς· ἀλλ' οὐν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῇ ἡλῇ, ὅπότε δ' Ζεὺς ἦρα τοῦ μετρηκίου
τοῦ φρυγῶς, καὶ πολλὰ κίς· Δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου κατα-
πεμφθεῖς εἰς ἐπὶ σκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅσποτε ἡλῆ ἐν
ἀετῷ ἦν συμπαιγνάζαμην αὐτῷ· καὶ συνεκούφιζον τὸν κα-

puatū loqueris. de portiōe em̄/ & nō de Venere talia
sunt. M. Et ipsa incōsulte hęc me introgabat: iō nō
molestē adcipe: neq; puta te minus hītūrā/ si q̄piā et
simplicit̄ r̄ndi. S; int̄ea q̄ loquimur/ nūc mltū (huic
procedentes/ diuellimus nos a stellis: & fere circa
Phrygiam sumus. Ego v̄o & Idam video/ & Gar
garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ip̄m quoq;
vestrū iudicem Paridem. IV. Vbi est? non
em̄ mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno/ ad Iguam
vide: non ad sumitātē montis: ad latus ubi
antrū & gregem vides. IV. Sed non video gre
gem. M. Quid ais? Non vides bucculas s; m̄ meū
hunc digitū/ ex medijs petris procedentes: &
quendā ex scopulo decurrentē/ pedum habentem: &
prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
Video nunc. Vtiq; ille est. M. Sed ille. Quoni
am v̄o ppe sumus: ad terrā (si visus fuerit) cōsistentes
proficiscamur: ne turbemus ip̄m/ superne de impro
uiso deuolantes. IV. Bene dicis. & sic facimus.
Postq; v̄o descēdius: oportunū tibi venus/ pcedē et
monstrare nobis viā. tu em̄ (ut verisimile est) experta
locum/ sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchis
sen. Ve. Non multū Iuno/ his tristiscom
matibus. M. Verūtāmē ego vos ducam. etenim
ip̄e versatus sum in Ida / qñ lūpit̄ amabat adulescentē
phrygiū: & sepe huc veni ab illo de
missus: ut specularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat/ sūp volaui cū ip̄o: & parit̄ subleua
h (bam for

λόγῳ· καὶ εἰ γέ μὲ μνημαῖ, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτόν
ἀνὴρ πασέμ· ὁ μὲν γὰρ τότε ἐτύχε σύριζον πρὸς τὸ ποίμ
νιον· καταστάμενος δὲ ὅπισθεν αὐτοῦ δὲ ζεύς, κούφως μᾶ
λα τοῖς ὄνυξιν περιβαλὼν, καὶ τῷ σώματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
τιάραν λακῶν, ἀνέφερε τὸν πᾶντα τετραγμένον ἢ τῷ
τραχιλῷ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτόν ἀποβλέποντα· τότε οὖν
ἐγὼ τὴν ρύριγγα ἔλαβον, ἀπὸ βεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ· ἀλλὰ γὰρ ὁ Διαιτὴς ὄντοσιν πλῆσιον, ὥς ἐ προσεί
πομαν αὐτόν· καί γε ὁ βυκόλε παρὶς· νῆ καὶ σύ γε ὦ νεο
νίσκε· τίς δὲ ὡν δειῦρο ἀφίξει πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταῦ
τας ἄγεις τάς γυναικας; ὅν γὰρ ἐπιτίθουσι ὀρεοπλῆιν
δύτω γε ἐύσας καλᾶς· ἐρ· ἀλλ' ὅν γυναικας εἰσὶν· ἤρα
δὲ ὦ παρὶ, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην ὀρέσ· καὶ μέ τὸν ἔρ
μῆν ἀπέσειλεμ δὲ ζεύς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχρίσθ; ἢ μή
δέδωθι· χαλεπὸν γὰρ ὄνδερ· κελύει δὲ σε Δικασὴν γενέσ
θαι τοῦ λαλλοῦς αὐτῶν· ἐπειδὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτός
εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γυνῶσιν ἐπιτρέπω· τοῦ δ'
ἀγῶνος τὸν ὄβελον εἰσὴ ἀναγνοῦς τὸ μῆλον· ἀλεξ· φερ
ῖδω τί ἢ βούλεται ἢ καλὴ φησι λαβέτω· πῶς ἂν οὐρ ὦ δέσ
ποτα ἔρμῃ, Διὸς αὐτὸν ἐγὼ Διὸς αὐτοῦ καὶ ἄγροικος ὦν,
Δικασὴς γενέσθαι παραδόξου θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ
βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειμ τῶν ἀβρῶν μῦλλον καὶ
ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἴγα μὲν αἰγὸς ὅσποτερα ἢ καλλίων,
ἢ ἀμάλισ ὄλῃος ἀμάλειος τάχ' ἂν Δικᾶσαιμι κατὰ
τὴν τέχνην· αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ ὅτ'
δ' ὁ πῶς ἀντίσ' ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγὰρ
τὴν ὅτι μ' ἀποσπάσας· ὅν γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως·
ὅλλ' εἵναι ὅν ἀπερείσι

mosum. & utiq; memini: ab hac petra ipsum
surripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o-
pile. Deuolans ꝑo post ipm lupiꝛ, leniter val-
de unguibus circumuolans: & ore supra ca-
put tiam mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coepi. deiecerat em ipsam prę-
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo-
quimur ipm. Salue bubulce. P. Et tu quidem iu-
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vt q̄s
ducis mulieres? non em idoneꝛ sꝛ in montibꝛ versari
adeo pulchrę: Mer. Non mulieres sunt. Iunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides, & me Mer-
curiū misit lupiꝛ. Sed ppꝛ quid tremis & palleſcis? ne
time. molestū em nihil est. lubet autē te iudicem ef-
ſe pulchritudinis iparꝛ. Qñqdē em ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū ɔmitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
ſcio quid velit. pulchra ait/ accipiat. q̄ pacto igitur do-
mine Mercuri, poſſē ego mortaliꝛ et agrestis exñs/
iudex fieri iopinatę ſpeculatiōis, maioris q̄ q̄ ptineat
bubulcū: eqdē talia iudicare/ delicatōꝛ magis est (ad
urbanōꝛ. At ego capra ne capra ſit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forſitan iudicarem ex
arte. Hę ꝑo omnes eque pulchrę ſunt: neq; no-
ui, quo pacto quiſpiā ab altera transferatur
aſpectū diuellēdo. Nō em vult ituitus abſtinerē facile:
sed ubicūq; inheſerit

τὸ πρῶτον, τοῦτ' ἔχεται, ἢ τὸ παρὸν ἔπαινει· καὶ ἂν ἔπ' ἄλλῳ μεταβῇ, κ' αἰεὶ καλὸν δρᾷ, καὶ παραμένει, καὶ ὑπὸ τῶν πλῃσιον παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περιέχεται μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περὶ ἑλπίδ' ἔχει, ἢ ἄχ· δομαὶ δ' ἐστὶν καὶ αὐτὸς ὥσπερ δ' ἄργος δ' ἄλῳ βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι· λοιπὸν δ' ἂν μοι καλῶς διακρίσῃ, πᾶσι σῖσι ἀποδοῦς τὸ μῆλον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μερ εἶναι συμβέβηκε τοῦ διδῶ· ἀδελφὴν καὶ γυναικα, ταῦτα δὲ θυγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὐτως ἡ κρίσις·
Ε· οὐκ οἶδ' α· πλήρ' οὐκ· οἶόν τε ἀναδύναται πρὸς τοῦ διδῶ κελενοσμένον· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἔρμῃ πείσαι αὐτὰς μὴ χαλεπῶς ἔχει μοι τὰς αὐτὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τῇ δαιμαστίᾳ· Ε· οὕτως φασι· πᾶσι μοι ὥρα δέ σοι ἦν περὶ αὐτὸν κρίσις· ἀλλ' ἐπειρασόμεθα· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις· ἐκείνο δὲ πρῶτον εἶδέναι βούλομαι, πότῃ ἐξ ἀρκέσει σκωπῆν αὐτὰς ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδοῦσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβέστερον ἐξετάσεως· Ε· τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δαιμονίου· καὶ πρόσαττε δ' ἐπὶ καὶ θέλεις· Π· δ' ἐπὶ καὶ θέλω· τιμωρὸς δ' εἶναι βούλομαι· Ε· ἀποδοῦντε ὅσα ἔχουσιν· σὺ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δ' ἀπεστράφη· Αφρο· νολῶς ὅσα παρὶ· καὶ πρώτη γὰρ ἀποδοῦσόμεαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὡλὰς, καὶ λευκάς, μηδὲ τῷ βούτῳ εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπισκοπὴ δὲ εἴμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλὴ· Αθῆ· μὴ πρότερον ἂν τῇ ἀποδοῦσῃ ὅσα παρὶ, πρὶν ἂν τὸν κεστόν ἀποδοῖται· φαρμακίον γὰρ ἐστὶ, μὴ σε καταγοητεύῃ δι' αὐτοῦ· καὶ τοι γὰρ ἐχρήν μὴ δ' ὅτω κεκαλλωπισμένην παρῆναι, μὴ δὲ τὰς αὐτὰς ἐν τετραμμένην χρώματα καθάπερ ὡς ὀκνῶς ἔτρε·

primo/hoc detinet: quodq̃ p̃sens est laudat. & si in
aliud trāssert: illud q̃q̃ pulchrū videt: in illo morat: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi
tur mihi pulchritudo ip̃arū: atq̃ oīno capit me. & tri
stor, q̃ non ip̃e quēadmodū Argus toto aspicere pos
sum corpore. Videor itaq̃ mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Etm̃ rursus & hoc in re est, huic
esse contigit Iouis sororem, & uxorem: has
yō filias. q̃ pacto igit̃ nō difficile fuerit & tale iudiciū:

M. Hoc nō noui. verū nō est quare recuse Iouis
imperīū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̃as
non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tm̃ oculorū deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus yō icūbit tibi nūc exeq̃ndi iu
Tētemus. qd̃ em̃ agat quis: Illud yō p̃is (diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ipsas
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
idaginē? M. Hoc qd̃ ad te ptinebit: quī iudex es.
ip̃era q̃dcūq̃ velis. P. q̃dcūq̃ & volo: Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yō cōtemplare.
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cogo oſcas, q̃ non solas habeo ul
nas cādidas: neq̃ bouinis oculū p̃dita, mltū gloriōr. q̃
sum oībo simili pulchra. Min. Nō prius i (liter
p̃lām exueris Paris, anteaq̃ cestū deponat (incan
tatrix em̃ est) ne te incantauerit p̃ ip̃m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̃
oblitam facis, haud aliter q̃ fornicat (tot & tātis

ραμτινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειμ· π· ἐν λεί-
γουςι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀποθου· ἀφρο· τί οὐμ ὄνχι
καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τὴν κόρυν ἀφελούσα, φίλῃν τὴν κεφαλὴν ἐπι-
δεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φο-
βεῖς; ἢ δέδρασ μὴ σοι ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμο-
τῶν, ἄνεν τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον; ἀθ· ἰδοὺ σοι ἡ κόρυς
αὕτη ἀφίηται· ἀφρο· ἰδοὺ σοι καὶ ὁ κεστός· ηρα· ἀλλ'
ἀποδυνόμεθα· π· ὦ Ζεῦ, τεράστια τῆς θέας, τοῦ κάλλος,
τῆς ἡδονῆς· οἷά μιν ἢ παρθένοσ; ὥς δέ βασιλικὸν αὐτῇ
καὶ σεμνὸν ἀπολαύσκει, ἢ ἀνθρώπῳ ἄριστον τοῦ Διός, ὁρᾷ δέ
ἡδέως καὶ γλαφυρόντι, ἢ προσαγωγὸν ἡμεῖς Δίᾳ σεν· ἀλλ'
ἡδὴ μὲν ἄλυσ ἔχω τῆς ἐνδαιμονίας· εἰ δοκῇ δέ, ἢ ἰδίᾳ
καὶ ἐκαστῇ ἐπιδίδειμ βούλομαι· ὥς νῦν γε ἀμφιβολόσ· εἰμι,
καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὃ τί καὶ ἀποβλέψω πάντη τάς ὄψεις πε-
ριστάμενος· α· οὕτω ποιῶμεν· π· ἄστιτε οὐμ αἰ λυό, σὺ
δὲ ὦ ηρα περίμενε· η· περιμένω, κ' ἀπειθαῖ με ἀκριβῶς
ἴδης, ὥρα σοι τ' ἀλλὰ ἡδὴ σκωτῶειμ, εἰ καλὰ σοι τὰ δῶρα
τῆς νίκης τῆς ἐμῆς· ἡ μ γάρ με ὦ πάρι Δικαίῃς εἶναι κα-
λὴν, ἀπαίσῃς ἔσθ' τῆς Ἀσίας δεσπότῃς· π· οὐκ ἐπὶ δῶ-
ρσι μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἄλλ' ἄσθι· πεπράξεται γάρ
ἄπερ ἂν δοκῇ· σὺ δὲ πρόσθι Ἀθηνᾶ· ἀθ· παρῆσκά σοι·
καὶ ταῖ μ με ὦ πάρι Δικαίῃς λαλῇν, οὐπότε ἥττωρ ἄπει ἐκ
μάχης, ἀλλ' αἰὶ κρατῶν· πολεμιστὴν γάρ σε καὶ νικηφόρον
ἀπεργάσομαι· π· οὐδέ μ Ἀθηνᾶ δέ μοι πολέμου καὶ μά-
χης· εἰρήνη γάρ, ὥς ὁρᾷς, τα νῦν ἔσχευε τὴν φρυγίαν τε καὶ
λυδίαν, καὶ ἀπολέμῃτος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή· θάρ' ῥεῖ
δὲ, οὐ μειονεκτῆσις γάρ· κ' ἂν μὴ ἐπὶ δῶροσ Δικαίῃς
μεν· ἀλλ' ἐνδυνδε ἡδὴ καὶ ἐπίδον τὴν κόρυν

riā q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demonstrari. P. Bñ di
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter
res. An times/ ne arguat glaucedinem oculo
rum, si interritus aspiciat. Min. En, tibi galea
ip̄a aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O lupiē/ portētū visiōis, o p̄chritudiez
o voluptatē. Quas qdē virgo Min. q̄ v̄o regiū qdā
& venerādē icedit: & verē digna ē loue: aspe (luno
iucūdo ac benigno qdā: blādeq; s̄br̄sit. S; (ctu p̄ide
iam satis habeo sc̄licitatis. Si videt, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄ nūc quidē ābiguus sū:
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duē, tu
v̄o luno mane. I. Maneo. & postq; me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare, si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt:
chrā: totius eris Asiē dñs. P. Nō cer (ueris eē pul
na q̄ nobis accedēt/ verē alia cōiecturā faciēt (te do
q̄ videbunt. Verē tu accede Miner. Mi. Ad sū tibi.
Et postq; me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūq; victus
pugna/ s; sp̄ vicēs, bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax em̄ (ut vides) nūc hab; Phrygiā & (& pu
Lydiā: & sine bello nobis ē patriē p̄cipatus. Cōfide
v̄o. nō minus habebis, equidē nō p̄p̄t dona iudicabi
mus. Sed induere nunc imponeq; galeam.

Ἰκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρῆνα καιρὸς. Ἀφ·
αὐτῇ σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καὶ ἐν ὀφρύβωσ' μηδὲν
παρὰ τρέχω, ἀλλ' ἐνδρασίβωμ' ἐκάστω τῶν μελῶν· εἰ δέ
θέλεις ὦ καλὲ, καὶ τάδε μου ἀκουσον· ἐγὼ γὰρ πολλὰ ὁ
ρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁπδίου οὐκ οἶδα, εἰ τίνα ἔτε
ρον ἢ φρυγία τρέφει· μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους· αὐτίδ' αὖ
δὲ τὸ μὴ ἀπολιγνύντα τοὺς σκοπέλους· καὶ ταυτασί τ' αὖ
τρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρη
μίᾳ· τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσεις τῶν ὀφρῶν; τί δ' ἄν ἀπο
ναυτο τοῦ σοῦ κάλλους αἰ βόες; ἔπρεπε δὲ ἥδη σοι γεγα
μμέναι, μὴ μὲν τοι ἄγρικόν τινα καὶ χωρίτιν, οἷαι κατὰ
τὴν ἰδμὴν αἰγυνοῖκεσ', ἀλλὰ τίνα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ Ἀργε
ως, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ Λαοαίνας· διαπερὶ ἢ ἑλένη ἐστὶ νέα,
καὶ καλὴ, καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττω ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγ
ιστον, ἐρωτική· ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεῶσαι τό σε, οἷα
ἐγὼ, πάντα ἀπολιποῦσ' καὶ παρασχοῦσα ἐαυτὴν ἐκδο
τομ' ἔπειτα καὶ συνοικήσει· πάντως δὲ καὶ σὺ ἀνέκοις τῇ
περὶ αὐτῆς· π· οὐδὲν ὦ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἄν
κούσῃς μί σον τὰ πάντα λεγόμενα· Α· αὕτη θυγάτηρ
μὲν ἐστὶ Ληΐδας ἐκεῖνος τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέστη
κύκνος γερόμενος· π· ποῖα δὲ τίς τὴν ὄψιν; Α· λευκ
ὴ μὲν, οἷον ἐκὸς ἐκ κύκνου γεγενῆσθαι· ἀπολὴ δὲ, ὥς ἐν
ὧν τραφεῖσα· γυμνάσ' τὰ πολλὰ καὶ παλαισίην, καὶ οὕτω
δὴ τί περισπούδαστον, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσ
θαι τοῦ ὀφρῶντος· ἄλλοι ἔτι ἀρπάσαντοσ'· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
περὶ εἰς οὐμὴν κατέστη, πάντες δι' ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
τὴν μινεσίαν ἀκινήσαν· προεκρίθη δὲ μενέλαος τοῦ πελο
ποδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ σοι κατατρέξομαι τὴν γὰρ

sufficientē em̄ vidi te. Venerē adesse tempus est. V.
Ipa tibi ego ppe sū. cōtēplare undiq̄ diligē. nihil
omittens: sed imorans unicuiq̄ membrorū. Si vero
vis o pulchre. & hęc mea audi obsecro. Ego olim vi
dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte
rū Phrygia nutriat. bt̄m ꝑo te reddā p̄fchritudine. Cō
ꝑo hoc: q̄ nō relinquēs scopulos & hāsce pe (q̄ror
tras/in urbe viuis. equidē corrumpis formā in soli
tudine. Quid em̄ tu frui queas mōtibꝫ? qd deniq̄ cu
rant tuā pulchritudinē boues? Deceret nāq̄ iā te uxō
rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
Ida mulieres sūt: sed quandā ex Grēcia, Argo,
vel Corintho: aut certe Lacenā, q̄l Helena est iuuenis
& pulchra, nihilq̄ minor me. Et hoc maxi
mum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: noui
ego: omnia relinquet: & letam se tra
dens/sequet: & cohabitabit. Nū ꝑo audieris nōnihil
de ipsa? P. Nihil Venus. Nunc ꝑo iucunde aus
dīrem, te omnia narrante. V. Hęc filia
est Ledæ illius pulchrę, ad quā Iupiter deuolauit
cygnus factus. P. Qual ꝑo ip̄a ē aspectu? V. Cā
dida, quēadmodū verisīle est eē ex cygno, p̄genitā. te
ouo p̄ducta: exercēs se sepe: & lu (nera deniq̄: & in
utiq̄ affectabil: ut & bellū, p̄p̄ ip̄az (ctatrix. & adeo
Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verꝫ em̄ (fuerit
q̄ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
desponsationē obtulerūt se. Dolectus ꝑo (uorꝫ ad
poneso gñe. Attñ si velis, ego (Menelaus ex Pelo
i (tibi p̄ficiā nū

μοι· π· πῶς φῆς, τὸν τῆς γεγαυμένης ; ▲· νέος εἶ
σύ καὶ ἄγριος· ἐγὼ δὲ οἶδα ὥς χρητὰ τοιαῦτα θάρυν·
π· πῶς ; ἐθέλω γάρ καὶ αὐτὸς εἶδέναι· Ἀφρο· σύ μὲν
ἄποδῃκίσεις ἐπὶ θέαν δὴ τῆς ἑλλάδος· καὶ περὶ ἄρ' ἄρ' ἴν
κῆς τὴν λακεδαίμονα, ὅφεται σέ ἢ ἑλάν· τὺν τεῦδε δὲ
ἐμὸν ἄρ' εἶν τὸ ἔργον· ὥπως ἐρασθήσεται σου, καὶ ἀκολου
θήσει· π· τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι· μὴ δὲ, τὸ ἄπο
λυποῦσαρ τὸν ἄνδρα, ἐβελῆσαι βαρβαρῶ καὶ ζέτω συνεκ
πλεῦσαι· Ἀφρο· θάρ' ῥε, τούτον γε εἵνεκα παῖδε γάρ μοι
ἐστὸν δύω καλῶ ἱμέρος, καὶ ἔρωσ, τοῦτω σοι παραδώσω
ἡγεμόνε τῆς δαυῖ γεννησόμενῳ, καὶ ὁ μὲν ἔρωσ δ' ἴωσ πα
ρελθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γυναικα ἐρᾶν, ὃ δ' ἱμέρος
αὐτῷ σοὶ περιχυνεὶς τοῦθ' ὑπερ ἐστὶν ἡμετέρω τε, θήσῃ καὶ
ἐράσμιον· ἢ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δεισόμεαι καὶ τῶν κα
ρίτων ἀκολουθεῖν, ἅπαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν· π· ὅπως
μὲν τάχα χωρήσει ἄνθρωπος ὡς Ἀφροδίτῃ· πλην ἐρῶ γε ἡδὴ
τῆς ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ ὄρᾳ αὐτὴν δίομαι, καὶ
πλέω ἐνὺ τῆς ἑλλάδος, καὶ τῆς σπάρτης ἐπιδιδίμῳ, ἢ ἐπα
νεῖμι ἔχωρ τὴν γυναικα, ἢ ὀχθόμεαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποιῶ· Ἀφρο· μὴ πρότερον ἐρασθῆς ὡς παρὶ, πρὶν ἐμὲ
τὴν προμνηστριαρ καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρί
σει· πρέπει γάρ καὶ με νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, ἢ ἐορ
τάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμονος, καὶ τὰ ἐπιθήκεια· πάντα
γάρ ἐνεστί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ
μυλὸν πρίσθαι· παρὶς· δέδοικα μὴ μὴ ἀμελήσεις
μετὰ τὴν κρίσιν· Ἀφροδίτη· βούλει ἐπομέσσομαι ; πα
ρὶς· μηδ' αὖ μῶς· ἀλλ' ὑπόσχου πάντῃ· Ἀφροδίτη· ὑπὶ
σχνοῦμαι δὴ σοὶ τὴν ἑλένην·

ptias. P. q̄ pacto ais, eius q̄ iā nupta ē. V. Iuuēs es
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.
P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut speculeris Gr̄ciā. & postq̄ puene-
ris in Spartam/ videbit te Helena. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat̄ tui: & sequa-
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̄: vt de-
ferat virū: vel itq̄ barbaro ac hospiti iungi
nauigio. V. Confide. huius rei causa pueri mihi
s̄ duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo
duces vię futuros. & Cupido prorsus ac-
cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Desiderium
tibi ipsi imissus, si qd in te est desiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a ꝑo astans/ rogabo & Gra-
tias ut sequant̄: oēs q̄ sic ei p̄suadeamus. P. Quō
forsitan procedat incertū est Venus, verē amo iam
Helenā: necꝑ noui quō: & itueri ip̄aꝑ mihi videor: na-
uigoq̄ statim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄fiscor: ac ar-
deo habere mulierē: & tristor q̄ non omnia hęc
facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me
d̄spōdēdi mediatricē, et nuptiarū ducē d̄signaueris iu-
dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob̄, si l̄ adeē: ce-
lebrareq̄ parit̄ nuptias & p̄mia victoriæ. omnia
em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
post iudiciū. Venus. Vis iurem? Pa-
ris. Nequa q̄, sed promitte rursus. Ve. Pro-
mitto utiq̄ tibi Helenam

παράδωσεν γυναικα, καὶ ἀκολούθει μ' γε ἔτι· ἀντόν, ἢ ἀφί-
ξεσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι, καὶ
συμπαράξω τὰ πάντα. π. καὶ τὸν ἔρωτα, ἢ τὸν ἑμέρον,
καὶ χάριτας ἄξις. Α. θάρ' ῥε, καὶ τὸν πόδον, ἢ τὸν ἑ-
μέναιον πρόσ τούτοις παραλήχομαι. π. οὐκοῦν ἐπὶ τοῖς
τοῖς Διδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῖς τοῖς λάμβανε.

καὶ Ἄρεω, καὶ Ἑρμοῦ, ΑΡΕΣ.
ἦκουσας δ' Ἑρμῆ, δῖα ἠπειλήσεν ἡμίρῳ Ζεῦς, ὡς ὑπὲρ
πτῆκα καὶ ἀπὶ θάνατον. ἦρ ἐδελίσσω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ σείραρ καθίσω, ὑμεῖς δ' ἦρ ἀποκρεμασθέντες κατα-
σπῶρ βιάησθε με μάτηρ ποικίσετε. οὐ γάρ δὴ καδελκύσει-
τε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιομι ἐνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμῶς, ἀλλὰ καὶ
τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτίσας μετεωρίω. καὶ
τ' ἄλλα δ' ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δὲ δ' τί μὲν καθ' ἐμ' ἀπὸ
τῶν ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθεῖν, ὁμοῦ
δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρῆσειν ἀντόν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πείσ-
θειν. Ε. εὐφημείτω Ἀρης. οὐ γάρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοι-
αῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Α.
οἶμι γάρ με πρόσ πάντας ἔνταῦτα εἰπέειν. οὐχὶ δὲ πρόσ
μόνον σέ· οὐρ ἔχεμυθ' εἰν ἢ πῖσάμην. δ' γούμ' μάλιστα γε λοί-
ον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυνάμην
σιωπῆσαι πρόσ σέ. μέμνημαι γάρ οὐ πρό πολλοῦ δ.
πότε δ' ποσειδῶν, καὶ ἠΐρα, καὶ ἠΐα θηναῖα ἔπεινασαντες ἔπε-
βαύλευσαν ἔνδ' ἡσσαι ἀντόν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦρ δὲ
διῶς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μὴ γέη θέτις κατελεί-
σασα ἐκάλεισεν ἀντὶ σὺμμαχον βριάρ' ἔων ἐκατόγχεϊρα ὄν-
τα, καὶ ἔδεδετο ἀντὶ περαννῶ καὶ βροντῆ. ταῦτα λογιζο-

traditurā me tibi uxore: & q̄ seq̄ curauero ip̄am si fac
nire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunqd Cupidinē/ Desideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Desideriū/ & Hy
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: ideoq̄ adcipe.

21

Mars. & Mercurius.

MARS.

Audistis Mercuri, q̄lia miatus est nobis Iupit̄: q̄ sup
ba & absurda? Si voluero ait, ego ex coe
lo catenā demittam: vos ŷo si suspēsi huic/ detra
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor
tis. Si ŷo ego voluero sursum traher̄: nō solū (sū trahē
trā sū & mare cōuehēs/ in sublimē ferā. & (vos/ s̄ et
alia q̄cūq̄ & tu audiuisti. Ego ŷo, q̄ cū unoq̄q̄ figu
sit melior & fortior, nō negaueri. ver̄ (lati collatus,
tñ tot & tantis p̄stare: ut nō graultate vincamus ip̄z /
etiā si terrā/ etiā si mare adiunxerimus, non cre
dideri. Mer. Bona verba Mars. nō em̄ tutū ē dice
lia. ne & aliqd sortiamur ob petulantia. Ma. (re ta
Num putas me apud oēs hęc dicere? Imo ŷo ad
te solū: quē loquēdo cōtinentē sciebā. qd̄ igit̄ maxime
culū visum est mihi audiēti inf̄ minas/ nō pos
sum tacere apud te. Memi em̄ nō ita m̄lto ante, quan
do Neptunus/ Iuno/ & Minerua insurgentes, machi
nati s̄t, cōprehensū ip̄z in vincula cōncere: q̄ntope for
midarit. & id tres dūtaxat Deos. & nisi Thetis misera
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
etern̄ ligatus eēt ip̄o cū fulmīe & tonitru. Hęc reuol

μένω ἐπὶ αἷ' μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιερμίδι αὐτοῦ. Ε.
σιώπῃα. ἐνφίμει. οὐ γάρ ἀσφαλές οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἔ.
μοὶ ἀκοῦν τὰ τοιαῦτα.

ΚΒ'

Φανός, καὶ Ἑρμού.

ΦΑΝ.

καίρε δὲ πάτερ Ἑρμῆ. Ερ. νῆ καὶ σύ γε ἀλλὰ πῶς ἐγὼ
σὸς πατήρ; Π. οὐχ ὁ κυλλῆνιος Ἑρμῆς ὡς τυχεῖναις;
Ε. καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ; Π. μοι χιθιός
εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος. Ε. νῆ Δία, τράγου ἴσωσ τι
νὸς μαχεύσας αὐτὸς αἶγα. ἐμὸς γάρ πῶς κέρατα ἔχω, καὶ
ῥίνα τοιαύτην, καὶ πῶγωνα λάσιον, καὶ σκέλη διχῆλ᾽ καὶ
τραγικὰ, καὶ οὐραῖν ὑπὲρ τὰς πυγὰς; Π. δ' ὅσα ἄρ' ἀπο
σκώτησ' εἰς ἐμέ τόν σεαυτοῦ υἱὸν δὲ πάτερ, ἐπὶ νεῖδιστον
ἀποφαίνει, μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, ὅς τοι αὐτὰ γεννᾷς καὶ παι
δοποιεῖς. ἐγὼ δὲ ἀναίτιος. Ε. τίνα δὲ καὶ φῆς σου μη
τέρα; ἢ πον ἀλαβὸν αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε; Π. οὐκ αἶ
γα ἐμοίχενσας, ἀλλ' ἀνάμνησόν σεαυτὸν εἰποτε ἐν Ἀρκα
δίᾳ παῖδ' ἀλευθέρην ἐβιάσας, τί λακῶν τὸν λακτύλον ἦ
τῆς, καὶ ἐπὶ πολλὴν ἀπὸρῆς; τὴν ἱκαρίον λέγω πηνελόπην.
Ε. εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη αὐτ' ἐμοῦ τράγω σε δ' μοι οὐ
τεκεν; Π. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοὶ ἔρῳ. ὅτε γάρ με ἐξέ
πεμπερ ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὃ πᾶσι, μήτηρ μὲν σου ἔφη, ἐγὼ
εἰμι πηνελόπη ἡ σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν
ἔχω Ἑρμῆν τὸν μαίαια τὸν Διός. εἰ δὲ κεραισφόρος καὶ τρα
γος κελὺς εἶ, μή λυπείτω σε. ὅσπερ γάρ μοι συνῆν ὁ πατήρ
ὁ σὸς τράγω ἑαυτὸν ἀπεικάσας ὡς λάθῃ, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μοι ὁσ' ἀπέβησ' τῷ τράγω. Ε. νῆ Δία, μέμνημαι ποικίλλας
τί τοιοῦτον. ἐγὼ οὖν δ' ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, εἴτι ἀγένης
ὁσ' αὐτὸς ὡς σὸν πατὴρ καλῶσάμην, καὶ γέλωτα ὀφλήσας

uenti/libebat mihi ridere ob iactantiā ipsius, Mer.
Sile. Bona verba. non em̄ tutū est tibi dicere: neq; mi
hi audire talia.

22

Panis. & Mercurij.

PAN.

Salve o pat̄ Mercuri. M. Et tu qdē salve. s; quō ego
tuus pat̄ sum? P. Nōne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime. q̄ pacto igit̄ filius meus es? P. Il
fū ex amore tibi factus. M. Per Iouē, for̄ (legitius
ius mēchātis cū capra. meus em̄ quō cor (sitan alicu
tus, nasū talē, barbā hirtā, tibias bifidas (nuā hēat fili
hirsutas, p̄inde caudā sup̄ nates. P. Quot cōui (&
cia congefferis in me tuū filiū o pat̄, vituperabilem
dēm̄rādo: magis teip̄z otamināt, q̄ tales generas gna
tosq; pcreas. at ego culpa vaco. M. Quā v̄o ais tu
trē? vel ubi latui/qn̄ cū capra rē haberē e (am ma
pra mēchatus es: s; omiscē tecū si (go? P. nō cū ca
dia puellā liberā violaueris: qd̄ mordēdo (aln̄ ī Arca
ris: & tandē dubitas? Icarī dico Penelopē. (digitū q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te silem pe
perit? P. Ip̄ius sermonē tibi dicam. Quādo me es
misit in Arcadiam: o fili, mat̄ quidē tua ait, ego
sum Penelope lacena: patrē cognosce deum
hñs Mercuriū Maie & Iouis filiū. Q; v̄o corniger hir
tusq; tibias es/ ne molestat te, qn̄ em̄ mihi coi (su
ille tuus, hirco seip̄z sifez fecit, ut lateret: & (bat pat̄
mifcedis hirco. M. Per Iouē, memi me (ob hoc si
tale qd̄. Ego igit̄ q̄ ob p̄chritudinē magnū sa (fecisse
bisexñs, tuus pat̄ vocabor: & risū (piēs, adhuc iber
(captabo

παρὰ πόσιν ἐπὶ τῇ ἑνταδίδι· π. καὶ μὴν οὐ κατὰ σχο
νὸς σε ὧ πάτερ· μόνος ἰκός τε γὰρ εἰμί, καὶ σιγίζω πάντῃ κατ
αυρόν, καὶ δ' Διόνυσος οὐδ' ἐν ἐμοῦ ἄνερ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ
ἐτάρου καὶ θιασώτη πεποίνκῃ με καὶ ἡγοῦμαι ἀντὶ χοροῦ·
καὶ τὰ ποίμνια δέ ἐι θεάσαιο μου ὅποσα περὶ τέγεα καὶ
ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάντ' ἡσθήσῃ· ἄρχω δέ καὶ τῆς Ἀρκας
δίας ἀπαίσου, πρῶτον δέ καὶ Ἀθηναίοισιν συμμαχίαν οὐτως
ἡρίψενσα ἐν μακράωνι, ὥστε καὶ ἀριστέιον ἦρθε μοι τὸ ἦν
τῇ ἀνθρωπίνῃ σπύλαιον· ἡ γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς εἴσῃ ὅ
σοι ἐκεί τοῦ παντός ὄνομα· ε. εἰπέ δέ μοι, γεγάμηκας ὧ
πάντ' ἡδὲ τούτου γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε· π. ὀδυμῶς ὧ πα
τέρ, ἔρωτικός γὰρ εἰμί, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνὼν μὲν
ε. τοῖς αἰζὶ διπλασιῇ ἐπιβαίνεις· π. σὺ μὲν σκώπτεις,
ἐγὼ δέ τῃ τε ἡχῶ καὶ τῇ πύτνι σύνειμι, καὶ ἅπασαις ταῖς
τοῦ Διονύσου μαινάσι, καὶ πάντοτε δάλλομαι πρὸς ἀν
τῶν· ε. οἷσθα δὲ ὅτι χάρις ὧ τέκνον, ταπρῶτα αἰ τοῦτέ
μοι· π. πρόσταττε ὧ πάτερ, ἡμεῖς δέ ἰδῶμεν ταῦτα·
ε. καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονον· πατέρα δέ ὄρα μὴ
καλέσῃς με ἀκούοντός γε τίνος·

καὶ Ἀπολλωνος· καὶ Διονύσου· ΑΠΟΛΛΟΝ·

τί ἄν' ἔλεγοι μεν ὁ μακρτέρων ὧ Διόνυσε, ἀδελφού σου·
τασ ἔρωτα, καὶ ἔρμαφρόδιτον, καὶ πρίαντον ἀνομοίον ὄν
τασ τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα· ὁ μὲν γὰρ πάγκα
λος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμις οὐ μικρὰν περιβεβλημένος
ἀπάντων ἄρχων· ὁ δέ ἦλυσ καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβο
λος τῇν ὀψιμ, οὐκ ἄν' διακρίναις εἴτ' ἔφθβός ἐστιν, εἴτε καὶ
παρθένος· ὁ δέ καὶ πέρα τοῦ ἑνταεταῦς ἀνδρικόσ ὁ πρίαν
τος· Δ· μηδὲν θανμάσῃς ὧ Ἀπολλόν, ὃν γὰρ καὶ Ἀφροδί
την

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecori fue-
ro tibi pat̄: musicus etem̄ sum: & fistula ludo mltū cō-
cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
socium choreę fecit me: & duco ipsi chorum.

Verũtñ ouilia si spectaueris mea/ q̄t circa Tegeā/ &
supra Partheniū hēo: valde miraberis. Impero ȳo Ar-
dię totę. Prius ȳo & Atheniēlibꝫ auxiliatus/ sic (ca-
strēnue rē gessi ī Marathone: ut & p̄mū erectū sit mi-
sumitate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: scis (hi in-
tū illic Pan nomē hēat. M. Dic mihi: duxis (es q̄n-
Pan: lā em̄ hoc (ut puto) iuitabūt te. P. (sti uxore
ter, amator em̄ sū: & nō amarē rē hñs cū (Neq̄q̄ pa-
M. Capras vicꝫ cōscēdis. P. Tu qdē morꝫ (unica
at ego cū Echo/ & Piti coeo: cūq̄ omnibus (des.
Dionysij mēnadibus. deniqꝫ valde affector ab i-
psis. M. Nosti igit̄ ī q̄ gratificeris fili, primꝫ petēti
mihi? P. Impera pater, nos viderimus illud.

M. aggredere me: comitꝫ allo q̄re. patrē ȳo vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis. & Bacchi. APOLLO

Quid rei ē: dicēs ne eadē matre genitos Bacchē, fr̄es
Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existē-
tes/ formas & studia ēq̄lia hñtes? Hic etem̄ oīno pul-
cher, sagittarius, & vi non parua stipatus
oībo impat. Alius ȳo effœminatus, semiuir, & ābigu-
us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄ deceat virilis est Pria-
pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ve-

τη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὧν
που γε καὶ ὁμοπατέριοι πολλοὶ ἐκ μιᾶς γαστρὸς ὁ μὲν
ἄρσεν, ἔδ' ἐθελεία· ὥσπερ ὑμεῖς γίνονται. Α· ναὶ ἀλλ' ἡ
μῆϊς ὁμοιοὶ ἐσ' μὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν· τοξόται γάρ
ἅμω· Δ· μέχρι μὲν τοξοῦ τὰ αὐτὰ ὧ ἀπ' πολλοῦ,
ἐκείνα δ' ἐνὶ ὁμοίᾳ· ὅτι ἡ μὲν ἄρτεμις ζεφυρτενέϊ ἐν σκυ
θαις, σὺ δ' ἐμαντεῖν καὶ ἰᾶ τοὺς κάμνοντας. Α· οἶει γάρ
τὴν ἁδελφὴν χαίρειν τοῖς σκυθαῖς, ἢ γε καὶ παρεσκεύασται
ἡμῖς· ἔλκω ἀφ' ἡμετέρᾳ ποτὲ ἐσ' τὴν ταυρικὴν συνθεπλεύσαι
μετ' αὐτοῦ, μυσσάτο μὲν τὰς σφαγὰς. Δ· εὐγε ἐκείνη πο
οῦσα· ὁ μὲν γάρ τοι πρίαπος· ζεφυρὸν γὰρ τί σοι διηγήσο
μαι· πρῶτη ἐν λαμψάκῳ γενόμενος, ἐγὼ μὲν παρῆμ' τὴν
πόλιν, ὁ δ' ἐποδεδεξιμένος με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπει
δὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβεργμέ
νοι, κατ' αὐτὰς πρὸς μέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος·
αἰδοῦμαι δ' ἐλέγειν. Α· ἐπείρα σε; Δ· τοιοῦτόν ἐστι.
Α· σὺ δ' ἐτί πρόσ ταῦτα; Δ· τί γὰρ ἄλλο; ἢ ἐγέλασθαι
Α· εὐγε, τὸ μὴ χαλεπῶς μὴ δ' ἀγρίως· συγγνωστὸς γάρ
εἰ καλὸν σε ὁτ' ὄντα ἐπείρα. Δ· τούτου μὲν οὐκ ἐνεκα καὶ
ἐπὶ σε ἄρ' ὧ ἀπ' πολλοῦ ἀγάγαι τὴν πείραν· καλὸς γάρ σὺ καὶ
κομῆτης, ὥς καὶ νήφοντα ἄρ' σοὶ τὸν πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.
Α· ἀλλ' ἐν ἐπιχειρήσει γε ὧ διόνυσε· ἔχω γὰρ μετὰ τῆς
κόμης καὶ τόξα.

καὶ

Ἑρμοῦ· καὶ μαίᾳς.

ΕΡΜΗΣ

ἔστι γὰρ τις ὧ μήτηρ ἐν ὕραν ὁ θεὸς ἁθλιώτερος ἐμοῦ;
Μ· μὴ λέγε ὧ Ἑρμῇ τοιοῦτον μηδὲν. Β· τί μὴ λέγω; ὅς
τοιαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμνον, καὶ πρόσ τοσαῦ
τας ὑπηρεσίας διασπώμενος· ἔσθην μὲν γὰρ ἐξ ἀνασάντας

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
 modū & ex eodē p̄re geniti, sepe ex uno vētre unus
 mas/ alia femina p̄dit. sic estis & vos geniti. A. Pro
 nos sises sumus: & eadē exercēus studia. sagit (secto
 ambo sumus. B. Verū qd ad arcū p̄tinet, (tarij em̄
 At illa ip̄aria: q̄ Diana hospites int̄ficat (hmōi s̄ Ap.
 thas: tu v̄o vaticinaris mederisq̄ egrotis. A. (iſ Scy-
 fororē gaudeſ Scythiis: s̄ illa & p̄parata ē (Tu putas
 si qs gr̄ecus pueniat aliq̄n in Tauricā/ simul nauigare
 cum ip̄o: odio prosequēs cēdes. B. Euge illa sic fa-
 ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū q̄ppiā tibi narra-
 bo. Nup̄ in Lampsaco eram: accesseramq̄ ad
 citatē. ille suscipiēs me/ et hospitiū p̄bēs ap̄ ip̄s; post
 q̄ cessaueramus a symposio sufficiēter satura-
 ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
 tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
 A. Tu v̄o qd ad hęc? B. qd em̄ aliud facerē? risi.
 A. Euge hoc nō moleste feras, neq̄ rustice, venia em̄
 si te sic pulchrū tētauit. B. huius igit̄ rei gr̄a (dignus
 erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
 comatus: ut sobrium tibi Priapum allicias.
 A. Sed non tentabit Dionysī. habeo enim cum
 coma & sagittas.

22 Mercurij. & Maig. MERCVR.

Est quis ma'ter, in cœlo deus inferior me?

Ma. Ne dixeris Mer, qd istiusmodi. Mer. qd nō di-
 tot & tāta negocia hēo solus laborās, i tā mul' (cā: q̄
 tā mīsteria distractus, Mane surgenti

σάιρειν τὸ συμπόσιον δέι, καὶ διασφράσσαι τὴν ἐκκλησίαν·
ἔϊτα ἐνδετῆσαντα ἑκάστα, παρυστάναι τῷ Δίῳ, καὶ δια-
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμε-
ροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρακτιθέναι
τὴν ὀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώκτορον τοῦτον οἰνοχόρον ἡκίρειν
καὶ τὸ νεκτάρ ἐγὼ ἐνέχου· τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μὴ
δὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέ με καὶ τότε τῷ
ἐλαύτῳ ψυχολογῶν, καὶ νεκροπομπῶν εἶναι, καὶ παρεσ-
ταί τῷ δικαστηρίῳ· ὃν γὰρ ἡκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
πολλαῖς στροφαῖς εἶναι, καὶ τῶν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥή-
τορας ἐκδιδάσκειν ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ σὺνδνα πράττειν με-
μερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆς κηδεύσεως τέκνα παρ' ἡμέραν ἐκ-
τερόσ· ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾧδον ἐσίν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν καὶ ταῦτα καὶ κείνα ποιῶ ἀναγκάσιον· καὶ ὁ μὲν ἄλλ-
μήνησ καὶ σεμέλησ υἱὸς ἐκ γυναικῶν λυσκῶν γενόμενος ἐνω-
χοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ μαίαια τῆς Ἀτλαντοῦς διακονοῦ
μαὶ αὐτοῖς· καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ σιδῶνος παρὰ τῆς
κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὁ φύμενος ὅτι πρᾶτ-
τει ἡ πᾶσις, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὐθις ἐς τὸ ἄρ-
γος ἐπισκεφόμενον τὴν δανάν· ἔϊτ' ἐκείθεν ἐς βοιωτίαν φη-
σίμ, ἐλθὰν ἐμ' παρὸδῳ τὴν ἀντιόκην ἰδέ· καὶ ὅλως ἀπ' ἡγ-
ρεν καὶ ἡδ· ἐμ' γούμ μοι δυνάτορ' ἦν, ἡδέως ἀμ' ἡξίωσα πε-
πράσθαι, ὥσπερ δι' ἐμ' κακῶς δουλεύοντες· μὴ ἔα ταῦ-
τα ὡς τέκνον, καὶ γὰρ πάντα ὑπηρετῶν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄν-
τα, καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμψης, σόβει ἐς ἄργος, ἔϊτα ἐς τὴν
βοιωτίαν, καὶ καὶ πλῆγας βραδύνων λάβοις· ὁ δὲ νύχτοισι γὰρ
δι' ἐρῶντες.

verrendū est coenaculum: sternenda curi
a. recte dein ɔpositis singul/assisterē necessū ē loui: af
ferre nuncia ab ip̄o. sursum deorsumq; toto di
e cursitatē, & redeūtē, adhuc puluere r̄persū mistra
ambrosiā. ac priusq; nouitius ille pocillator veniret
& nectar ego ifundebā. Hoc ʒo oīm molestissimū: q
nocte dormio solus oīm: s; optet me tunc ad (neq;
Plutonē aias deducere: & mortuorū pōpē in tēē: s; q;
stere tribunalib;. Nō em̄ sufficebāt mihi diurna (assi
palestris exñdo: i cōciōib; p̄conē agēdo/ & (opa in
tores edocēdo: nisi p̄t hęc ad res mortuorū s; (rhe
putarer. Atq; Ledē filij in die alter (pagēdas de
nis vicib; i cēlo atq; i inferno s;: mihi ʒo p unāquāq;
em & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alc (di
menē & Semeles filij, ex mulierib; miseris editi, exu
lantur ociosi: at filius ego Maig Atlantis, serui
o ipsis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone/a
Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide
rē qd ageret puella: necdū r̄spirātē, misit rursus ad Ar
gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a
it, profectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus pari
turū me negaueri mō. Si igit mihi possibile eēt, lubēs
cerē: quēadmodū q i t̄ra durā s;uiūt s;uitutē. M. (fa
sta gnate, op; em̄ p oia morē gerere pa (Missā fac i
& nūc quēadmodū missus es, vade ad (tri iuuenes.
Boetiā, ne verbera morans capias, ira Argus: dein i
amantes. (cundi sunt em̄

οἷα πεποιήκασ' ὅ τ' ἰάνων κάμισε· ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερῶν δ' ἀνὰ τῷ περὶ σῶσ' τὸ ἄρμα· ὅς τ' αὖ
 μὲν κατέφλεξε πρόσ γε οὐρανὸν ἐνεχθείς· τὰ δ' ὑπὸ κρύουσι θύα
 φθάρῃναι ἐποίησε, πολὺν αὐτῶν ἄποσπασας τὸ πῦρ· καὶ δὲ
 λῶσ' οὐδ' ἐμ' ὅτι οὐ ξυνετάρξατο καὶ ξυνέχεε· καὶ ἐγὼ ξυν-
 νείσ' τὸ γινόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδ' ἐλεί-
 χανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡ-
 νίοχον καὶ διφρηλάτην ἐπέπομφας· ἤλ' ἡμάρτον ὃ Ζεὺς·
 ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε· ἐπεεί σθην ὑῖ' ὧ πολλὰ ἱκετεύοντι· πό-
 θερ γάρ ἄν καὶ ἡλπίσατο τολικοῦτον γενέσθαι κακόν· Ζ-
 οὐκ ἦδ' εἰς δ' ὅσος ἐδείτο ἀριβείας τὸ πρῶγμα, καὶ ὥς εἰ βρα-
 χύτισ' ἐμβαίη τ' ὁ δαυῖ, οἷχεται πάντα· ἐγγόνεις δ' καὶ τῶν
 ἰππῶν τὸν θυμὸν ὥς δ' εἰ συνέχευ' ἀνάγκη τὸν χολινόν· εἰ-
 γάρ ἐνδοίη τις, ἀφηνιάζουσιν ἐνδύς· ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦ
 τὸν ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαϊά, μετ' ὀλίγον δ' ἐπὶ
 τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίστε καὶ ἄνω καὶ κα-
 τὰ, ὅλως ἐνθα ἐβούλοντο αὐτοῖ· ὃ δ' ἐνὶ ἔγχερ' ὅ, τι χρῆσαι
 το αὐτοῖς· ἤλ' ταῦτα μὲν πάντα ἡπιστάμην, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀντείχον ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστενον αὐτῷ τὴν ἔλασιν· ἐπεὶ
 δ' ἐκατενπάρησε λαοκρύων, καὶ ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
 ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεθέμην ὅπως μὲν χρὴ
 βεβηκέναι αὐτὸν ἐφ' ὃ πόσονδε ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχ-
 θῆναι, εἴτα ἐς τὸ κάπαντες αὐτοῖς ἐπιναύειν, καὶ ὥς ἐγκρα-
 τῇ εἶναι τῶν ἡνιώων, καὶ μὴ ἐφέναι τῷ θυμῷ τῶν ἰππῶν· εἴ-
 πορ δ' ἐκ ἡλίκος ὃ κινδύρος εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλαύνου· ὃ δ' ἐπὶ
 γὰρ ἦν ἐπιβὰς τοσούτου πυρός, καὶ ἐπικυΐας ἐς βάθος
 ἀχαιῆς, ἐξεπλόγη.

Qualia fecisti Titan pessime: Perdidisti in
terra oīa: adulescētulo imprudēti cōmittēs currū, q oīa
obussit: ad trā cursū deflectēs. oīa pinde p frigore cor
rumpi fecit: multū ab ipīs diuellēs ignem: & pror
sus nihil qd nō tturbauerit cōfuderitq. Et nisi ego co
gnosens factū/deiecissem ipm fulmine: nihil re
liqui hominibz pmanisset. talē nobis pulchrum au
rigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter,
verēt nō moleste feras: q credideri filio mīstra suppli
de em dephēder potuisse: tātū futurū ma (cāti, un
Nō noueras qnta egeret diligētia negociū: & (lū. I.
uī q aberrauerit ex via/piculo exponat oīa. (si bre
eqꝛ petulantiā oꝛ cohiber nece (cognoscebas yō: &
em idulserit q: dissidēt statī, put negligēs (ē frēno. si
ipz eleuauerūt nūc ad leuā: paulopost (extiterat, hūc
dextrā: & i contrariū cursus inēdū sursū & deor (yō ad
sum, prsus q volebāt ipi. Ille yō nō hūit q recte uter
tur ipīs. Phœ. Hęc quidē oīa sciebam: & ob id
negauī diu cōmittere ipi currum, at
ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso:
cōscensurus cū esset currū / docui eū q pacto opteret
īceder ipz: i quācūq ptē sursū vergēdū eēt/quō suble
uaret: deinde in decliue rursus deprimeret: qꝛq diffici
lis moderatiōis forēt habeng: & mie idulgēdū eēt aio
Dixi pinde & solare piculū/si nō rectā teneat. (eqꝛ.
em erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō (puer
hiatū, per transuersum agitur. (in pfundum

ὥς τὸ εἰκόνα δι' αὐτῶν ἵπποι ὥς ἡ σάουτο θυκύντα ἐμὲ τὸν ἐπὶ
βεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μεραλίου, ἐξετραπὸντο τῆς
δοῦν, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν. ὃ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείσ,
οἷ μοι δεύωσ' μὴ ἐκπέσῃ αὐτὸς, εἶχετο τῆς ἀντιγῶς. ἀλλὰ
ἐκείνός τε ἦδη ἔχει τὴν δίκημ, καὶ μοι δὲ Ζεὺ ἱκανόν τὸ πένθος.
Ζ. ἱκανὸν λέγεις· ταῦτα τολμᾷσας· οὐ μὲν οὐκ συγγνώμῃ
μὴ ἀπονέμω σοι. ἐσ' δὲ τὸ λοιπὸν ἢ τι δόμοιον παραναμύ-
σῃς, ἢ τίνα τοιοῦτον σεαυτοῦ διαδόχον ἐκπέμψῃς, ἀντίκα
ἔσῃ ὁπόσοι τοῦ σοῦ πυρός· ὁ κεραινὸς πυρὸς δέ σερος ὥς ἐ-
κείνον μὲν αἱ ἀδελφαὶ θαπτέτωσαν ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, ἵνα
περ' ἐπεσὲν ἐκδίφραθῇς, ἢ λείτῃς ἐπ' αὐτῷ λακρύουσαι, καὶ
αἰγυροὶ γινέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει· σὺ δὲ συμπληζόμενος τὸ
ἄρμα, κατέαγε γάρ· ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγῶν τοὺς ἵππους. ἀλλὰ μέμνη
σοῦ τούτων ἀπάντων.

ΚΣ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμῶ. ΑΦΟΛΛΩΝ
ἔχεις μοι εἰπεῖν ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ καὶ τῶν ἐσὶ τούτων,
ἢ πότερος ὁ πολυδαΐκης; ἐγὼ γάρ οὐκ ἄν διαιρίνομαι αὐ-
τούς. Ε. ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ξυγγενόμενος, ἐκείνος καὶ τῶν
ἡμ, οὗτος δὲ πολυδαΐκης. Α. πῶς διαγιγνώσκεις; ῥίμοι
οἱ γάρ. Ε. ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ-
που τὰ ἴχνη τῶν τραυματίων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι-
σῶν πυκτεῦον, καὶ μάλιστα ὁπόσα ὑπὸ τοῦ βέβρυκος Ἀμύ-
κον, ἐτρώτη τῷ ἰάσονι συμπλέων. ἄτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρὸς ἐστὶ καὶ ἀπαυθὴς τὸ πρόσωπον.
Α. ὠκίσας, διδάξας τὰ γνωρίσματα. ἐπεὶ τὰ γε ἅπαντα
πάντα ἴσα, τοῦ ἡοῦ τὸ κμῖτομον, καὶ ἀσθῆς ὑπὲρ ἄνω, καὶ
αὐάντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἐκατέρωθεν λευκός. ὥστε

ut venisſe ē. Porro eq̃ ut ſenſerūt / q̃ nō eē ego q̃ cō
 ſcēdiſſet: contēptui hñtes aduleſcētulū ſubuerterūt a
 via: & moleſta hęc fecerūt. Ille ỹo habenas remittēs:
 puto / timēs ne excideret ip̃e: ap̃hēdebat gyrū rotę.
 ille q̃q̃ iā h3 pēnā: & mihi o lupiſ ſatis ē qđ (Verētñ
 I. Satis dicis. talia auſus: Nūc qđē veniam (lugeā.
 tribuo tibi. Qđ reliquū eſt: ſi quippiā liſe admiferis:
 vel talē tibi ſucceſſorē miſeris: ſtatim ſcies / quan
 to tuo igne fulmen ardentius ſit. Quapropter il
 lum ſorores ſepeliant in Eridano ubi
 cecidit auriga: electrū ob ip̃m lachrymātes: &
 ſucinū fiant prę paſſione. Tu ỹo coniungens
 currū (fractus em̃ ē temo ip̃ius: & ferrum rotarum
 diſſipatū eſt) inſequere agitando equos. Me
 mor tamen fueris horū omniū.

26 Apollinīs, & Mercurij. APOL.
 Habes ne qđ mihi dicas Mercuri: ut Caſtor ſit horū
 vel uter Pollux: ego em̃ non diſcerno i
 p̃ſos. M. Qui heri ſimul nobiſcū erat / Caſtor:
 hic ỹo Pollux eſt. A. Quo pacto diſcernis: ſimi
 les em̃ ſunt. M. Qm̃ hic Pollux, Apollo, h3 in facie
 e veſtigia vulnerum quę adcepit a certatori
 bus pugnans: maxime quę a Bēbryce. Amy
 co: a q̃ vñeratus ē cū laſōe nauigās. Alit̃ ỹo nihil talē
 pręſert: ſ3 purus eſt, & paſſionis vacuus in facie.
 A. Iuuiſti me: docendo indicia. qm̃quidem alia
 oīa equalia ſūt: oui ſemiſecta pars, & aſtrū ſuperne,
 iaculūq̃ in manu, equus deīn utriq̃ candidus. q̃prop̃

πολλοῖς ἐγὼ τὸν μὲν πρόσπειρον κόσμον πολυδαίδαλῳ ὄν-
 τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολυδαίμονος ὀνόματι. ἀτὰρ ἄγε μοι καὶ
 τόδε τί δῆ, ποτε οὐκ ἀμφωζύνεισιν ἡμῖν, ἐλγ' ἐξ ἡμισείας
 ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεὸς ἐστὶν ἄτερος ἄντων; Ε.
 ὕπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιούσιν. ἐπεὶ γὰρ ἔδει ἕνα μὲν
 τεθνᾶναι τῷ Ληδαίῳ υἱέω, ἕνα δὲ ἀθανάτου εἶναι, ἐνείμαρ,
 τοῦτό τ' αὐτοὶ τῇ ἀθανασίᾳ. Α. οὐ
 ζυνετὴν δ' Ἑρμῆ, τῇ νουμῆ. εἰ γε
 οὐ δέ οὔονται ὁτ' ὧ ἀνάλκονος ὁπ' ἑσθλὸν οἶ-
 μαι μάλιστα. πῶς γὰρ ὃ μὲν παρὰ θεοῖς, ὧ δὲ παρὰ τοῖς
 φθιτοῖς ὦν. πλὴν ἀλλὰ ὧπ' ἐγὼ μαυτεύομαι, ὃ δὲ ἄα
 κλυσιδὸς ἴσται, σὺ δὲ πολλοὶ μὲν διδάσκεις, παιδοτρίβης
 ἄριστος ὦν. ἡ δὲ Ἄρτεμις μαίνεται, καὶ τῶν ὄντων ἕκα-
 σοσ' ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. οὐπὺς
 δέ τί ποιήσουσιν ἡμῖν; ἢ ὄργοι ἐνωχίσονται τιλικοῦται
 ὄντες; Ε. οὐδαμῶς. ἀλλὰ προτέτακται ἀντιδρῖν ὑπηρε-
 τεῖν τῷ ποσειδῶνι, καὶ καθιππεύειν δαί το πέλαγος καὶ ἄν-
 που ναύτας χειμαζομένους ἰδωσίην, ἐπιπαθίσαντας ἐπὶ
 τὸ πλῆθον, σῶζειν τοὺς ἐμπλέοντας. Α. ἀγαθὴν δ' Ἑρμῆ
 καὶ σωτήριον λέγεις τῇ τέχνῃ.

ἢ ΝΑΪΟΙ ΔΙΔΑΓΟΓΟΙ.

Δαρίδου, καὶ γαλατείας.

ΔΩΡΙΣ.

ἄλ' ὅν' ἐραστὴν δ' ὑπὸ γαλατεία φασὶ τὸν σῖκε-
 λὸν τοῦτον ποιμένα ἐπιμεμνέναι σοί.

Γ. μὴ σκώπτε Δαρί. ποσειδῶνος γὰρ ὕ-
 ἰος ἐστὶν ὁ πόδιος ἄν' ὅ.

sepe ego adpellauī Castorē qui Pollux es
 rat: hunc ꝑo Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qđ sit: qñqđē nō ambo eq̃ adoriunt nos: s; ex me
 nūc mortuus/interdū ꝑo deus est alī īꝑorē: (dietate
 ꝑ fraīno amore hoc faciūt. Postq̃ em̃ optebat (M.
 mori Ledē filiorē: unū ꝑo īmortalē eē: ex (unū qđē
 ti sunt īꝑi hoc pacto īmortalitatē. A. Ohe (eq̃ ꝑrīs
 imprudentem Mercuri, distributionem. Siquidem
 neq; aspiciūt sic se mutuo quēadmod' cōcupierāt pu
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos/alter ꝑo apud
 mortales existat. Verē em̃ uero, uti ego vaticinor, Aesc
 culapius medet. tu ꝑo luctari doces, puerorē doctor
 optimus exñs. at hęc obstetricat. & aliorum unus
 quisq; habet quandā artē vꝑ Dñs/vꝑ hoīb; utilē. Hī
 ꝑo quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
 exñtes? M. Nequaq̃. s; imperatū est īꝑis: ut min
 strent Neptuno: & moderent optet pelagus: & sic
 ubi nautas tempestate afflictos viderint/ desidētēsq;
 nauigio: assuare necessū est īꝑos nauigātes. A. Bo
 & salutarē dicis artem. (nā Mercuri.

MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galatę.

DORIS.

Ormosum Galatea, aiunt sic
 lum hunc pastorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptūni em̃ si
 lius est: qualiscunq; sit.

Δω. τί οὖν εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ πᾶσι ὡς ἄγριος εὐτὴς
ἢ λάσσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ-
μοος; οἶνε τὸ δέμνος ὠνῆσαι ἅν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν;
Γ. οὐν δὲ τὸ λάσσιον αὐτοῦ ἢ ὡς φησὶ ἄγριον ἀμορφόμῃσιν,
ἀνδρῶδες γάρ· δ' τε ὀφθαλμὸς ἐπιηέσσει τῷ μετώπῳ, οὐ-
δὲν ἐν δεξιερὶ ὀφθαλμῷ ἢ ἐν ἀριστερῇ. Δω. εἰ καὶ ὡς τοιά-
τεια, οὐκ ἔρασθην, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχαστον πολυφθμικόν, οἷα ἐν-
παινεῖς αὐτόν. Γ. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν
ὀνειδιστικόν ταῦτο ἐν φέρῳ ὑμῶν, καὶ
μοι λακείτε ὑπὸ φθόνου αὐτό
ποιεῖν, δ' τί ποιμαίνω ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς περὶ τοῦ
σας ἡμᾶς ἰδῶν ἐπὶ τῆς ἡόνου ἐν τοῖς πρὸς τοῖς τῆς αἴτι-
νῃς καὶ μετὰ τὸ τοῦ ὄρου ἢ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπο-
μυκνέσθαι, ὑμᾶς μὲν οὐν δὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπα-
σῶν ἡ καλλίστη ἐδοξάσθην, καὶ μοι ἐμοὶ ἐπέσχετο τὸν ὀφθαλ-
μόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνίψ· δείγμα γάρ, ὡς ἀμείνων εἰμι καὶ
ἀξιέραστος, ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.
Δω. εἰ ποίμενι καὶ ἐνδεῇ καλὴν τὴν ὄψιν καὶ ἐδοξάσθην,
ἐπίφρονος οἶνε γεγονέναι;
καὶ τοι τί ἄλλο ἐμ σοὶ ἐπαινεῖσαι εἴχην ἢ τὸ λευκὸν μόρον;
καὶ τοῦτο οἶμαι, δ' τί ζυνῆθις ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πᾶν
τα οὖν τὰ δ' ἡμᾶς τοῦτοισι ἡγείται καλὰ· ἐπεὶ τὰ γε ἄλλα θ
πὸτ' ἀνθελεσθῇ μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὕσα τῆς ὄψιν, ἀπ
πεῖραστινός, εἴπωτε γαλήνην εἶναι, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ ἰδε
σεαυτὴν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρῶμα λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖ
δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἐπὶ πρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρυθρὸν. Γ. καὶ
μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκρόατος λευκὴν, δ' ὡς ἐραστὴν καὶ τὸν τοῦτον
ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἢ ἡ τινα ἢ ποιμῆν, ἢ ναύτης, ἢ πορ

Do. Quid igit & si Iouis ipsius exñs/agrestis sic
& hispidus apparet: & qđ oĩm deformissimũ ē/ uno
culus? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?

G. neq; hoc qđ hispidus ē/ & ut tu ais, agrestis/ defor
virile em̃ illud. atq; oculus decorat ī medio frō (me ē:
hil mĩus vidēs qđ si duo eēnt. D. videris Gala (te: ni
thea, nō amātē/ s; potius adāatũ abs te hñe Poly: quæ
das eũ. G. haud egđē adāatũ hēo: s; īsignē (sic lau
opprobriadi petulantia hanc nō fero vestram: ac
mihi quidē videmī inuidētia qđam istuc

facere. qm̃ pascens aliqñ/ a littorali specula luden
tes nos cōspicatus/ in prominenti pede Aet
nē: qua videlicet inferius inť montē & mare littus p
tenditur: vos ne aspexerit quidē: ego ꝑo ex omni
bus pulcherrima visa sũ: eo qđ & soli mihi iniecit ocu
lum. hęc vos male habēt. Argumētũ denieq; ē: qđ meli
dignior qđ amer: vos cōtra fastiditas eē. (or sũ &

D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu visa es:
num istuc inuidendũ videri tibi putaueris?

qđ qđ quid aliud in te laudare potuit/ qđ candorē solũ
Et hoc puto: qm̃ assueuerit caseo & lacti: om
nia igit similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a

petra aliq (si trāquillitas sit) despectās in aquā/ cōtēplā
te ipaz. nil videbis aliud qđ natiuũ cādorē ppetuũ. Ve
hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rũ nō laudat
qđ ego imo dice cādida. tñ amatorē (rubor. G. At
habeo. ex vobis ꝑo nulla ē/ quā vř pastor/ vř (etiā talē
(nauta/ vř por

Θμεὺς ἐπαινεῖ· ὃ δὲ πολὺφίμωσ' ἄλ' τε ἄλλα, καὶ μυστικὸς
ἐστὶ· Δω· σιωπᾷ δὲ ταλαίτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ ἄλ' ἅλ'
τος, ὃ πότε ἐνώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνομα ἄλ'
τις ὀγκῶσθαι ἐδίδξε· καὶ αὐτὴ δὲ ἠπικτίσ' ὀία καρτερίον ἐλπί-
φου γυμνόν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρτατα, πῆχυσ' ὥσ'
περ' ἦσ' αμ· ζυγώσας δὲ ἀντὰ καὶ ἐνέφασ' τὰ νῦνρα, ὅν δὲ
κόλλωσι περὶ στρέψας, ἐμελῶδ' αἰμουσὸν τί καὶ ἄλ'
πρωτόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπὶ χεῖ, ὥσ'
ὄνδ' ἐκατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ
ἐκείνῳ ἄσματι· ἡ μὲν γὰρ ἡχώ ὄνδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἢ
θελεν, ὅντα λάλοσ' ὄντα βρυχομένων· ἄλλ' ἰσχύνετο εἰ φαν-
νείμην μου μένι τραχέϊαμ ὡδὴν καὶ καταγέλαστον· ἔφε-
ρε δὲ ὃ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀνυρμάτῳ ἀρκτου
σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα· τίς οὐκ ἄλ'
φθονίαν ἐσοὶ δὲ ταλαίτεια, τοιοῦτον ἔραστον; γ· ὀνυμ-
σὺν Δωρί, δειξομ' ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίως ἀκλονότη-
όντα, καὶ ὡδὴ κατέφρον καὶ κίθαρίζην ἄμυνον ἐπισάμενον·
Δ· ἄλλ' ἔραστὴς μὲν ὄνδ' εἰς ἐστὶ μοι, ὅν δὲ σεμνύνομαι
ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ ὅς οὐδ' ἐκ κύνων ἐστὶν,
κινάβρασ' ἀπόρων, ὥσ' περ' ὃ τράγος, ὡμοφάγος,
ὥσ' φασί, καὶ σιγούμενος τούτῳ ἐπίθην,
μοῦντας τῶν ξένων, σὺ γένηαι το,
καὶ σὺ ὠτερῶν αὐτοῦ·

κύνωντος, καὶ προσάωνος.

κ γ κ λ ο Ϛ,

ὃ πάτερ, ὀία πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου,
ὅς μεδῆσας ἐξετύφλωσέ με, καὶ μαχόμενον ἐπιχειρήσας·

προσά· τίς δὲ ὃ

Actor laudet. ceteræ hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
 est. D. Tace Galatea, audiuius ip̄m canen-
 tem/quū nup̄ pruriret in te. s; o Venus chara, asinum
 quēpiā rudere vidisses. Na; lyre corpus si se fuit capiti
 nō renudato cornib;: tū cornua cubitis in- (ceruicæ
 star erant. colligatis ȳo illis/inductisq; fidibus/neq;
 in sinū adcipiens/canebat alienū a musis quippiā & a
 carmis lege: dū aliud qdē ip̄e clamaret: aliq̄ ȳo lyra re
 neq; cohibere risu; poteris/ob ama- (sonaret: ita ut
 illum cantū. Siquidē lyre sonitus neq; rñdere (tonū
 lebat: adeo loq̄x exñs garriēti: imo puduiss;/ (ip̄i vo-
 sa fuiss; imitari stridulū cantū & ridiculū. Gesta (si vi-
 bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ
 catulū villosū, ip̄iq; nō dissimilē. At quis non
 inuiderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin-
 tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem
 exñte; q; doctius canere voce, et cythara melius sciat.
 D. Sed amator quidē nullus est mihi: neq; iactor
 amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est,
 hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus,
 (ut aiunt) ac deuorans qui appu-
 lerint hospites, tuus sit:
 tuq; mutuum ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite:
 qui inebrians obcecauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα τολμήσας ὡς πολὺ φημι· κ· τὸ μὲν πρῶτον, οὐκ ἔτι
ἐαυτὸν ἀπαλάσει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βελονος, ὁ
δυναεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη· π· οἷός ἐστι· ὅρ' λέγεις, τὸ μὴ θάνατον
σίου, ἐξ ἱλίου δ' ἀνέσσει· ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξε, ὅν δὲ
πάνν ἐνθαρήσῃ ὥμ· κ· κατέλαβον ἐν τῷ ἀντρώπῳ ἀπὸ τῆς
νομῆς ἀναστροφῆς, πολλοὺς τῖνας ἐπιβουλεύοντας διλονά
τῖ τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθικα τῇ θυρᾷ τὸ πῶμα, πέτρα
δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσεν, ἐναυσάμε
νος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνισαμ, ἀποκρύπ
τειν αὐτοὺς περῶμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τῖνας
ὥσπερ εἰκὺς ἦν, κατέφαγον ληστὰς ὄντας· ἐνταῦθα δὲ πα
νονργότατος ἐκείνος, εἴτε οὐκ ἔστι, εἴτε ὀδονοεὺς ἦν, διδῶσθε
μοι ποιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἡδὺ μὲν καὶ ἔνυσμον, ὥστε
βουλεύτοτατον δὲ καὶ ταραχῶδες αὐτόν· ἅπαντα γὰρ ἐνύθη
ἐδόκει μοι περὶ φέρεσθαι ποιόντι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνε
σρέφετο, καὶ οὐκ ἔτι δ' ὅλως ἐμὲ μόνου ἦμην· τέλος δὲ ἐσ
ὑπνον κατεσπασθῆν· ὃ δὲ ἀποζύσας τὸν μοχλόν, καὶ πυ
ρῶσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα καὶ ἀπ' ἐκεῖ
νον τυφλὸς εἰμί σοι ὡς πόσειδον· π· ὥς βαθεῖν ἐκοιμήσας
ὡς τέκνον, ὅς οὐκ ἐξέδορεσ μεταξὺ τυφλούμενος· ὃ δ' οὐκ
ὀδονοεὺς πῶς διέφυγε· ὅν γὰρ ἄν εἴδῃς ὅτι ἐδυνήθη
ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θυρᾶς· κ· ἀλλ' ἐγὼ ἀφεί
λον ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας πα
ρὰ τὴν θυρᾶν, ἐθίρω τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνον παρῆς
τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντεμνόμενος τῷ κρῖνι ὅπως
ἐχρήμην πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· π· πανθάνω ὑπ' ἐκεῖ
νοῖς, ὅτι γε ἔλαβον ὑπ' ἐξελθῶν σε· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε καὶ
κλωπᾶς ἔδει ἐπιβόησασθαι ἐπ' αὐτόν· κ· συνακάλεσας

hec ausus est o Polypheme? C. Primū qdē Nullū
 se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagittę piculz: V
 lysses se noiari dixit. N. Noui quē dicis: Itha
 cum ex Troia nauigantē. Sz q pacto hec fecit: qui nō
 admodū strēnuus est? C. Deprehendī in antro/a
 pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes
 uulibus. Verz ubi apposui aditui operculū(petra
 em ad hoc est mihi ingens)deinde ignē incēdi: succen
 dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparue
 re se tētātes. Ego yō pphēdēs iporx ali (rūr:abscōde
 (quēadmodū par erat)deuorauī.qñquidem la (qs
 trones erant. Illic tū yfutissius ille, siue Nemo/siue V
 mihi bibere. pharmacū qddā ifundēs (lysses erat, dat
 siliatissimū, pstatissimūq. oia nā (suaute et bñ olēs, cō
 videbant cireūferri bibēti: spelunca sub (qz statī
 uertebat: & nō amplius prfus apd me erā. Deniqz in
 somnū dissolutus sum. Ille yō acuens vectē/& i
 gni candefacto, obcecauit me dormientē. & ab il
 lo tpe cecus suz tibi o Neptune. N. qz pfūde dor
 fili: qui nō exiluisti. in fca qñ ocul orbabaris. (miebas
 Vlysses q pacto diffugit: nō em (ut egdez (Verz ille
 mouere petrā ab antri ingressu. C. At scio) potuit
 ui. q magis ipz caperē exeuntē. & assi (ego eā remo
 xta ianuā venabar/manus extēdēs, solas de (dēs iu
 quens oues in pascuis: cōmendās arieti ea que (reli
 necessuz e st facere pro me. N. Disco ex il
 lis: qz latuit surripiens te. Sed alios Cy
 clopes oportunū fuisset te clamoribz accersuisse. C.

ὦ πάτερ, καὶ ἦλον· ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῦ ἐπιβουλευόντος τὸ
ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφη οὐτὶς ἐστὶν· μελαγχολᾷν ὀφθεῖντος μετὰ
χοντο· ἀπαίοντες· οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κριτάρης τῶ
ὀνόματι· καὶ ἡ μάλιστ' αἰνίασέ με, ὅτι καὶ ὄνειδιζω ἐμοί,
τὴν συμφορὰν, ὅνδ' ὁ πατήρ φησιν, ὁ ροσειδῶν ἰάσεται σε.
π· θάρσει ὦ τέκνον· ἀμύνουμαι γὰρ αὐτὸν, ὥς μοι, ὅτι
εἰ καὶ πῆρωσί μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύναντον, τὰ γούμ
τῶν πλεόντων· τὸ σῶζεν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοί
πρόσεστι, πλεῖ δέ τί·

Ἀλφειοῦ· καὶ ροσειδῶνος.

ΡΟΣΕΙΔΩΝ·

τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πέ
λαγος, οὔτε ἀναμίγνυσθαι τῇ ἄλμῃ ὥς ἔθος ποταμῶν οἷον
πασιν· οὔτε, ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχνθεὶς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ζυνεῶς, καὶ γλυκύ φυλάττω τὸ ῥέειν, ἀμ
γῆς ἔτι, καὶ καθαρὸς ἐπείγῃ· οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑπο
δύς καθάπερ δι' ἁλῶν, καὶ ἑρῶν, καὶ ἑοικας ἀνακύψαι
ποῦ, καὶ αὖθις ἀναφαίνεις σεαυτόν. αλ· ἑρωτῶν τί τὸ
πρῶγμα ἐστὶν ὦ ροσειδῶν, ὥστε μὴ ἐλεγε· ἡράσθη δέ
καὶ αὐτὸς πολλάκις. π· γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἡ νύμφη
ἔρᾳς, ἡ καὶ τῶν περὶ δῶν αὐτῶν μεῖς· αλ· νύκ
ἀλλὰ πηγῆς ὦ ροσειδῶν. π· ἡ δὲ ποῦ σοι γῆς αὕτη ῥεῖ;
αλ· ἡσιώτισ' ἐστὶ σπηλιὰ, Ἀρέθουσαρ αὐτὴν καλοῦσιν
π· οἷον ἀμφοτέρω ὦ Ἀλφειέ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ δι
αυγῆς τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθάρου ἀναβλύζει, καὶ τὸ ἴδιον
ἐπιπρέπει τοῖς ἡφίσιν, ὅλον ὑπερ' ὄντων φαινόμενον ἔρ
γυροειδές. αλ· ὥς ἀληθῶς οἶσθαι τὴν ὦ ροσειδῶν· παρ' ἐ
κείνου οὐκ ἀπέρχομαι. π· ἀλλ' ἀπὸ μὲν, καὶ ἐντυχὲς ἐν
τῷ ἑρωτί· ἐκείνο δέ μοι εἶπε, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες;

oēs o pat. & venērūt. Postq̃ yō interrogauerūt isidiāris
nōmen: & ego dixi, Nullus est: sanire me putātes / de
luserunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis,
noīe. Et q̃d maxie male hūit me: q̃ & ipropans mihi
damnū: necq̃ pater inquit, Neptunus sanabit te.

N. Confide fili, puniā em̃ ipm: ut discat: q̃uis
cecitatē mihi oculorū sanare non sit possibile:
nauigantes tamē saluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verē num ille nauigat adhuc?

Alphēi. & Neptuni. ALPHEVS.

Quid hoc rei est: q̃ solus ex alijs laberis in pe
lagus: nec tñ misceris salsugini: uti assueuerūt fluij o
mnes? Ad hęc, irrequietus teipm diffundis: per
mare incedens / & suaue seruans flumen / non cōmi
xtus adhuc / purus defluis. Necdū noui: q̃ pacto p̃fū
mergeris ut aues ganię & ardeolę viderisq̃ (do sub
alicubi / & rursus i palā pferre teipm. Al. (recōdere
res ē Nept̃, q̃ ppt̃ ne rep̃hēde. amasti (Amatoria q̃dā
& tuipe sepe nūero. N. Mulieris Alphę / ṽf (em̃
amore captus es: aut certe Nereidū iparē (nymphę
s̃j fōtis o Nept̃. N. hic yō ubi trarē (unius? A. nō.
A. Insularis ē, siculusq̃. Arethusa; ip̃ vocāt. (fluit?
N. Nō noui deformē Alphę. Arethusa: sed lim
pidus est: & per purū scaturit, aqua proinde
decora est calcul̃, tota supereminēdo ip̃is / apparēs ar
gentea. Al. Perq̃ vere nosti fontē Nept̃, & ab il
la igitur puenio. N. Verē tñ abi, & bene rē geras in
amore. Illud yō mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν ἄρκασ' ὦν, ἡ δὲ ἐν συρκοῦσαις ἐστίν· Ἀλ.
ἐπεγρόμενός με κατέχεις ὥς ῥοσειδον περίεργα ἔρωτ' ὦν·
π· εὖ λέγεις· χῶρε παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀναδύσθαι
ἀπὸ τῆς θαλάττης, ξυναυλὶά μίγνυσσο τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕ-
δαρ γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ· καὶ πρῶτέως·

ΜΕΝΕΛΑΟΣ·

Ἀλλὰ ὕδαρ μέμσε γίνεσθαι ὥς πρῶτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐν ἁ-
λίῳ γε ὄντα· καὶ δένδρον ἔτι φορητόν, καὶ ἐς λέοντα ὀπό-
τε ἀλλοαγείησ', ὁ μὲν οὖν δὲ τοῦτο ἔξω πίστεως· εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι θανάτον ἐν τῇ θαλάττῃ ὀκοῦντα, τοῦτο πάν-
θανυμάζω, ἢ ἀπιστῶ· π· μὴ θαυμάσιος ὥς Μενέλαε, γίγνο-
μαι γάρ· μ· εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκῆις· εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γοητεία μινὰ προσάγειν τῷ πράγματι,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾷ τῶν δρῶντων, αὐτὸς οὐδὲν
τοιοῦτο γιγνόμενος· π· ἢ τίς ἄν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὐτῶν
ἐναργῶς γένοιτο; οὐκ ἀνεωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδ' ὡς
ἐς ὅσα μετεποίησα ἑμολτόν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἢ τὸ κῆρυγμα
φενδέσθαι δοκεῖ, φαντασίᾳ τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα-
μένη, ἔπειτα ἄν πῦρ γενόμην, προσένεγκέ μοι ὥς γενναῖός·
τατε τὴν χεῖρα, εἴσῃ γάρ ἐι δρῶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καί-
ειν τότε μοι πρόσεστιν· μ· οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πᾶσι·
ρὰ ὥς πρῶτεῦ· π· σὺ δὲ μοι Μενέλαε δοκῆις οὐδὲ
πολύ που ἐωφραμέναι πῶπο γε, οὐδ' ὁπ' ἄσχει δ' ἰχθύς οὐρῶν
εἰδέναι· μ· ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πᾶσιν εἶδον, ὁπ' ἄσχει δὲ
ἡδ' ἔως ἄν μάθοιμι παρὰ σοῦ· π· ὑπὸ ἴα' ἄν
πέτρα προσελὼν ἄρμύσῃ τὰς κοτύλας,
καὶ προσφυῖς ἔχεται κατὰ τὰς πλεκτάνους, ἐκείνῃ
ὁμοίον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν χροάν, μ.

Ipe quidē Arcās ubi erā: ille Syracusis fuerat: **Al.**
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amoris.
N. Bene dicis. discede ad amatā. egoq; emergens
a mari/ concordi te miscebo fonti: & una a
qua fiet.

Menelai. & Protei: MENELAVS.

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: qui ma-
rinus es. & arborē etiā arduā. deinde in leonē te ali-
quādo immutari/ siſſiter neq; extra fidem. Si vero &
igneꝝ te fieri possibile sit/ in mari habitantē: hoc valde
miror: & minime credo. **P.** Ne mireris Menelae, si
o em̃. **M.** Vidi & ip̃e. s; mihi videris utiq; (dici-
tur em̃ de te) prestigia quēdā adhibere rei:
oculosq; fallere intuentiū: quū ipse neutiq;
eiusmodi sis factus. **P.** Et quē nā fallacia in rebo sic
apparentibus cōtingat? Nūquid clausis oculis vidisti
i qnā trāſſormaueri meip̃? Si ṽo incredulus es: & res
tibi mendax esse videt/ veluti phāſia qdā añ oculos
ſtans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generosiſ-
ſime, manū. ſcies. n. tūc: nū videar ſolū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adſit. **M.** Nō admodū tuta ē expi-
entia Proteu. **P.** Tu ṽo mihi Menelae, videris neq;
Polypū vidisse unq;: neq; quid agat piſcis hic
ſcire. **M.** Em̃ uero Polypū qdē vidē: verū qd rerz
agat/ iucūdū foret mihi diſcere abs te. **P.** Cuicūq;
petrē ſe adiungēs/ coaptauerit articulorū cōcauitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
ſimilē facit ſeiḡm: & tranſmutat colorem: i

κουμένους τὴν πέτραν, ὥς ἂν λάβῃ τοὺς ὀλίγους, μὴ διὰ τὴν
λαβάναν, μὴ δὲ φανερόν ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐοικώς τῷ λίθῳ.
μ. φασὶ ταῦτα. τὸ δὲ σὸν πολλῶ παραδιδόντερον ὡς πρὸς
τεῦ. π. οὐκ οἶδα ὅς μελέλας τίνι ἂν ἄλλω πιστεῖσαι ὦς,
τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶν. μ. ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ
πρῶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.

πανόπῃς. καὶ γαλήνης.

ΠΑΝΟΠΗ.

εἶδεν ὡς γαλήνη χθὲς διὰ ἐποίησεν ἢ ἔρις παρὰ τὸ δαί-
πνον ἐμ θετταλίαν, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπό-
σιον. γ. οὐ ζυνεστιώμεν ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ ποσειδῶν
ἐκέλευσέ με ὡς πανόπῃ, ἀνύμναντον ἐμ τοσούτω φυλάττειν τὸ
πέλαγος. τί δ' οὐμ ἐποίησεν ἢ ἔρις μὴ παροῦσα. π. θετίς
ἢ πηλὸν ἀπὸ πηλῶν ἐστὶν ἐς τὴν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρι-
της ἢ τοῦ ποσειδῶνος παρασκευθέντες. ἢ ἔρις δ' ἐν τοσού-
τω λαθοῦσα πάντα, ἐλυνήθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πίνον-
των, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ ὑπὸ Ἀπόλλωνι κηθαρίζοντι,
ἢ τοῖς μοῦσαις ἀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλαν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλον τί πάγκαλον, χρυσοῦν
ὅλον ὡς γαλήνη. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἢ καλὴ λαβέτω
κυλινδρούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες.
ἦκε ἔνθα Ἡρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατακλίνοντο.
κατὰ πειρὴν δ' Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπέλεξατο τὰ γεγραμμένα.
οἱ μὲν κηρίδους ἡμῖς ἀπεσιώσασαμεν. τί γὰρ εἰδὲ ποιῆμεν
ἐκείνων παρουσῶν. οἱ δὲ αὐτὲ ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίου. καὶ εἰ μὴ γὰρ δὲ Ζεὺς
διέστησεν αὐτὸς καὶ ἄχρι χειρῶν πρὸς χώρησε
τὸ πρῶγμα. ἀλλ' ἐκείνοσ' αὐτοὺς μένον
κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου,

mitans petram: quo nō prodatur piscatoribz: nō im-
tatus / necq; apparēs id esse ob hoc: s; līis videt lapidi.
M. Aiūt hęc. S; tuū multo incredibilius Pro-
teu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris:
quū ip̄is tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vid i: s;
prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeę. & Galeni. **PANOPEA.**

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad coe-
nam in Thessalia: eo q; nō & ip̄a vocata fuerat i cōui-
uiū? G. Nō aderam vobis ego. qñqdē Neptunus
iusserat me o Panopea, pacatū in ſea ſeruare
pelagus. Verūtn̄ qd fecit cōtētio: q̄a p̄ns nō aderat. P.
& Peleus abierūt i thalamū, ab Amphitri (Theti-
s & Neptuno dimissi. at Contentio interea
clam omnibus (factu em̄ facile erat) aliquibz bibentibz,
b; nōn ulq; v̄o applaudētibz, v̄ Apollie cythara canē
aut Musis concinētibus intentis, iniecit (ti,
in cōuiuiū malum quoddā unde quaq; pulchrę, aureū
pr̄sus o Galene. Inscriptū poſto huic erat, pulchra acci-
Verſabat v̄o ip̄z: quēadmodū de iđustria fit. (piat.
venitq; deĩn Iuno/Venus/atq; Minerva: ac discūbe
Verū ubi Mercurius adcipiēs/legiſſet q̄ iſcripta (bāt.
nos qdē Nereides cōticuimus. qd. n. oportunū (erāt:
illis p̄ſentibz: atq; illę altercabant: (fuiſſ; nos facere
unaquęq; ſuū eſſe malum putabat. Deniq; niſi lupit
ip̄ſe inſtituiſſet: ad manus uſq; proceſſiſſet
res. Verumtamen ille, non
iudico inquit, de hac re.

καὶ τοὶ ἐκείναι αὐτοὺς δικαίους· ἅπτε δὲ ἐς τὴν ἴδην
παρὰ τὴν πριάμου παῖδα, ὅς οἱ δέ τε διαγινώσκει τὴν καλὴν
οὐκ, φιλόκαλλος ὦν, καὶ οὐκ ὦν ἐκείνοσ κρίναι κακῶς.
τ. τί οὐρ αἱ θεαὶ ὦ πανόπη; π. τῆμερον, δῖμαι, ἅπτεσσι
πρὸς τὴν ἴδην. τ. καὶ τίς ἤξει μεταμικρὸν ἀπαγγέλω
ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; π. ἦδη σοὶ φημι, οὐκ ἄνθρωπος
τῶς ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τι τάνυ δ' αἰατῆτος
ἀμβλυνώτῃ.

τρίτωνος. ἀμυμώνης. καὶ πόσειδονος.

τ. ρ. γ. τ. α. ν.

ἐπὶ τὴν λέρναν ὦ πόσειδον, παραγίνεται καὶ ἐκαστὴν
ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένος πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδα ἔγωγε καλλιῶ παῖδα ἰδῶν. π. ἐλευθέραν τινὰ ὦ τρί
των λέγεις; ἢ θεράπαινά τις ὑδροφόρος ἐστὶν; τ. οὐ με
νον, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκοι
τα, καὶ αὐτὴ ἀμυμώνη τ' ὄνομα. ἐπυθόμην γὰρ ἦ τις κα
λὸν το καὶ τὸ γένος· ὁ Δαναὸς δὲ σὺν κραυγῇ τὰς θυγα
τέρας, καὶ αὐτοὺς γέμει διδάσκει, καὶ πέμπει ὕδωρ τε ἀρυ
σόμενας, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς.
π. μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν δὴ τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄργ
γους ἐς Λέρναν; τ. μόνη· πολὺ δὲ τοῦτον καὶ τὸ Ἄργος ὥς
οἶσθα, ὥς ἐάνογκαι αἱ ὑδροφορεῖν. π. ὦ τρίτων,
ὅν μετρίως μεθιέτορα ζῆσσι περὶ τῆς παιδός, ὥς
τεῖωμεν ἐπ' αὐτήν. τ. ἴωμεν, ἦδη γὰρ καιρὸς τῆς ὑδρο
φορίας, καὶ σχεδὸν πανταχοῦ τὴν ὁδὸν ἐστὶν, ἰοῦσας
ἐς τὴν Λέρναν. π. ἦ καὶ τὸν ποταμὸν ἔχει τὴν ὁδὸν τῆς
Λέρνης; τ. οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τὸν ποταμὸν τῆς Ἰλίου πύλης
καὶ τὸ Ἄργος ἐπὶ τὴν Λέρναν.

Quis ille ipse iudicē futurę arbitrārent. Abite vō in Idā
ad Priami filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ipse p̄chritudis exñs. neq̄ is iudica-
G. qd̄ igit̄ deę faciebāt o Pano. P. Ho. (bit p̄perā.
ī Idā. G. Et q̄s veniet paulopost (die, ut puto, abeūt
nob̄ eā q̄ vicerit. P. Iā tibi dico. nō alia (nūciaturus
Venere certāte. nisi mirū in modū iudex (vincet
cēcuci at.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecūq̄ pulchra quēdā: nec
nouī ego pulchriorē puellā me fuisse aspiciatū. N. Li-
ton dicis, aut ancillā q̄ aquā gestat. T. (berā o Tri-
fecto: s; Danaī illius filiā/ q̄ ex. 50. filiabus una ē (Nō p̄
& ip̄a: Amymoneq̄ est illi nomē. Desicerē nāq̄ cuius
men & genus. Danaus vō dure tra (uis r̄ferēdo no-
lias: & manu opari docz. mittitq̄ ad aquā hau (ctat si-
riendā: atq̄ ad alia: erudiens ip̄as/ ne desid̄ia torpeāt.
N. Veret̄n sola ne p̄ficiscit̄ illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā. T. Sola. siticulosū vō Argos est: ut
noſti: q̄ p̄p̄t sp̄ aquā ferre illi necē est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbaſti/ loquēs hec de puella. q̄
p̄p̄t vadamus ad ip̄as. T. Eamus. iā em̄ t̄pus ē aq̄
ferendę: & ferme alicubi media via est/ vadens
in Lernā. N. Igit̄ iunge currū. At hoc certe ma-
gnā p̄ſtat imorationē: adiungere equos iugo:
& currū preparare. Quin tu igit̄ delphinum quēdā

καὶ τοὶ ἐκείνου αὐτοῦ δικάσαι· ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰθάκην
παρὰ τὴν πριάμου παῖδα, ὅς οἱ δέ τε διαγινώσκει τὴν καλὴν
οἶα, φιλόκαλλος ὦν, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνος κρῖναι κακῶς·
Γ· τί οὖν οὐ θεαὶ ὦ πανόπη; Ε· τὴν μερὸν, ὅφρ' αἶψα
πρὸς τὴν Ἰθάκην· Γ· καὶ τίς ἢ ξεί μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλω
ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; Ε· ἦδ' ἔσσι φιμί, οὐκ ἄλλῃ κρατήσῃ
τῆς ἀφρδότης ἀγωνιζομένης, ἥν μὴ τι τάνυ δ' αἰατῆτος
ἀμβλυνώτῃ·

τρίτῳ· Ἀμυμώνῃ· καὶ πόσειδόνος·

Τ Ρ Γ Τ Ω Ν,

ἐπὶ τὴν λέρναν ὦ πόσειδον, παραγίνεται καὶ ἐκαστὴν
ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένος πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδ' αἰγώγε καλλίω παῖδα ἰδῶν· Ε· ἐλευθέραν τινα ὦ τρί
τωμλέγισ, ἢ θεράπαινα τίς ὑδροφόρος ἐστίν; Τ· οὐ με
νονν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκοι
τα, καὶ αὐτὴ Ἀμυμώνη τ' ὄνομα· ἐπυθόμην γὰρ ἦτο κα
λδίτο καὶ τὸ γένος· ὁ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγά
τέρας, καὶ αὐτοὺς γέμει διδάσκει, καὶ πέμπτει ὑδωρ τε ἀρ
σομέναις, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς·
Π· μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν ὀνύω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄρ
γους ἐς λέρναν; Τ· μόνη· πολλὸν δ' ὄνιον διὰ τὸ Ἄργος ὥς
οἶσθα, ὥς ἐάνανθι αἰεὶ ὑδροφορεῖν· Π ὦ τρίτῳ,
ὅν μετρίως μεδνετάραξας εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥς
τεῖωμεν ἐπ' αὐτήν· Τ· ἴωμεν, ἦδ' ἔστι γὰρ καιρὸς τῆς ὑδρο
φορίας, καὶ σχεδὸν που κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν ἐστίν, ἰούσας
ἐς τὴν λέρναν· Ε· οὐκοῦν ζεύζοιτο τὸ ἄρμα· ἢ τοῦτο μεμ
λὴν ἔχει τὴν διατριβήν, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκευάζειν· σὺ δὲ ἄλλὰ δαφνίζεσθαι τὰ

Quis ille ip̄s iudicē futurę arbitrārent. Abite v̄o in Idā
ad Priami filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ip̄e p̄schritudis exñs. neq̄ is iudica
G. qd̄ igit̄ deę faciebāt o Pano, P. Ho (bit p̄perā.
ī Idā. G. Et q̄s veniet paulopost (die, ut puto, abeūt
nob̄ eā q̄ vicerit: P. Iā tibi dico, nō alia (nūciaturus
Venere certāte, nisi mirū in modū iudex (vincet
cēcuci at.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecūq̄ pulchra quēdā: nec
nouī ego pulchriorē puellā me fuisse aspiciatū. N. Li-
ton dicis, aut ancillā q̄ aquā gestat: T. (berā o Tri-
fecto: s; Danaī illius filiā/q̄ ex. 50. filiabo una ē (Nō p̄
& ip̄a: Amymoneq̄ est illi nomē. Deficere nāq̄ cuius
men & genus. Danaus v̄o dure tra (uis r̄ferēdo no-
lias: & manu opari docz. mittitq̄ ad aquā hāu (ctat fi-
riendā: atq̄ ad alia: erudiens ip̄as/ne desidia torpeāt.
N. Verūtn̄ sola ne p̄ficiscit̄ illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā: T. Sola. siticulosū v̄o Argos est: ut
nosti: q̄ pp̄t sp̄ aquā ferre illi necē est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbasti/loquēs hęc de puella. q̄
pp̄t vadamus ad ip̄as. T. Eamus. iā em̄ t̄pus ē aq̄
ferendę: & ferme alicubi media via est/ vadens
in Lernā. N. Igit̄ iunge currū. At hoc certe ma-
gnā p̄stat imorationē: adiungere equos iugo:
& currū preparare. Quin tu igit̄ delphinum quendā

τῶν ὠκεῶν παρὰ στήθεσιν, ἐφίππασομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὰ
 χίστα. τ. ἰδοὺ σοὶ οὗτος ὁ Δελφίνων ὠκύτατος. π.
 εὐγε ἀπελαύνωμεν· σὺ δὲ παρανήχων ὡς τρίτωρ, καὶ περὶ
 πάρεσμέν ἐσ τῇρ Λέρναρ, ἐγὼ μὲν λοχήσω ἐν ταύθ' ἅπτον, σὺ
 δ' ἀποσκοπῶς ὁπότε ἄρ' αἴσθῃ προσιοῦσάν ἀντήν. τ.
 αὐτὴ σοὶ πλησίον. π. καλὴ ὡς τρίτωρ καὶ ὥραία παρθένος
 ὅλλα σὺ ληπτέα ἡμῖν ἐστίν. α. ἀνθρώπε, πόδι με ζυγαρὰ
 πᾶσας ἄγεις ὃ ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ'
 Αἰγύπτου τοῦ θεοῦ ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσομαι τὸν
 πατέρα. τ. σιώπισον ὡς Ἀμυμώνη, ποσε δ' ὦρ' ἐστίν. α.
 τί ποσε δ' ὦρ' λέγεις ὃ τίβιάζῃ με ὡς ἀνθρώπε, καὶ ἐσ τῇρ θαλάττῃ
 καθελνεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγῆσομαι ἢ ἀθλία κατὰ
 δύσιν. π. θαρ' ῥεῖ, ἐν δ' ἐν δεινὸν μὴ πάθῃς, ἀλλὰ καὶ πικρὴν
 ἐπώνυμόν σοι ἀναδοθῆναι ἐάσω ἐν ταύθ' ἅπασι, πατάρ' αὖτις
 αἰνῇ τῇρ πέτρῃ πλησίον τοῦ κλισματοῦ, καὶ σὺ ἐν δαίμων
 εἶ, καὶ μόνῃ τῶν ἀδελφῶν ἐν χ' ὑδραφορήσεις ἀποθανούσα
 Νότον· καὶ Ζεφύρον· ΝΟΤΟΣ
 ταύτην ὡς Ζεφύρε τῇρ Δάμαλιν, ἥρ' διὰ τοῦ πελάγους ἐσ
 Αἰγύπτου ὃ Ἑρμῆς ἄγει, ὃ Ζεὺς Διεκόρησεν ἄλους ἔρωτι·
 Ζ. ναί ὡς Νότε, ἐν Δάμαλιν δὲ τότε, ἀλλὰ πᾶσι ἥρ' τοῦ πο
 ταμοῦ ἱνάχου, νῦν δὲ ἡ ἥρα ταιαύτην ἐποίησεν ἀντήν, Ζηλο
 τυπήσασα, ὅτι καὶ πάντ' ἑώρα ἐρῶντα τὸν Δία. Ν. νῦν
 οὖν ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός; Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ
 Αἰγύπτου ἀντήν ἐπέμψε, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί
 νειν τῇρ θάλασσᾳ, ἔστ' ἄρ' Διανήζηται, ὥς ἀποτεκούσῃ
 ἐκεί· κύει δὲ ἡ δὴ θεὸς γένοίτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθῆναι.
 Ν. ἡ Δάμαλιν θεός; Ζ. καὶ μάλα ὡς Νότε· ἄρ' εἰτε
 ὃ Ἑρμῆς ἐφ' ἡ τῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι Δέσποινα·

celerrimū constitue:quem ego festinātissime con
scēdero. T. Eccū tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge utamur eo.tu ꝑo adnata o Triton. & postqꝫ
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi:tu
vero speculaberis/sicubi sentias ip̄am accedentē. T.
Ip̄a tibi ꝑꝑe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa ꝑgo.
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̄ me cor
ripis/ducisqꝫ: Plagiarius es: & videris nobis ab
Ægypto deo missus esse. quapropter inclamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.
Quid Neptunū dicis: qd violas me homo, & in ma
re detrahis: ego ꝑo suffocabor misera: atqꝫ submers
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nominis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri
dente petrā prope littus. tu quoqꝫ foelix
eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

Noti. & Zephyri. NOTVS.

Hanc Zephyre iuuenā, quam per pelagus in
ægyptū Hermes ducit: lupit violauit: captus amore.
Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/s; filia erat flu
uij Inachi: nunc ꝑo Iuno talem fecit ip̄am/çelo
typia mota: qñqdē videbat amantē louē. N. Nūc
igit nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atqꝫ ob id in
Ægyptū ip̄am misit: & nobis imperauit/ne estua
re faceremus mare/donec transuecta fuerit ut pariat
illic. parturit vero iam. Deus fiat ip̄a & foetus.
N. Iuuenca ne deus? Z. Et maxie Note, ip̄erabitqꝫ
ut Mercurius dixit/ nauigātibꝫ: & nobis erit regina.

δ' ὅτι ναι ἄρ' ἡμῶν ἐθέλη' ἐκπέμψαι, ἢ καλῦσαι ἐπιπνέειν·
κ. θεραπευτέα τοι γαροῦν ὧς ζέφυρε ἦδη λείσπαινά γε οὐ-
σα, νῆ Δία ἐννουσέρα γάρ οὕτω γένοτο· ζ. ἀλλ' ἦδη γάρ
διαπέρασε καὶ ἐξένυσεν ἐς τὴν γῆν ὄρᾳ δ' ἔπασ' οὐκ ἔτι μέν
τετραποδιστὶ βαδίζει· ἀνορθώσας δ' αὐτὴν δ' ἔρμῃσ' ἔν-
ναικα παγκάλῃσιν αὐθις ἐποίησε· κ. παράδοξα γοῦν ταῦτα
ὧς ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐ δέ οὐρα καὶ διχλυνὰ τὰ σκέ-
λη, ἀλλ' ἐπέραστοσ' ἄρ'· δ. μέν τοι ἔρμῃσ' τὶ παθὼν μετα-
βέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ ἀντὶ νεανίου κυνοπρόσωπος γεγένη-
ται· ζ. μὴ πολυπρασμονῶμεν, δ' τε
ἄμεινον ἐκείνος οἶδε τὰ πρακτέα·

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ Δελφίνων· ΠΟΣΕΙΔΩΝ
εὖ γε Δελφίνες, δ' τί ἀεὶ φιλάνθρωποι ἐστέ, καὶ πάλα
μὲν τὸ τῆσ' ἰνοῦσ' παλαιόν ἐπὶ τὸν ἰσθμόν ἐκαμίσατε·
ὑποδείξαμενοι ἀπὸ τῶν σκυρωνίδων μετὰ τῆσ' μητροσ'
ἐμπεσόν· καὶ νῦν σὺ τὸν κισσαρῶδον τοῦτον τὸρ ἐκ μηδῦ
μῆσ' ἀναλαβὼν ἐξενέζω ἐς ταίναρον, αὐτῇ
σκευῇ καὶ κισσῶν, οὐ δέ περιεΐδες κακῶς ὑπὸ τῶν
ναντῶν ἀδολγώμενον· Δ. μὴ θαυμάσῃς ὧς πάσι δὲ, εἰ
τούς ἀνδρώπουνς εὖ ποιοῦμεν· ἐξ ἀνδρώπων γε καὶ αὐτοὶ
ἰχθυεὺς γινόμενοι· π. καὶ μέμφομαι γε τῷ Διονύσῳ, δ' τί
ὑμῶς κατανανμαχήσας μετέβαλε· Δέον
χειρώσασθαι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπογύγεται·
δ' ἔπασ' γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὧς Δελφί-
ν· Δ. ὁ περίανδρος οἶμαι ἔχει ρερ αὐτῷ, καὶ πολλὰ κί-
μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ· δ. Δέ πλοῦτήσας παρὰ
τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεῦσας· οἱ καδὲ ἐς τὴν
μηδύμνην, ἐπὶ δειξάσθαι τὸν πλοῦτον· καὶ ἐπιβάσ-

quęcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu

N. Ancilla' igit̃ Zephyre, iam regina exi-
stens, p̃ louē, b̃nuola eq̃dē sic fiat magis. Z. At mō
p̃transijt: innuitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut q̃drupes incedit: erigens equidē ip̃az Mer. mu-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igit̃ hęc
Zephyre: eo q̃ nō āplius illi adst̃ cornua/neq; caudat
bię: s; amabilē puella. Mer. utiq; (ad hęc nō bifidę t̃l
formauit scip̃z p̃ adulescēte caninus (id efficiēs/trāsf-
ctus. Z. Nō opozuz fuerit nos ingreŕ. (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (qm̃

Neptuni. & Delphinorum. NEPTV.

Euge Delphini, qñq̃dē sp̃ amatores hoīm estis: & olī
eius q̃ Ino vocabat̃ filiū, ad Isthmon comit̃ati estis:
susipientes a Scironijs saxis eum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adcipiens Arionē/sustulisti in Tēnaron ip̃so
ornatu & cithara: neq; contempsisti perperam a
nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si
hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Eūuero d̃qr̃or ob Bacchū: q̃
vos expugnās nauali pugna, trāssformauit. debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (eū vos
Quopactō igit̃ de Arione hoc contigit Delphine?

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sc̃pe
mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a
tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens

πρυμνίου τίνος κακοῦργου ἀνδρῶν, ὥς εἰδεῖσθαι πολὺν
χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ αἰγῶν ἐγένοντο,
ἐπιβουλευούσῃ αὐτῷ δι' αὐτὰς. ὁ δὲ κερῶν γὰρ ἔπαυ-
τα παρ' αὐτῶν τῷ σκάφει. ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοικται ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἄσαντα θρηῖνών τ' ἵνα
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἐάσατε ῥίψαι ἐμαυτόν· ἐπέτρεψα
αὐταί. καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ ἦσε πάντῃ λιγυρῶς,
ἔπαυσε τὴν θάλατταν, ὥς ἀντίκα πάντως ἀποθανούμε-
νος. ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτόν, ἐξηλθὼν
ἔχωρ εἰς ταίναρον. π. ἐπαινῶ τῆς φιλοτιμίας. ἄξιον
γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀμροσύνης.

ποσειδῶνος. καὶ νηρείδων.

ΡΟΣΕΙΔΩΝ.

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐς δ' ἡ πῶς καθνέχθη,
ἑλθὼσποντος ἅπ' αὐτῆς καλεῖσθαι. τὸν δὲ νεκρὸν ὑμεῖς δὲ
νηρείδης παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκετε,
ὥς ταφεῖν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων. ν. μολαμῶς δὲ
ποσειδῶν, ἀλλ' ἐρταῦθα ἐμ τῷ ἐπώνυμῳ πελάγει
τετάφθω. ἐλευόμεν γὰρ αὐτὴν, ὀικτίστα ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς πεπόνθῃα. π. τοῦτο μὲν δ' ἀμφιτρίτην,
δέμισ, ὅν δ' ἄλλως καλὸν ἐρταῦθα πονεῖσθαι ὑπὸ
τῆς ἑαυτοῦ αὐτῆς, ἀλλ' ὅπερ ἔφη, ἐμ τῇ τρωάδι ἐμ
τῇ χειρὶ ρονήσω τεθάρτεται. ἐκεῖνο δὲ παραμύθιον ἔσται
αὐτῇ ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ ἱνώ πείσει.
ταί, καὶ ἐμπεσείτω ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος Διωνουμέ-
νῃ εἰς τὸ πέλαγος, ἅπ' ἄκρου τοῦ κίθαιρωνος καθόπερ
καθίκει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔχονσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλῃ. ν. ἀλλὰ καὶ ἐνὶ σῶσαι δαίσει. χαρισάμε-
νος τῷ Διονύσῳ. τρωφῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτην ἡ ἱνώ.

nauiculā q̄ndā sceleratorū virorū: ubi mōstrauit q̄ntū
auri & argēti. ac posteaq̄ ī medio ægeo fuerit (ferret
consultāt in ip̄m nauē. Ille v̄o audiebat omni
a: adherens scaphē. Q̄n̄ quidē hęc vobis visa sunt ait:
ornatū capientē me/ canentemq̄ luctuosum quiddas
de me ip̄o quo libeat/ sinite p̄cipitare meip̄s. cōcesserit
nauē. Et adcipiēs ornatū/ cecinit valde argute:
desiluicq̄ in mare: ut statim omnino moritu
rus. At ego suscipiens/ & supponens mihi ip̄s / p̄dixi
otinēs usq̄ ī tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
eīm mercedē reddidisti ipsi pro auditu citharę.

Neptuni. & Nereidum. NEPTV.

Angustū qdē est hoc mare ī qd̄ Helles puella decidit:
q̄ & Hellep̄ontus ab ip̄a vocet̄. Verū mortuā vos
Nereides adciipientes/ ad Troadem afferte:
ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequaq̄
Neptune, sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur eīm ipsius: quę miserrime a no
uerca passiōibz affecta ē. N. hoc qdē āphitrite, nec
fas est/ & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: p̄p̄t
arenam ip̄am: sed quod dixi/ in Troadē in
Chersoneso sepeliatur. At istuc solatium erit
ipsi: q̄ paulopost similia tentare & Ino persuadebi
tur: quę incidet, ab Athamante persequu
ta, in pelagus/ a sumō Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. S; & illā seruare oportebit: q̄ gratifice
mur Baccho, alumna eīm ipsius & nutrix Ino est.

π. οὐκ ἐχρήμ' οὕτω πονηράμ' οὐσαμ· ἀλλὰ τῷ Διόνυσῳ
ὀχρηστέμ' ὡς Ἀμφιτρίτῃ, οὐκ ἄξιον· **Ν.** ἄντι δέ ῥα τί
παθοῦσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κρείου, δ' ὠδ' ἀφ' ὅσ' δέ δ' φρ
ζοσ' ἀσφαλῶς ὀχέεται· **Π.** εἰκότως· νεανίας γάρ, ἢ δέ
νοται ἀντέχειν πρὸς τὴν φοράμ· ἢ δέ νηὶ ὀσπείας
ἐπιβῶσα ὀχλήματος παραδύζον, καὶ ἀπειδουῖσα ἐς
βάθος ὀχάνεσ', ἐκπλαγείσα, καὶ τῷ θαμβεῖ ἄμασχε
θείσα, καὶ ἰλνὶ γγιάσασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτίσεως
ἀκρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κρείου, ὥς τ' εὖ
ἐπέληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος· **Ν.** οὐκοῦν
ἐχρήμ· ἀλλ' ἢ μοῖρα πολλῶ τῆς νεφέλης· ἀνατ' ὤπ' ῥα
ἱρίδος· καὶ ποσειδῶνος· **ΙΡΙΣ**

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὡς πόσειδον, ἀποσπασθεῖ
σαμ' τῆς σικελίας ὕψαλον ἐπὶ νῆχεσθαι συμβέβηκε·
ταύτην φησὶν δ' εὖ, στήσιν ἡδὴ καὶ ἀνὰ φηνον, καὶ ποικί
σιν ἡδὴ δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν,
στηρίζας πάντ' ἀσφαλῶς· δέεται γάρ τι αὐτῆς· **Π.**
πεπράζεται τοῦτο ὡς ἱρί, τίνα δέ δ' ἔμωσ' παρ' ἑξεί αὐτῷ τὴν
χρείαν ἀναφανείσα καὶ μυκ' ἐτὶ πλέουσα· **Ι.** τὴν ἡλτὶ
ἐπ' αὐτῆς δέει ἀποκυνῆσαι, ἡδὴ γάρ πονήρως ὑπὸ τῶν
ὠδίνων ἔχει· **Π.** τί οὐκ οὐκ ἱκανὸς δ' οὐρανὸς ἐν τεκείμ' ὅ
εἰ δέ μὴ οὕτως, ἀλλὰ γε πᾶσα ἢ γῆ οὐκ ἄν' ὑποδέξασθαι
δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς· **Ι.** οὐκ ὡς πόσειδον, ἢ ἔρ' ῥα γάρ
ῥηκ' ἐμεγάλω κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῷ ἡλτὶ
τῶν ὠδίνων ὑποδοχῆν· ἢ τοῖνυν νῆσος αὐτῇ, ἀνώμοτος ἐσὶν
ἀφανὴς γάρ ἦν· **Π.** συνίκαμ· στήδ' ὡς νῆσε,
καὶ ἀνάσθ' αὐθὶς ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μυκ' ἐτὶ ὑποφύρον,

N. Nō ueniēs fuerit. tā ſcleratā exñtē. verñtñ Dio
nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. (nyſio
agēs/decidit ab ariete: frať ŷo Phry (lpa certe qppia
xus ſecure pfectus eſt. N. Merito. iuuenis em̃ ē. po
tens reſiſtere piculo. Illa vero inſueta/
conſcēdens vehiculū inopinatū: & reſpiciens in
patulā pfunditatē. oberrans, ac p̃ timore ſimul ca
dens/ & vociferans, ob violentiam caſus
impotens reddita eſt cornuū arietis: quē vghementer
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: ſ; fatum Nephele potentius eſt.
Iridis. & Neptuni. IRIS.

Inſulam errantem Neptune, ſepara
tam a Sicilia, ſubmarinā, emergere contingit.
hanc ait Iupiſ, firmā ſiſte mō: atq; cura ut appeat: faci
toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
ſtabiliens valde ſecure. indiget em̃ in aliquo ipſa. N.
Paulopoſt fiet hoc Iris. Verñtñ quam prebebit ipſi
utilitatē apparens/ & nō amplius natās. I. Latonā
in ipſa oportet partū deponere. iā em̃ laborat: ob
grauedies. N. nūqd igit nō ſufficit illi celū ad ptū.
Si ŷo neq; hoc: equidē tota tellus num ſuſcipere
poſſet ipſius liberos. I. Nō Neptune. Iuno em̃
iuramēto magno aſtrixit terrā: ne ſe exhibeat Latoniē
grauedinū miſtrā. hec igit iſula ipſa/ nō addicta iuram̃
eo. q̃ tū neutiq; apparuerit. N. Intelligo. (no eſt:
& emerge rurlus ex pfūdo: nec āplius (ſiſte o iſula:
o (ſubſidas:

ὅλγα βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδεξαι ὃ ἐνδεμονεσάτη τοῦ
ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ
ὑμεῖς ὃ τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν λητὴν εἰς αὐτήν,
καὶ γαλήνῃ ἅπαντα ἔστω. δράκοντα δὲ ὅς νῦν ἐξιστρεῖ,
αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδὴν τεχθεῖ αὐτὴν καὶ μέτεσι,
καὶ τιμωρήσεται τῇ μητρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ Διὶ, πάντα
εἶναι ἐνπρεπῆ, ἔστιν κερὴ δῆλος, ἡκέτω ἢ λητῶν, ἢ τι κτέων
ζῶντων, καὶ εὐλασσοῖτο. ΞΑΝΘΟΣ

Δέξαι με ὃ θάλασσα δεινὰ πεπονθότα, κατὰ σβεσὸρ μὲν
τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὃ ζῶνθε; τίς σε κατέκανυσε;
Ξ. ἠφαιστος, ἀλλ' ἀπηνυθράκωμαι ὥλως ὃ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω. Θ. διατί δέ σοι ἐνέβουλε τὸ πῦρ;
Ξ. διὰ τὸν υἱὸν τῆς θετιδὸς. ἐπεὶ γὰρ φονέοντα τοὺς
φύγας, ἡκέτευσεν. ὃ δ' ἐνὶ ἐπαύσατο τῆς βρῆης, ἀλλ'
ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπεφρμύτε μοι τὸν ροῦν. ἐλθίσας τοὺς
ἀσπίους, ἐπῆλθον ἐπικλύσαι θέλων, ὥς φοβηθεὶς ἀπόσχοι
τοῦ ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' ἠφαιστος ἔτυχε γὰρ πλυσίου
πουν ὦν, πᾶν δ' ὅσον, ὅμαι, πῦρ εἶχε, καὶ δ' ὅσον
ἐν τῇ αἵτῃ καὶ εἰποθὶ ἄλλοθι, φέρων, ἐπῆλθε μοι, καὶ ἔκλυν
σε μὲν τὰς πτελέας καὶ μιν ῥίνας, ὥπτησε δὲ ἡ τοῦσ κα-
κοδαίμονας ἰχθύς, ἡ τὰς ἐγκέλυας. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερ-
καχλᾶσαι ποικῆσας, μικροῦ δειρὸν ὅλον ζηρόν ἐίργασται.
ὄρᾳ δὲ οὐρ δ' ὅπως διακείμαι ὑπὸ τῶν ἐκκτανμάτων; Θ.
θολερόσ ὃ ζῶνθε ἡ θερμός, ὥς εἰπὲς. τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, ἡ θερμὴ δὲ ὥς φησὶ ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ ἐκότεω ὃ
ζῶνθε, ὅς ἐπὶ τῇ ἐμῇ υἱὸν ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεῖς ὅτι
κηρυιδὸς υἱός ἦν. Ξ. οὐν ἔδει οὐρ ἐλεῆσαι γείτονας ὄν-
τας τοὺς φύγας; Θ. τὸν ἠφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι
θετιδὸς υἱὸν ὄντα τῇ ἀχιλλείᾳ.

fed firma maneat: ac fufcipe o foeliciffima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipfam:
tranquillaq; fint omnia. Draconem vero, q nūc furit
ipaz pterrēs, ac nouit genitos, ubi peperit: ptinus ad
ac puniēt p mīe. Tu yō rñūcia Ioui, oīa (oriēt puulī:
probe eē acta. fteit Delos: venitq; Latona: & pepit.

Xanthi. & Maris. XANTHVS

Sufcipe mare grauiā paffum: fana mihi
vulnera. M. Quid hoc eft o Xanthe: q; te obullit:

X. Vulcanus. S; ardeo a prunis prorfus infoc
lix, atq; oburor. M. Verē quāobrē tibi iniecit ignē:

X. Propē Achillē Thetidis filiū, nā cū ille intimeret
Phryges: fupplex illū rogauī. at ille nō ceffauit ab ira:
p mortuis corpibus obturauit mihi alueū. at (verē
mīfos: fubijtq; i mētē/ut eū fubmer (ego mīftus fū
ret a viris troiāis. Illic tū Vulc. (gerē: q; ritus abftine
alicubi exns. oēz prfus, ut puto, ignē tūc fū (erat ppe
in Aetna & alibi eēt ferens/iniecit (ille hēbat: qntū
fitq; ulmos/& myrricas: ac infecit in (mihi: obul
foelices pīfces/atq; anguillas. At ipm quidē me exi
lire fecit. parū q; abfuit, ut nō itegrē aridus rdderet.
Vides vero/quomō iaceo propter inuiftiones? T.
turbidus es o Xāthe, & calidus, ut par ē, fāguis qdē a
mortuis eft: calor yō, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui cōtra meū gnatū cōiurafti: nō veritus/q;
Nereidis filius erat. X. Nū optuit me mifereri ppi
Phrygū? M. At Vulcanū mifereri optuit (quorē
Thetidis filij Achillis.

τί Δακρυῖς ὦ οἰκίῳ· ὁ καλλίστην ὦ Δωρίδου
 εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν· αὐτὴν τε
 καὶ βρέφος αὐτῆς ἄρτι γέννητον ἐκέλευσε Δεὸς πατήρ, τοὺς
 πάντας ἀναλαμβάνοντας τὸ κιβώτιον, ἔπειδ' ἄν πολὺ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἀποσπᾶσθαι, ἀφῆναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὥς ἀπὸ
 λοινοῦ ἡ ἀθλία καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος· Δ' τίνος Δ'
 εἵνεκα ὦ ἀδελφὴ· ἔπειδ' ἔμαθες ἀκριβῶς ἅπαντα·

Θ· ἀκρίσιος δ' πατήρ αὐτῆς, καλλίστην οὖσαν ἐπαρθέ-
 νευεν, εἰς χαλκοῦν τινα βάλαμον ἐμβαλὼν· εἶτα, τὸ μὲν
 ἄλκιρ δὲ οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασί Δ' οὖν τὸν Δία χρυσοῦν γενόμε-
 νομ, ῥυῖναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτὴν, δεξαμένην Δ' ἐκεῖ
 νῆν ἐς τὸν κόλπον κατὰ ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσ-
 θαι, τοῦτο αἰσθόμενος δ' πατήρ ἄγχιόσις καὶ χιλότυπος
 γέγων, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τινος μεμοιχεῦσθαι διηθείσ-
 αὐτὴν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τεκοῦσαν· Δ' ἡ δὲ
 τί ἐπραττεν ὦ οἰκίῳ, ὁπότε καθίκετο· Θ· ὑπὲρ αὐτῆς μὲν
 ἐσίγα ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδύειν, τὸ βρέφος δὲ πα-
 ρήκει το μὴ ἀποθανεῖν, Δακρυῖς, καὶ τῷ πάππῳ Διὶ κη-
 ούσα αὐτὸ καλλιστοῦ ὄν· τὸ Δε ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
 καὶ ἐμειδία πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποπὶ μπλάμαι αὖθις
 τοὺς ὀφθαλμοὺς Δακρυῖς, μιμνεύουσα αὐτῶν·

Δ· καὶ με Δακρυῖς ἐποίησας· ἀλλ' ἦδη τεθνῶσιν·

Θ· ἐν δαμῶσιν· κίχεται γὰρ ἔτι δ' κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν σέ-
 ριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα· Δ· τί οὖν· οὐκ ἴσως
 ζομεν αὐτὴν· τοῖς ἀλιεῦσι ταῦτοισι ἐμβαλοῦσαι ἐστὶ Διὶ
 τινι τοῖς σεριφίοις, δι' ἃς ἀνασπᾶσαντες σώσονται Διὶ
 νότι· Θ· εὐ λέγεις, οὕτω ποίωμεν, μὴ γὰρ ἀπαλέσθω μὴ

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq; (ris puellā,
ac infantem, prolem nup̄ genitam p̄cepit pater: ut a
nautis susciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror? q̄nquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrilius pater ip̄ius, pulcherrimā exñtem, deuo
uit yginē dñs, i gneū q̄ndā thalamū r̄mittēs. Dein (q̄d
pro vero non dixerim) aiunt Iouē aurum fa
ctum, defluxisse p̄ impluuiū ad ip̄as: suscipientē y o il
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & celotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo viriatā esse putās /
ip̄am deiecit in arcam, nouiter enixam. D. Illa y o
q̄d fecit o Thetis, q̄n puenit ad mare? T. De se ip̄a
silebat o Doris, & ferebat cōdēnationē, ifanti (quidē
caba: ne mors cōtingeret: plorās, & patri auo (y o p̄
strās ip̄as p̄scheimū exñtē. Hoc y o ob inocē (demō
subridebā usq; ad mare. Porro deī (tiā puellē, a ma
irrigauī oculos, lachrymās ex freq̄nti illi (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neq̄q; nauigat em̄ adhuc circa (q̄d iā mortui sūt
riphō: viuētes ip̄os assuās. D. q̄d igit? nōne s; (Se
uamus ip̄am p̄scatoribus/inñcientes in re
tia Seriphñs? Illi y o diuellentes seruabunt.
T. Benc dñs, sic faciamus: ne pereat cer

τε ἀντή, μὴ τε τὸ παιδίον οὕτως ὄμ' ἡδύλῃ.

ἔνι πέωσ· καὶ ποσειδῶνος·

ΕΝΙ ΠΕΤΣ·

οὐ καλὰ ταῦτα ὧς ποσειδῶν· ἐγρήσεται γάρ τ' ἄλκῃος,
ὑπελθὼν μου τὴν ἑρομένην, ἑκάσθεισ' ἐμοί, διεκόρησας τὴν
τὴν πῶϊδα· ἢ δὲ ὦ' ετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονημένοι, ἢ διὰ
τοῦτο παρῆχεν ἑαυτῇ· π· σὺ γάρ ὧ' ἐνι πεῦ, ὑπεροπτι
κόσ' ἦσθα καὶ βραδύς, ὅς κόρησ' ὅτ' ἡ καλῆς, φοιτῶσιν ὅση
μέρου παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερῶρας
καὶ εἰ χαιρῶς λυπῶν ἀντή· ἢ δὲ παρὰ τὰς ὄχθας
ἀλύουσα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ λονομένη, ἐνίστε εὐχετά
σαι ἐντυχεῖν, σὺ δ' ἐθρύπτου πρὸς ἀντή· π· τί οὐρ;
διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυπὸ
κρίνεσθαι· ἐνι πέα ἀντὶ ποσειδῶνος εἶναι, ἢ κατασοφίσασθαι
τὴν τυρῶ ἀφελῇ κόρη οὕσα· π· ζηλοτυπεῖς ὧ' ἐνι πεῦ,
ὑπερόπτις πρότερον ὦν· ἢ τυρῶ δὲ οὐδ' ἐν δεινὸν πέπονηεν,
οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι· π· θυμενον· ἔφης
γάρ ἀπιῶν δ' τὶ ποσειδῶν ἦσθα, δ' καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
ἀντή, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἡδίκημαι, δ' τε τὰ ἐμὰ σὺ ἐνφραίνον·
τότε, καὶ περιστρίψας πορφύρεόν τι κῦμα, ὅπως ὑμᾶς σὺν
ἐκρυπτε ἄμα, σὺν ἦσθα τῇ παιδί ἀντ' ἐμοῦ· π· σὺ γάρ
οὐκ ἔθελες ὧ' ἐνι πεῦ.

τρίτωνος· καὶ κηρείδων·

ΤΡΙΤΩΝ·

τὸ κῆστος ὑμῶν ὧ' κηρείδων, δ' ἐπὶ τὴν τοῦ κηφέως θυγα
τέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐτπέμεψατε, οὔτε τὴν πῶϊδα ἡδίκη
σεν, ὥς οἶεσθαι, καὶ αὐτὸ ἥδη τέθυκε· π· ἀπὸ τίνος
ὧ' τρίτων· ἢ ὧ' κηφεύς καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρη,
ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχίσας μετὰ πολλῆς ἀννάμεως·
π· οὐκ, ἀλλ' ἴσθες, οἶμαι, ὧ' ἱφάνασσα τὸν περσεῖα.

te ipsa: neq̃ puerulus adeo formosus:

Enipei. & Neptuni. **ENIPEVS.**

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicĩt p̃ vero:
q̃ circũueneris a me amatã: sis effectus mihi: ỹgita
puellę. illa ỹo putabat se a me hæc (tẽ p̃ide ademeris
hoc exhibuit seip̃az. N. Tu Enipeu (passã eẽ: & ob
cius eras & turbidus: q̃ puellã sic pulchrã (despecti
die ad te, perditã prę amore cõtẽpseris: (euntẽ q̃ti
lętatũsq̃ fueris molestijs afficiẽdo ip̃az. At illa circa ri
piscans/ & icedens/ lauañsq̃: interdũ optabat (pas
tibi coire: te delicias agente cũ ip̃a. E. Quid igitur
num ob hoc oportuit te p̃ripere mihi amorẽ: & mētĩ
ri Enipeum pro Neptune: & decipe
re Tyro simpliciẽ puellã exñtẽ. N. Zelotypia moueris
quũ p̃us cõtẽptor tu extiteris: Tyro ỹo nihil (Enipeu,
putãs se abs te violatã fuisse. E. Nõ (grauẽ passã ẽ.
em̃ abiẽs te neptunũ eẽ. q̃d & maxie (p̃fecto. dixisti
& ego ob hoc iniuria afficior: q̃ p̃p̃t (molestie tulit
ris: circũdãs purpureũ quendã fluctũ q̃ (mea tu lęta
peruit sis: & coiuiisti cũ puella p̃ me. N. At (vos o
non volebas o Enipeu. (q̃ tu

Tritonis. & Nereidum. **TRITON.**

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili
am Andromedã missus est: neq̃ puellam lę
sit: ut putatis: & ip̃e iam int̃ijt. N. A quo nam
o Triton: Nũqd Cepheus q̃si escã p̃ponẽs puellam
adortus interemit/ inludians magna vi:
T. Nõ. Sed nosti puto, nymp̃ha Iphianassa, Perseũ,

τὸ τῆς Δανάης παιδίον, δὲ διὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῇ
ἐμβληθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπατρὸς, ἐσώσα
τε δικτεῖρας αὐτοῦς. Ν. οἷδα ὅμ λέγεις. ἐκὸς δὲ
ἦδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδέειν.
Τ. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ν. διὰ τί ὦ τρίτῳ;
οὐ γὰρ διὰ σῶστρος ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρήμ.
Τ. ἐγὼ ἡμῖν φάσω τὸ πᾶν ὥς ἐγένετο. ἐστάνη μὲν οὐρ
ἐπὶ τὰς ποργύνας, ὅθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἔπειτε,
λῶν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν λιβήην. Ν. πῶς ὦ τρίτῳ;
μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγε; ἄλλως γὰρ
δύσπορος ἦ δόος. Τ. διὰ τοῦ ἄερος. ὑπὸ πτερον γὰρ αὐ
τὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δ' οὐμ ἦκεν δ' αὖτ' αἰκτῶντο, αἰ
μὲν ἐκάθεντο, οἷμαι, δὲ ἀποτεμῶν τῆς μεθούσης
τὴν κεφαλὴν, ὥς χεῖρ ἀπυπτάμενος. Ν. πῶς ἰδῶν;
ἀθέατοι γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς' αὖ ἰδῆ, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἦλοι. Τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα. τοιαῦτα γὰρ
ἦκουσα διγυγμένον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαμ, καὶ πρὸς
τὸν κιφέα ὕστερον. ἢ Ἀθηνᾶ διὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποσιλ
βούσκα ὥς περ ἐπὶ κατόπτρον, παρέσχευ αὐτῷ ἰδέειν τὴν
εἰκόνα τῆς μεθούσης. εἴτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης,
ἐνὸρῳ δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀελφάς
ἀνέπτατο. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν
ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὅρ' αὖ τὴν Ἀνδρομέδαμ
προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος προσπεπαττε
λεν μένῃ, καλλίστῃ, ὧς θεοί, καθεμένην τὰς κόμας, ἢ
μὴ γυνὸν πολὺ ἐνερθε τῶν μαστῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αἰτίαν τῆς κατὰ

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
 iniectam in mare a materno auo, serua
 stis: omisitę ip̄orę. N. Noui quē dicis. at verisile est
 mō iuuenē esse, valdeq; gñosuz, ac pulchrę vi (talē
 T. Is ē q̄ interfecit Cetū. N. pp̄ qd o Tritō? (deri
 nō em mercedē liberatōis eiulmōi nob̄ psoluei ip̄; cō
 T. Ego vob̄ dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat.
 ad Gorgonas/premiū quoddā regi affe (est hic
 rens. Verę ubi puenit i Libyā. N. q̄ pacto o Tritō?
 solus ne? an & alios auxiliatores duxit secū? alioqn. n.
 difficilis via est. T. Per aerem. pennatum em i
 psū Mierua reddidit. Postq; v̄o p̄uēit ubi debebāt ille
 quidē dormiebāt: ut puto. verę hic abscedēs Medusæ
 caput/abijt euolans. N. Quo pacto cōspicatus est?
 iuisibiles em s̄. v̄l q̄ eas viderit: nō ilup aliud qddā de
 cōspiciat. T. Mineruę clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
 audiui p̄dicantē ip̄m apd' Andromedā & hec ego
 Cepheū nouissie) Mierua haud dubie i clypeo resp̄lē
 dente quemadmodū in speculo: p̄buit ille ipsam
 imaginē Medusę ut videret. Dein adcipiēs leua comā
 inspiciētis imaginē: dextra falcem habens/abscedit
 caput ipsius: ac priusq; excitarentur sorores/
 sursum volauit. Verę ubi maritimā hāc AEthiopiam
 venit: iam volatu terrę proximus/ videt Andromedā
 adiacentē in quadā eminenti rupe: paloque affi
 xam, pulcherrimā, Dī boni, demissa coma, ac
 seminudā multū admodū infra ubera. Et primū qdē
 miseratus fortunā ip̄ius/interrogabat cām condem

δίκης· καταμύηρόν δ' ἑοῦς ἔρωτι, ἔχρη γὰρ
σεσῶσθαι τὴν παῖδα, βοηθεῖν διένω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆ-
τος ἐπ' ἦν μάλα φοβερόν, ὥς καταποιοῦμενον τὴν ἄνδρ
μέδον, ὑπεραιωρεῖσθ' ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρ-
πην, τῇ μὲν καθικνέεται, τῇ δ' ἐπιδεικνύσθαι τὴν τοργύρα,
λίθον ἐποίει αὐτό· τὸ δ' ἐτέθηκε κοῦρ· καὶ πέτρῳ γε
αὐτοῦ τὰ πολλὰ δόσα εἶδε τὴν μέδονσαν· ὁ δ' ἐ-
λίσσας τὰ δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχάμ τὴν χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀμφοτέρωτι κατιούσαν ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρὸς
ὄντος· καὶ νῦν γαμῆι ἐρτοῦ κινέωσθαι, καὶ ἀπάξει αὐτὴν
ἄργος, ὥστε αὐτὶ θανάτου γάμον ἐν τὸν τυχόντα εὕρετο·
Ν· ἐγὼ μὲν ἐν πάντων γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἡ πᾶσι
ἡδίκηι ἡμᾶς, ἔπειτ' ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡζίου
καλλιῶν εἶναι; Γ· ὅτι δ' ὕτως ἀν' ἡλγος ἐπέσι τῇ
θυγατρὶ μήτηρ γεθῶσα· Ν· μισέτι μεμνημένα δ' ἄρα
ἐκείνων, ἔπειτ' βορβάρου γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἄξιαν ἐλάλῃσεν·
ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ
παιδί· χαίρω μὲν ὅν τω γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότον·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

ὅν πῶποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέρῃ ἐίδον
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἂν οὐ εἶμι καὶ πνέω· σὺ δ' ἐν ἐξέλει
ὡς νότος; Ν· τίνα ταύτην λέγεις; Ζεφύρος τὴν πομπὴν;
ἢ τίνες δι' πέμποντες ἦσαν; Ζ· ἡδίστου θεάματος
ἀπελείφθης δῖον ἐν ἄλλο ἴσοις ἔτι· Ν· παρὰ τὴν ἔρην
δραμὴν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμεν, ἐπεπνεύσα δέ τι καὶ
μέρος τῆς ἰνδικῆς, δόσα παρὰ νῆα τῆς χώρας· ἐν δ' ἐν
βύρῳ δῖα ὥρ' ἄλλοις· Ζ· ὅλ' ἀτὸν σιδῶνιον ἄχ' ἴσως
εἶδ' ἔσθ'· Ν· ναί, τὸν τῆς εὐρώπης πατέρα, τί μὴν;

natōis. Paulopost ꝑo amore captus (cūclēs nāqꝫ erat
ut ſquaret puella) admiculo eē eidē dignū duxit. Pla-
tus accessit ipēſe tribiſ, tāqꝫ deuoꝫ (ne poſteaꝫ Ce-
medā: demittēs oſſos iuuenis/ſtriꝫ. (raturus Andro-
cē, unā qdē manū oñdit: alia ꝑo ꝑſe. (ctūqꝫ hñs fal-
lapidē cōfecit ipꝫ. Ille itaqꝫ morte ſubꝫ (rēs Gorgona
mīta eorꝫ qꝫ oſpicata fuerit Me (latus ē. iduruerit dēicꝫ
ſoluēs vīcla ꝑꝫs, ſuſtinēs manū, ſuſꝫ (duſā. Poꝫo ille
cepit ſumīs pedibꝫ deſcēdentē ex rupe procliui,
& nūc eā ducit uxore i ipā domo Cephei: abducetꝫ
Argos. iōqꝫ ꝑ morte nuptias has ſēlices iuenit. (ipꝫꝫ
N. Ego qdē non admodū ex hoc facto merore affi-
offendit nos: ſi qꝫ mō maꝫ gliata ē (cior. i qꝫ cū puella
pulchriorē eē. T. Verūtñ etiā miꝫ (alñ & ꝑſūpſit ſe
filiā maꝫ. N. nō āplius memie (rūimodū doluit ob
illorꝫ, ſi qd̄ barbara mulier ultra hoc qd̄ (rius Doris
ſufficiētē eū nobis penā dedit: triꝫ (deciuit locuta ē.
filiam. Congratulemur igitur nuptiꝫ. (ta ꝑꝫꝫ

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunqꝫ ꝑꝫꝫ ego magnificentiorem vidi
in mari ex quo ſum, & ſpiro. Tu vero nunquid
o Noteꝫ. N. qñā hęc ē quā dicis o Zephyre ꝑꝫꝫꝫ
aut qꝫ ducētes ꝑꝫꝫ erātꝫ. Z. Suauiffio ſpectaclo
caruiſti: ut nō aliud videre poſſis poſthac. N. luxta
threum mare occupatus ſpirabā: atqꝫ in (Ery-
pte indici maris, oībꝫ deniqꝫ mariti illius regiōis. nihil
igit eorꝫ noui quę dicis. Z. Attñ ſidoniū Agenorē
vidiſtiꝫ. N. Proſecto vidi. Europꝫ genitorē. qd̄ tūꝫ

Ζ. ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΣ ΕΜΕΙΝΟΣ ΔΙΚΗ/ΣΟΜΑΙ ΣΟΙ. Κ. ΜΩΡΟΤΙ Θ
ΖΕΥΣ ΞΡΑΣΤΗΣ ΕΚ ΠΟΛΛΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΣ, ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ Η ΠΑΛΑΙ
ΗΠΙΣΤΑΜΗΝ. Ζ. ΟΝΟΜ ΤΟΝ ΜΕΝ ΞΡΩΤΑ ΔΙΣΘΑ, ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑ
ΤΑ ΔΕ ΗΔΗ ΑΚΩΣΟΜ. Η ΜΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΤΕΛΗΛΥΘΕΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΗΪΟΝΑ
ΠΑΙΖΟΥΣΑ, ΤΑΣ ΗΛΙΚΙΩΤΙΔΑΣ ΠΑΡΑΛΑΒΟΥΣΑ. Θ ΖΕΥΣ ΔΕ
ΤΑΪΡΩ ΕΙΚΑΣΑΣ ΞΑΝΤΟΝ, ΣΥΝΕΠΑΙΖΕΝ ΑΥΤΑΙΣ, ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ ΛΕΥΚΟΣΤΕ ΓΑΡ ΉΡ ΑΚΡΙΒΩΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΑΤΑ
ΕΝΚΑΜΠΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΗΜΕΡΟΣ. ΕΣΚΙΡΤΑ ΟΥΝ Η ΑΥΤΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΗΪΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΜΜΗΚΤΟ ΗΔΙΣΤΟΝ. ΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΤΟΛΜΗΣΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΒΗΝΑΙ ΑΥΤΟΝ. ΩΣ ΔΕ ΤΟΥΤ' ΕΓΕΝΕΤΟ, ΔΡΟ
ΜΑΙΟΣ ΜΕΝ Θ ΖΕΥΣ ΩΡΜΙΣΕΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ, ΦΕΡΩΝ ΑΥΤΗΝ
Η ΉΝΙΧΕΤΟ ΕΜΠΕΣΩΝ. Η ΔΕ ΠΑΝΝΗΚΛΑΓΕΙΣΑ ΤΩ ΠΡΑΓΜΑΤΙ,
ΤΗ ΛΑΙᾶ ΜΕΝ ΉΧΕΤΟ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΟΣ, ΩΣ ΜΗ ΑΠΟΛΙΣΘΑΝΟΙ, ΤΗ ΕΤΕ
ΡΑ ΔΕ ΗΝΕΜΩΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΖΥΝΕΙΧΕ. Κ. ΗΔΥ ΤΟΥΤΟ
ΘΕΑΜΑ Ω ΖΕΦΥΡΕ ΕΊΔΕΣ ΚΑΙ ΞΡΩΤΙΚΟΝ, ΥΠΟΧΟΜΕΝΟΝ
ΤΟΝ ΔΙΑ ΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΑΜΕΝΗΝ. Ζ. ΚΑΙ ΜΗ ΤΑ
ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΗΔΙΩ ΠΟΡΑΠΟΛΥΘ ΝΟΤΕ. Η ΤΕ ΓΑΡ ΘΑΛΑΤΤΑ
ΕΝΘΥΣ ΑΚΩΜΩΝ ΕΓΕΝΕΤΟ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ ΕΠΙΣΠΑΣΑΜΕΝΗ
ΛΕΙΑΝ ΠΑΡΕΪΧΕΝ ΞΑΝΤΗΝ. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΠΑΝΤΕΣ ΗΣΟΧΙΑΜ ἄγον
ΤΕΣ, ΟΥΔΕΜ ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων,
ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝ. ΞΡΩΤΕΣ ΔΕ ΠΑΡΑΠΕΠΕΤΩΜΕΝΟΙ
ΜΙΚΡΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ, ΩΣ ΕΠΙΟΤΕ ΑΚΡΟΙΣ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙΝ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΝ ΤΟΥ ΎΔΑΤΟΣ, ΕΜΜΕΝΑΣ ΤΑΣ ΔΑΔΑΣ ΦΕΡΟΝΤΕΣ, Ή
ΔΟΝ ἄμα τὸν ὑμέναιον. Αἱ ΚΗΡΕΙΔΕΣ ΔΕ ΑΝΑΔΥΣΑΙ,
ΠΑΡΙΠΠΕΥΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΕΛΦΙΝΩΝ ΕΠΙΚΡΟΤΟΥΣΑΙ, ΗΜΙΓΥΜ
ΝΟΙ. Αἱ ΠΟΛΛΑΙ ΤΟ ΤΕ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝΩΝ ΓΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΊΤΙ ἄλλο
ΜΗ ΦΟΒΕΡΟΝ ΙΔΕΊΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΤΤΙΩΝ. Ἄπαντα περιέχοντες
ΤΗΝ ΠΑΙΔΑ. Θ ΜΕΝ ΓΑΡ ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΕΠΙΒΕΒΗΚΩΣ ἄρματος,

Z. De ea ipsa narrabo tibi. **N.** Profecto
Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę qđ & olim
sciebā. **Z.** Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subide acci-
derunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus
lusura: coętaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
tauro adsimilans seip̄; colludebat illis: pulcherrimus
apparēs. cādidus nāq; erat undiq; cornua piñ illi
sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse
in littore: & mugiebat suauissime. q̄propter Europa
ausa est inscendere ip̄m. Quo facto/ple-
no cursu Iupiter exiit in mare: ferens ip̄am /
vehēdoq; incidēs. Illa v̄o vehementē territa ex hac re:
lequa quidē tenebat cornu/ne periret: alte-
ra v̄o v̄eto cōcitātū peplū cōtinebat. **N.** Suaue hoc
spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatoriū qđ p̄-
lupie, natādo ferens dilectā. **Z.** Atqui quę (stabat
post hęc acciderūt suauiora multo Note. Eteñ mare
statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
iucundū prębuit seip̄;. At nos omnes quietem agen-
tes, nihil aliud q̄ spectatores facti eorū quę fiebant,
seq̄bāur. Poñ (Cupido Venusq;) amores aduolātes
parē super mare: ut interdum summis pedibus
attingerent aquā: accensas faces ferendo/ca-
nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes /
equitū ritu delphinis vectabant: applaudētes seminu-
dę. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
marinorū/quę terribili nō sunt aspectu. Oīa saliebant
circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παροχούμενος τε, καὶ τὴν ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε
γενηὸς, προσδουπορῶν νηχομένον τῶ ἀδελφῷ· ἐπὶ πᾶσι
δὲ τὴν ἀφροδίτην δύο τρίτωνες ἔφερον ἐπὶ κόγχῃς κατόκει
μένην, ὅσην παυτοῖα ἐπιπᾶπτον σαρτὴν νύμφην· ταῦτα ἔκ φοι
νίκῃς ὄχρῃ τῆς κρήνης ἐγένετο· ἔπει· δὲ ἐπέβη τῇ νύμφῃ,
ὃ μὲν ταῦρος ἔκ ἐτι ἐφαίνετο ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
ὃ Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν ἐνρώπην ἐς τὸ Δίκταιον ἀντρον ἐν ῥυτῇ,
σάμναι καὶ κατὰ ὁρῶσαν· ἡπίστατο γὰρ ἡλκὴ ἐφ' ὅτι ἄγοιτο,
ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος
διεκυμαίνομεν· ἡ δὲ μακάριε Ζεύρετῃς θεᾶς,
ἐγὼ δὲ γυνίπας, καὶ ἐλθέφαντας, καὶ μέλαινας ἀνθρώ
πους ἁγῶν.

ΝΕΚΡΙΟὶ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ· καὶ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ὦ πολυδάκρυς, εὐτέλλομαί σοι ἐπειδὴ ταχιστα ἄ
νέκης, σὸν γὰρ ἐστὶν ὁ δῖος μετὰ ἀναβιῶναι

ἀντρίον, ἢ πού ἴδως μένιππον τὸν κύνα, εὐροῖς δ' ἄν ἀντρίον
ἐν κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον, ἢ ἐν Λυκίῳ, τῶν ἐριζόν
των πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα· εἰπεῖν
πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης,
εἰ σοὶ ἡκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἔκειν
ἐνθάδε πολλὰ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ὁ γέλως ἦν· καὶ πολὺ τὸ· τίς
γὰρ δ' ἴσως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐν ταῦτα δέ οὐ πάν
σι βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα,
ἐπειδὴ ὁρᾷς τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

translerensq; & Amphitriten præcedebat
 hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. Inf omnes
 vero Venerē duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
 tem, flores varios aspergentē sponſe. Hæc ex Phœ-
 nicia usq; ad Cretā sic tigeſt. Verū ubi puenit ad iſulā/
 taurus nō amplius apparebat. arripiens yō manum
 Iupiter, abduxit Europā in Dictēū antrū, erubescen-
 tē demissis in terrā oculis. sciebat em̄ iā ob qd duceret.
 At nōs insidentes alius aliam in pelagi partem,
 fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q talia viderit:
 Verū tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
 nes conspicabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

o Pollux, cōmēdo tibi: postq; celerit ad supe-
 ros redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiuſcere
 eras) sicubi videris Menippū canē, inuenies yō ipm
 Corinthi iuxta Craneū, vel in Lycēo, conten-
 dentes mutuo philosophos irridentem, dicere velis
 ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
 Si tibi satis terrena deriseris: ut venias
 huc: multo amplius habiturus qd irrideas. Alibi egdes
 ī abiguo tibi adhuc ē/ cuiusmōi risus sit. & certe multus
 em̄ oīno agnoscat ea q ſt ī vita: Hic yō (hoc. Quis
 ces a cōstātī risu, quēadmodū ego nūc. Et (nō quies-
 ubi videas diuites/ satrapas / & (maxime,

τυράννουσ δ' ὕτω ταπεινοὺς, καὶ θανάτους, ἐκ μέμνησ' ὀμίμην
γῆσ' διαγινώσκουμένονσ, καὶ δ' ἵτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖσ
εἰσι, μεμνημένοι πῶν ἄνω· ταῦτα λέγει ἄντῳ, καὶ προσέτι
ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἢ κειμ θέρμωυ τε πολλῶν, καὶ
εἶπεν εὐροὶ ἐν τῇ τριόδῳ· ἑκάτῃσ' αὖτε πικρὸν καίμενον, ἢ ὥσπερ
ἐκ καθαυτοῦ, ἢ τί τοιοῦτο· π· ἀλλ' ἀπαγγεῖλῃ ταῦτα
ὧ διόγενει· δ' ὅπως δέ ἐιδῶ μάλιστα· δ' ὅτι δὲ τίσ
ἐστὶ τὴν ὁδὸν· δ· γέρον, φιλανθρώπῳ, τριβώνιον ἔχωμ πο
λύθωμ, ἀπ' ἀντὶ ἀνέμω ἀναπνεύσασθαι, καὶ τῶσ' ἐπὶ
πικρῶσ τῶν ῥοαίωμ ποιητέον· γὰρ δ' αἰεὶ, καὶ τα πᾶσι
λα τοῦσ' ἀλαζόνας τοῦτοσ' φιλοσόφουσ' ἐπισκώπτει·
π· ῥαδίου ἐν εὐρεῖν ἀπό γε τούτων· δ· βούλει καὶ πρόσ
ἀντοῦσ' ἐκείνουσ' ἐν τείλομαι τί τοῦσ' φιλοσόφουσ'· π·
λέγει· οὐ βάρυ γὰρ οὐν δέ τούτο· δ· τὸ μέν, ὅλῳ παύσασ
θαι ἀντὶσ' παρ' ἐγγύεσσι, καὶ παρ' ἰσχυρῶν δ' ὅλῳ ἐρίζεσσι,
καὶ κέραια φῶνσι π' ἀλλήλοισι, καὶ κροκοδείλουσ' ποιούσιν,
καὶ τοιοῦτα ἄπορα ἐρω, τῶν διδασκάλουσιν τὸν νοῦν· π·
ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθὴ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦν
τα τῆσ' σοφίας ἀντῶν· δ· σύ δέ διμῶζειν ἀντὶσ' παρ'
ἐμοῦ λέγει· π· καὶ ταῦτα ὧ διόγενει ἀπαγγεῖλῃ· δ·
τίσ' πλουσίουσ' δέ ὧ φίλτατον πολυδαΰμον, ἀπαγγεῖλε
ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ὧ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε·
τί δέ τι μωροῖσ' οὐκ ἐκινούσ', λογιζόμενοι τοῦσ' τόκουσ' καὶ
τάλαντα ἐπὶ τάλαντοισι συντιθέντεσ, δύοσ' χρη' ἑνὸσ' ὀβολῶν
ἔχοντασ' ἢ κειμ μετ' ὀλίγον· π· εἰρήσεται καὶ ταῦτα
πρόσ' ἐκείνουσ'· δ· ἀλλὰ καὶ τίσ' καρδίουσ' γε, καὶ ἰσχυ
ροῖσ' λέγει, μεγάλῳ τε τῷ κορινθίῳ, καὶ δαμωζένῳ τῷ παλαιῷ
στῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὐτὲ ἢ πικρὴ κόμην, ἢ οὐτὲ τὰ καρποῖα·

tyrannos sic deiectiones, & neutriq; insignes, ex solo statu
latu cognitos: & q; molles & degeneres
sint recordantes eorum q; si apud supos. Hec illi p'dica, p'd'
ut impleta pera veniat lupino multo: &
alicubi reperta in triuiso Hecatę coenā iacentē: aut quū
ex purgatiōe/vl' huiuscemōi re. P. S; r'nūciabo hec
o Diogenes. q; pacto aut agnouero eū maxie: q; nam
est s; m faciem? D. Vetulus, caluus, lacernā hñs m'
to aditu, omni vento peruiam: & su
perne plicas pāniculorū q; pluriū. Ridet v'o sp: & mul
tum arrogantiam philosophorum cōsiderat.
P. Facile eū fuerit iuenire apud illos. D. vel & ad
illos ipos referre mandati quippiā philosophos. P.
Dic, nō molestū em neq; hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to
rēt sibi ab allegatiōe nugarū/ & ab oī v'bo (tū tēp'
q; cornua gñant ill' mutuo: crocodilosq; (rū pugna:
& hec dubia iquirūt: cū de hoc doceat sēsus. (faciūt:
P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan
tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsis a
me manda. P. Et hec Diogenes renūciabo. D.
Diuites vero amicissime Pollux, affare
hisce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
Quid v'o exeruciatis vos ipos/cōputantes usuras: &
talentū sup talenta addētes: quib; nece est unū obolū
habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
ad illos. D. Veretū & formosis, & p'gualib;
dis dic Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato
ri: qm apud nos neq; Xathi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὀφθαλμοὺς, ἐρῶμαι ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπὶ ἔσθῃ,
ἢ νευρὰ ἔντονα, ἢ ὥμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μίαι ἡμῖν ἡ
νισφασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους. π. ὅν
χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰσθεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς, καὶ
ἰσχυροὺς. Δ. καὶ τοῖς πένσι μὲν δ' ἀσκήσας, πολλοὶ δ'
εἰσὶ καὶ ἀσθόβητοι τῷ πρῶγματι, καὶ δι' κτείνοντες τὴν
ἀπορίαν, λέγε μὲν δ' ἀσκήσας, μὴ δ' ὀφθαλμοὺς, ἀπὸ τῆς
τῆς ἐν ταῦτα ὁσπτεμίας, καὶ ὅτι ὄφονται τοὺς ἐκεί πλουσί-
ους οὐδὲν ἀμείνουσ' ἀντὶ τῶν καὶ λαμβανόμενοι δ' ἐπὶ τοῖς
ἐπὶ ταῦτα, εἰ δ' ἀσκήσας, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμωσον λέγων ἐκ
ἀσκήσας ἀντὶ τῶν. π. μὴ δ' ἐμὲ δ' ἀσκήσας περὶ λαμβανόμενοι
ἀσκήσας λέγε. ὅν γὰρ ἀσκήσας ἀσκήσας. Δ. δ' ἐπὶ τοῖς
ἀσκήσας, ἀπαγγεῖλ. Δ. ἐὰν ἀσκήσας τοῦτον ἐπεί σοι δ' ἀσκήσας,
σύ δ' ἐπὶ τοῖς ἀσκήσας, ἀπὸ τῆς καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ λόγου.
πλουτῶνος. ἢ κατὰ μὲν πέντον. κ. οὐ τοῖς
οὐ φέρομεν δ' ἀσκήσας, μὲν πέντον τούτον τὸν κῆνα πε-
ρασκύντα, ὥστε ἢ ἐκείνόν ποί κατὰ στήσας, ἢ ἡμεῖς μετὰ
ἀσκήσας ἐπὶ τὸν τόπον. πλ. τί δ' ἡμεῖς ἀσκήσας ἐργά-
ζεται ὁ μόνος ἀσκήσας. κ. ἐπειδὴ ἡμεῖς ὀφθαλμοὺς,
καὶ σθένος, ἐπὶ τῶν μεμνημένων τῶν ἀντὶ, μίδ' ἀσκήσας
τοῦ χρυσίου, σαρδανάπαλος δ' ἐπὶ τῶν πολλῶν τρυφῆς, ἐγὼ δ'
τῶν θνητῶν, ἐπὶ γὰρ καὶ ἐξ οὐρανοῦ δ' ἐπὶ ἀντὶ ἀσκήσας καὶ κα-
θάρματα ἡμεῖς ἀποκαλῶν, ἐνίστε δ' καὶ ὀφθαλμοῦ
ἐπὶ ταράττει ἡμῶν τὰς ὀφθαλμοῦς. καὶ ὁ λῶν λυτῆρος
ἐστὶ. πλ. τί ταῦτα φασὶν ὀφθαλμοῦς μὲν πέντε; μεν. ἀλλ'
ὀφθαλμοῦ πέντε. μὴ δ' ἀσκήσας ἀσκήσας καὶ ἀσκήσας
θνητῶν ὄντας, οἷς ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τῆς βίβλου καλῶν, ἀλλ'
καὶ ἀσκήσας, ἐπὶ μεμνηται καὶ πέντε καὶ

nigrae oculi, rubor denique vultus amplius adsunt:
non nervi robusti, aut humeri potentes, sed omnia quae de nobis
dominus unus est pulvis, caput renudatum formae fama,
graue neque haec mihi fuerit dicere ad formosum. (P. Non
viribus praestantes. D. Et pauperibus o spartane, (sos/ &
sunt dolore affecti in rebus/ & miseri ob (miseri enim
egestatem) dicite lachrymentur: nec eiulent: narrando
quam hic habituri sint equalitatem: & quod visuri sint diui-
tes nihil meliores ipsis. Et Lacedaemoniis
tuis talia (si visum fuerit) a me dicens/ ex cru-
ciatu liberaueris ipsos. P. nihil o Dio, de Lacedaemoni-
is dicite, non enim accipient. Quae vero ad alios dixi-
sti/renunciabo. D. Dimittimus haec tuae coniecturae,
tu vero illis praedica: refertque mihi eorum sermones.

Plutonis. Vt aduersus Menippum. C R E S.
Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co-
habitante: quod propter aut illum alio colloca: aut nos comi-
grabimus in alium locum. P. Quid nobis molesti fa-
ciat paris conditionis mortuus? C. Postquam nos in fletum
et gemitum: illorum recordantes quod fursu sit: Midas (rupius:
auri, Sardanapalus, vero multijugae voluptatis, (quod tam
thesaurorum, irridet ille seipsum & exprobrat: nam (pro ego
cupia & scelestos nos cognoscimus: invidum vero & cantas/
conturbat nobis fletum. Denique omnino molestus
est. P. Quid haec de te dicunt Menippe? M. Ve-
re o Pluto, odio namque ipsos degeneres & pernicio-
sos exstantes: quibus non profuit vivere perperam: ve-
rum & morientes recordantur/mentemque concipiunt

τῶν ὅλων· καί γε τοὶ γαροῦν ἀνθρώποι αὐτοῦ· π· ἀλλ' οὐ
χρη· λυπαῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι· μ· καὶ σὺ
μωραίνεις ὡς πλούτων, ὁμολοῖ φος ὡς τῶν τούτων στεναγ
μοῖς· π· ὁμολοῖ φος· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθελοῦμαι σταστοῦμαι
ὕψος· μ· καὶ μὴν ὁ κακίστος ἀνθρώπων καὶ φρονῶν, καὶ
ἀσυνήκων οὕτω γινώσκετε, ὥς ὅτι ἐπαυσόμενον μου· εὐχα
στῶν γὰρ ἄν' ἔντε, ἀπολαύσας ἀνθρώπων καὶ κατὰ δὴ καὶ κατὰ γε
λῶν· κ· ταῦτα οὐκ ὕβρις· μ· οὐκ, ἀλλ' ἐκείνη ὕβρις
ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐπιτρέτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες,
καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσι μὲν ἐνφύοντες, καὶ τοῦ θανάτου
το παρόντων οὐ μνημενίζοντες· τοὶ γαροῦν ὀμιλῶτε πάν
τῶν ἐκείνων ἀφρημένοι· κ· πολλῶν γε ὡς θεοί, ἢ μεγά
λῶν κτημάτων· μ· ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ· παρὰ
ὅσων δ' ἔργα τρυφῶ· μ· εὐγε, οὕτω ποιεῖτε
ὅσοι εἴθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὰ· γὰρ οὐκ αὐτῶν,
πολλὰ μὲν συνείρω, ἐπεί σομαι ὑμῖν· πῶς γὰρ οὐ τοῖς
τοιαῦταις ὀμιλῶντα ἐπαυόμενον·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ Ἀμφιλόχου καὶ Τροφωνίου·

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ·

σὺ μὲν γὰρ ὡς τροφῶν, καὶ Ἀμφιλόχε, νεκροὶ οὗτοι,
οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιοῦνται, καὶ μάντις δοκῶντες,
ἢ δι' μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοῦ ἡμῶν ὑπερλήφασιν εἶναι·
τ· τί οὐν ὑμεῖς αὐτοί, εἰ ὑπ' ἀνοίᾳ ἐκείνοι τοιαῦτα
περὶ νεκρῶν ποιεῶντες· μ· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐδοῦντο,
εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐπατελεῖσθε, ὥς
τὰ μέλλοντα προειδέτε, καὶ προειπεῖν ἀναμένοντες τοῖς
ἐρωκμένοις· τ· ὡς μὲν ἔπε, Ἀμφιλόχος μὲν οὗτος ἂν
εἰδέναι, ὅτι αὐτῶ ὡς κριτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐδῶ δὲ

que sit in vita. Gaudeo ergo dimittere eos. P. Sed ad
optet, tristant enim non paruis rebus orbat. M. Et tu
evanescis Pluto, suffragium prebens talibus suspi-
rijs. P. Nequaquam, haud enim velim seditionem mouere
in vos. M. atque o flagitiosissimi Lydon/Phrygum et
Assyriorum, sic dinoscite: ut mihi non det quies, tunc
enim lamentamini: sequar vos ascendes & descendes irride-
do. C. Heccine contumelia? M. Non ista contumelia
est quam ipsi vobis fecistis: adorari vos dignum iudicantes
& liberos vestros delicijs capientes: mortis
que pre omnibus non recordantes: itaque desistite om-
nia illa nunc quieturi. C. Multas, Domine boni, & ma-
gnas possedi opes. M. Quantum vero ego auri? S.
Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite:
dolorumque affert vobis ipsis, verumtamen ego verbum hoc, agno-
scipius obijciens/cantabo vobis, decet namque (scilicet tempus)
talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos quidem Trophonie, & Amphiloche, mortui cum sitis
nescio quomodo templis donati extiteritis: vatesque videamini
vani denique homines deos vos esse arbitrentur. (mini:
T. Quid igitur nobis imputandum fuerit: si per inscitiam illi talia
de mortuis opinantur? M. Verumtamen hec non fuisset opi-
natio & vos cum viueretis/eiusmodi portenta omnidivina (nati/
futurorum prescientij, & predicere potentes (fletis: tanquam
interrogantibus). T. Menippe, Amphilocheus certe hic
nouit quomodo ipsi respondendum sit pro se. Ceterum ego

ἤρως εἰμὶ, καὶ μισοῦμαι ἢ τίς κατέλθῃ παρ' ἐμῆ.
σύ δ' ἔοικας δὴ ἐπιδεικνυμένῳ λεβαλείῳ το παρὰ πᾶσι.
ὃν γὰρ ἡπίστευσ σὺ τούτοις. **μ.** τί φῆς; εἰμὶ ἐς
λεβαλείῳ γὰρ παρέλθω, καὶ ἐστολμμένος τοῖς ὁδόνεισι,
γυροῖς μάλιν ἐν τῇ χειρὶ ἔχω, ἐστρπίσω διὰ τοῦ
στοματίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπῆλαιον, ὅνῃ ἄν ἐδυνά-
μην εἰδέναι ὅτ' ἵ νεκρὸς εἴ ὥσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοητείᾳ
διαφέρω, ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς. τί δὲ ὁ ἤρως ἐστίν;
ἀγνοῶ. **τ.** ἐξ ἀνδρώπου τί, καὶ θεοῦ σύνθετον. **μ.**
ὁ μὲν τε ἀνδρῶπος ἐστίν, ὥς φῆς, μὲν τε θεός, καὶ δύναμις
φότερόν ἐστι. ὡς δὲ ποῦ σου τὸ θεοῦ; ἐκείνο ἡμίτομον
ἀπὸ πλῆθους; **τ.** χρᾶς μὲν πίπετ' ἐμβοισίῃ. **μ.**
ὅν ὁ δαΐδ προφώνει, ὅτι καὶ λέγεις ὅτι μέντοι
ὁ ἄλλος εἰ νεκρός, ἀκριβῶς ὄρω.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΕΣ. ἢ καλλιδημίδης. **ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ.**
ὡς δὲ καλλιδημίδης, πῶς ἀπέθανεν; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι
παράσιτος ὡς Δεινίου, πλεον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν ἄπε-
πνίγη, ὁ δαΐδ παρῆς γὰρ ἀποδηύσκον τί μοι. **κ.**
παρῆς ὡς Ζηνοφάντες. τὸ δ' ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο.
οἶσθα γὰρ καὶ σὺ ποῦ πτοιάωρον τὸν γέροντα. **ζ.** τὸν
ἀτεκνον τὸν πλούσιον, ὅς σε τὰ πολλὰ ἡδεῖν συνόντας.
κ. ἐκείνον αὐτὸν ἀεὶ ἐνεργάπενον, ὑπὸ σκηνῶν ἐπ'
ἐμοί, τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρῶγμα ἐς μήμιστον
ἐπεγένετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπίτομόν
τίνα ὅσον ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεύρον. περιάμενος γὰρ φάρμα-
κον, ἀνέπεισα τὸν ὀνοχόρον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ πτοιάωρος
αὐτῷσι πίειν, πίνει δ' ἐπεικῶς, ζωρότερον ἐμβολόντα ἐς
κύλικα, ἔτοίμου ἔχειν αὐτὸ, ἢ ἐπιδόσθαι αὐτῷ.

εἰ δὲ τοῦτο ποιῶσα,

herus sum: vaticinorq; si quis descendit ad me:
Tu v̄o videris non adisse Lebadiam omnino.
alioqn nō incredulus eēs rebo illis. M. quid ais: nisi
Lebadiam fuissem profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irreplissem per
angustū aditum in specum: nequaquā fieri po-
tuisset/ut viderē q; mortuus es p̄inde atq; nos: sola p̄
differēs: s; p̄ diuinādi artē. Quid tandē est (stigiatura
nō em̄ intelligo. T. Ex hoīe qddā & deo (heros &
qd neq; hō sit (ut ais) neq; deus: verē (cōpositū. M.
strūq;. Nūc igit̄ q̄ tua diuina illa dimidia p̄s (parit̄ u-
recessit. T. Oracula reddit Meñ, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas, quando quidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē. & Callidemidē. ZENO.

Tu Callidemides, quo nā mō int̄isti: Nam q; ego
parasitus existens Dinig/imodice me ingurgitās p̄fo-
catus sim, tu quidē nosti, aderas em̄ mihi moriēti. C.
Aderā Zenophātes, verē mihi iopiatū qddāz accidit,
Nosti equidem & tu Ptoeodorum senem. Z.

Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā cōmorantez:

C. Illū ip̄m semp̄ colens captabam: promittens
mihi fore, ut i rē meā q̄p̄mū moreret̄. verē cū ea res i
p̄ferret̄, vicz ultra Tithonios ānos sene vi (lōgissimū
q̄ndā viā ad hēditatē puēiēdi iueni. (uētē, sp̄diariā
nū, p̄suasi pocillatori: ut sit atq; (Sigdē emēdo vene
posceret bibere (bibit aut̄, plixius) p̄fē. (Ptoeodorus
calicē: paratū h̄ndo qd̄ porrigeret illi. (tius iñceret i

Quod si fecisset,

Ελπίσιν ἐπαμύνασθαι ἀφ' ὧν ἐν αὐτοῖς ἦν. τί

οὐκ ἐγένετο; πάντα γάρ τι παρὰ λόγον ἐξ εἰρηνοκασίας.

Κ. ἐπεὶ τοῖνυν πολλοὶ ἀμεινοὶ ἤκοζαν, διὸ καὶ ὁ κυρταῖος
κοσὶν καὶ καὶ ἐτόλμας ἐκείνῃ μὲν τῷ πτωχῷ τῷ
ἐκουσαν τὸ φάρμακον, τῇ δ' ἐπ' ἐμὲ καὶ σφαλεῖς.

οὐκ αἶδ' ὁ πῶς, ἐμοὶ τὸ φάρμακον, ποιῶν δὲ τὰ ἀφάρ
μοστον ἐπέλασεν. εἴτα δ' ἐμὲ ἐπίνεν, ἐγὼ δὲ ἀντίκα μὲν

λακτοῦν ἐκείνῃ, ὑποβλήμαίς αὐτ' ἐκείνῃ νειρόσ.

τί τοῦτο γὰρ εἰς ἀποφάντες; καὶ μὴν οὐκ ἐδίδεκεν ἐταίρῳ

ἀνδρὶ ἐπιγυῖν. Ζ. ἰστένα γὰρ ὡς καλλιδικίῃ

πέποιθας. ὁ γὰρ δὲ τί πρόσ ταῦτα; Κ. πρῶτον

μὲν ὑπερβάλλειν πρὸς τὸ ἀφαιδνόν. εἴτα σωμαὶς διμαί.

τὸ γυναικίον ἐγέλασεν αὐτὸς αἰσῆς. ὁ δὲ νοχόος ἐίργασα

Ζ. πλὴν ὅλα' ἀνδρὶ σὲ τῇ ἐπιτομῇ ἐχρῆν τραπέσ.

Ζ. ἦγε γὰρ ἂν σοὶ διὰ τῆς λευφύρου ὡς σφαλεστότερον.

εἰ καὶ ἐπ' αὐτῷ βραδυτέρως ἦν.

Κυκλῶνος. ἢ δαμνίππου. ΚΝΗΜΕΝ.

τοῦτο ἐκείνῳ τὸ τῆς παροίμιας, ὅν νεβρὸς τὸν λέοντα.

Δ. τί ἀγανουκτεῖς ὡς κυκλῶν; Κ. πυνδάν. ὅ, τι

ἀγανουκτεῖς; κηρύοντος ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατασο

φισθεῖς. ὁ ἄλλος, ὅν ἐβουλόμην ἀρ' ἐμὰν ὅσα σχεῖν

τάμα παρὰ πτωχῶν. Δ. πῶς τοῦτ' ἐγένετο; Κ.

ἔρμολον τὸν πᾶν πλούσιον ἄπεινον ὄντα. ἐθράπενον

ἐπὶ θανάτῳ, καὶ ἐκείνος οὐκ ἐδίδωσεν τῇ θρησκείᾳ προσίτε

ἐδοξε δ' αἰμαὶ καὶ σοφόν, τοῦτ' εἶναι, θεσδοῖαι διὰ δὲ

καὶ εἰς τὸ φανερόν, ἐν αἷσι ἐκείνῳ καταλέλοιπα τάμα

πάντα, ὡς καὶ ἐκείνος ζωώσιν καὶ τὰ αὐτὰ πράξεις

Δ. τί οὐκ αἰμαὶ ἐκείνος; Κ. ὅ, τι μὲν οὐκ αὐτὸς ἐδίδω

manumittēdū a me, iureiurādo affirmabā illū. Z. qđ
igit accidit: nā valde inopinatū quiddā narrātus mihi
C. Posteaq̃ nūc loti venissēs: duo iā pu (videris,
er pocula parata habebat: alterꝫ Ptoeodoro,
habens venenū: alterꝫ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val
de porrecti sternebar, suppositiciū illius locō funus.
Cur hęc rides Zenophanta? Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex ꝑo quid ad hęc? C. Primum
qd̃ esturbatū ē ad subitū casuz. Deīde itelligēs, puto,
quod acciderat/risit & ip̃e hmōi q̃ pocillator fecerat.
Z. Verꝫ em̃ uero neq̃ te ad cōpendiū hoc optuit di
uertere. veniss; em̃ tibi ꝑ vulgatā viā qđ fuiss; tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. CNEMON.

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē.

D. Quid cōquereris Cnemon? C. Introgas quid
conquerar? Heredē ꝑrē anī snīam reliqui: alit delu
sus miser: quos volebam maxime habere

bona mea ꝑrēteriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbū, captabā: inszuiens,
iminēte morte. neq̃ ille grauati officiū admisit meū.

Visum ꝑo erat mihi consultū esse: si proferrē testamē
tum in publicum: in quo illi reliquissēm res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/ idemq̃ faceret.

D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in

γαφε τοῖς ἐαυτοῦ δίαθ' ἡ καὶ σὺν δίδ' α· ἐγὼ γοῦν ἀφίνα
ἀπέθανον, τοῦ τέγουσ μοι ἐπιπεσόντοσ, καὶ νῦν ἔρμω
λαοσ ἔχει τὰμα, ὡσπερ τισ λάβραζ, καὶ τὸ ἀγνυστρον
τῷ δελέει συγκατασπάσασ· Δ· οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν σὲ τὸν ἀλιέα, ὥστε σόφισμα κατὰ σάντου
συντέθεικασ· Κ· ἔοικα, διμῶζω τοί γαρ οὔν·

ΣΙΜΥΛΟΝ· καὶ πολὺστράτον· ΣΙΜΥΛΟΣ

ἤκεισ ποτὲ ὧ πολὺστράτε καὶ σὺ παρ' ἡμῶσ, ἔτη, οἷ,
μαι, οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβηκῶσ· Η·
ὄκτω ἐπὶ τοῖσ ἐννευήκοντα ὧ ΣΙΜΥΛΕ· Σ· πῶσ δὲ
τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτ' ἐβίωσ τριάκοντα· ε· ἐγὼ γάρ ἀμφὶ
τὰ ἐβδομήκοντα σὺν οὔτοσ ἀπέθανον· Η· ὑπερήδισα, ἐε,
καὶ σοὶ παρὰ δόξον τοῦ το δόξει· Σ· παρὰ δόξον, εἰ
γέρωμ τε, καὶ ἄσθενήσ, ἄπεινός τε προσέτι, ἡ δέσθαι
τοῖσ ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο· Η· τὸ μὲν πρῶτον α·
παντα ἐδυνάμην· ἔτι καὶ πῶς δέσ ἀρῶνι ἥσαν πολ
λοι, καὶ γυνῆκεσ ἀβροπάτω, καὶ μύρα, καὶ οἶνος
ἀνθοσμίασ, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰσ ἐν σικελίᾳ· Σ·
καὶ νῶ ταῦτα· ἐγὼ γάρ σε πάντ φειδόμενον ἵκσι,
στάμην· Η· ἀλλ' ὑπέρρην μοι ὧ γεννᾷτε παρ' ἄλ
λων τὰ γαβὰ, καὶ ἔωθερ μερ ἐνθὺσ ἐπὶ θύρασ ἐφοί,
των μέλα πολλοί, μετὰ δὲ παντοῖα μοι δῶρα
προσῆδετο ἅπαντα χόθρητῆσ γῆσ κέλλιστα· Σ·
ἐτυράνηνισασ ὧ πολὺστράτε μετ' ἐμεῖ· Η· οὐκ, ἀλλ'
ἐραστας εἶχον μυρῖονσ· Σ· ἐγέλασα· ἐραστάσ, σὺ
τηλικούτοσ ὦν, ὁ δόνδασ τέτταρχσ ἔχωμ· ε· Η· νῆ Δία,
τοῖσ ἀρίστοισ γε τῶν ἐν τῇ πόλει, ἡ γέρωμ τὰ με, καὶ
φαλακρόν, ὧσ δρᾶσ ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι,

scripserit suo testamento, ignoro. Ceteræ ego subito
e vita sublatuſ ſuſ: tecto me opprime. & nunc Hermo
laus poſſidet quæ mea ſunt, qualiſ lupus piſcis, hamuſ
cum eſca pariter auellens. D. Nō ſolū hoc. ſed &
teipſ; piſcatorē ſiſ abſtulit. Ita q̃ technā iſtā i caput tu
ſtruxeras. C. Appet ſic factū. & ploro iōq; iſtuc. (ū
Simyli. ac Polyſtrati. SIMYLVS.

Veniſti tandē Polyſtrate & tu ad nos: ānōs (ut pū
to) haud multo pauciores centum quā vixeris. P.
Octo ſupra nonaginta, Simyle. S. Quinam
poſt me vixiſti triginta annos? Ego em̄ fere
te ſeptuagenario exiſte, perij. P. q̃ ſuauiſſie, & ſi
tibi inopinatū hoc eſſe videat. S. Inopinatū certe:
ſi vetulo tibi, iualidoq; inſuper & orbo, iucundū eſſe
quicq; in vita potuerit. P. Principio o
mnia poteram. Deniq; & pueri formoſi aderant mul
ti, tum mulieres nitidiſſime, ungenta, vinum
fragrans, menſe poſtremo lautiores Siculis. S.
Noua hæc ſunt. nam ego te apprime parcum cre
debam. P. At ſcatebant mihi vir præclare, ex a
lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie
bāt q̃ plurimi: ſimulq; ex oīm rerū genere mihi dona
afferebāt, quæ ubiuis terrarū habent pulcherrima. S.
Nū regnū geſſiſti Polyſtrate poſt me? P. Miſe. ſed
amantes habui inūeros. S. Nō poſſū nō ridere. Tu
ne amātes? tātus natu quā eſſes: dētes. & vix hñs. P.
optiates eorū. hēbā q̃ fuerit i citate: etiā ſenex, (p louē,
caluus, ut vides, & inſuper lippiens,

καὶ κερυζῶντα, ὑπερκάδοντο θεραπεύοντες· καὶ μακάρις
 ἦν αὐτῶν, ὅντινα ἂν ἢ μόνον προσέβλεψα· **Σ.** μῶν
 καὶ σί τίνα ὥσπερ ὁ φάωρ τὴν Ἀφροδίτῃ ἐκ χίως διέφρα
 θμευσας, εἴτ' αὖ σοι ἐνξαμένω ἔδοκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν
 ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίεραστον· **Π.** ὅν· ὁλλὰ τοιοῦτος
 ὦν, περὶ πόσῳτος ἦν· **Σ.** ἀνίγματα λέγεις· **Π.**
 ἢ μὴν πρόσληός γε ὁ ἔρως ἐν τοσὶ πολὺς ὦν, ὁ περὶ τοὺς
 ἀπέκινους ἢ πλουσίους ἡέροντας· **Σ.** νῦν μανθάνωσιν
 τὸ κάλλος ὡς θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδί
 τῆς ἦν· **Π.** ἀπ' αὐτῶν σί μιν λεῖ, ἐν ὁλίγῳ τῶν ἐραστῶν
 ἀπολέλανθα, μονονουχί, προσκύνου μένος ὑπ' αὐτῶν·
 καὶ ἐθρυπτομῃ δὲ πολλῶν, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς
 ἐνίοτε· οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβόλουντο
 ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ· **Σ.** τέλος δ' οὐρ, πῶς ἐβου
 λεύσω περὶ τῶν κτημάτων· **Π.** ἐς τὸ φανερόν μεν
 ἐκάστῳ αὐτῶν κληρονόμου ἀπολιπὼν ἔφασκον· ὁ δ'
 ἐπίστανέτε, καὶ καλακρυτικώτερον παρ' ἐσπεύαζεν ἑαυτόν,
 ἄλλας δὲ τὰς ἀνθρώπους διαθήκας· ἐκείνας ἔχωρ κατέλι
 πον, διμῶζειν ἑκάστω φάσας· **Σ.** τίνα δ' αἱ τελευ
 τᾶσαι κληρονόμου ἔσχον· ἦ πον τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους·
Π. οὐ μά δι', ἀλλὰ νεώτερόν τινά τῶν μετ' αὐτῶν τῶν
 ὠραίων φεύγα· **Σ.** ἀμφιτέσσα ἔτη ὡς πολὺ στρατεῖ·
Π. σχεδὸν ἀμφιτέσσα ἔτη σοι· **Σ.** ἦν μανθάνω ἅ
 τινὰ σοι ἐκείνος ἔχαριζετο· **Π.** πληρὴ ὁλλὰ πολὺ ἐκεί
 νων ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βαρβαρὸς ἦν καὶ ὄλε
 θρὸς· ὅν ἦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρίστοι θεραπεύουσι· ἐκείνος
 τοῖνυν ἐκληρονόμησέ μου, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐν πατρίδαίς
 ἀριθμεῖται, ὑπεβηκμένος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων·

cecutienſq; ac naribus muccoſis, iſz uiētes. deniq; btus
 erat ex iſlis quēcūq; etiā ſolū aſpexiſſe. S. Nūqd
 & tu quandā ut Phaon ille, Venerē ex Chio tranſ
 uexiſti: q̄ deiñ tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for
 denuo fieres/ amabiliſq; P. Haud q̄q; ſz taſ (moſus
 exñs, ut dixi, ſup̄ modū amabiſ erā. S. ænigmata nar
 Atqui notiffimus ē amor ille, in mſtis exñs, (ras. P.
 orbos ac diuites ſenes. S. Nūc p̄mū diſco un (erga
 forma p̄fecta fuerit vir egregie, nimirz ab au (de tibi
 re. P. verētn Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
 utilitates tuli: p̄p̄modū etiā adoratus ab (amātibz
 Porro illudebā illis etiā ſepius, excludēs nōnul (ip̄is.
 inſdū. verē illi tū decertabāt: ac mutuo ſeſe (los eorū
 apud me q̄dā ambitioē. S. tandē v̄o de tu (p̄ferebāt
 iſti facultatibus? P. In p̄patulo quidē (is qd ſtatu
 unūquēq; ip̄orū hēredē me relicturū dicebā. qd ubi
 erederent illi: obſequētiorē ſe quiſq; eorū exhibebat,
 alteras aut veras teſtamēti tabulas habens/ illas reli
 qui: in quibus plorare oēs iuſſi. S. Quē vero extre
 me pronunciabant? Num quēpiam ex cognatis? P.
 Non per louē, ſed nouitiū quendā aduleſcētulorū
 formoſū, phrygiū. S. q̄t p̄p̄modū ānos agebat P.
 P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu
 iuſmodi te ille obſeqis demeruerit. P. Attñ mſto il
 lis dignior qui hēres eſſet: etiā ſi barbarus erat ac p̄di
 tus: quem iā ip̄ſi etiā optimates colunt captantes. Is
 igitur hēres extitit mihi: & nunc inter patricios
 numerat: ſubraſo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κόδρου δὲ εὐγενέστερος, καὶ κηρέως καλλίωρ, καὶ ὀδύσ-
σέως συνετώτερος λεγόμενος εἶναι. Σ· οὐ μοι μέλει,
καὶ στατηγισάτω τῆς ἑλλάδος, εἰ δοκεί, ἐκείνοι δὲ μὴ
κληρονομεῖτωσάν μοι.

κράτητος. καὶ Διογένους.

ΚΡΑΤΗΣ·

μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες ὧς Διογενες· τὸν πᾶ-
ν πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τὰς πολλὰς δακὰ,
δίας ἔχοντα· οὐ ἀνεψιὸς Ἀριστέας πλούσιος ἢ αὐτός ὢν,
τὸ ὁμηρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν,

ἡμ' ἀνείρ, ἢ ἐγώ σε. Δ·

τίνος ἕνεκα ὧς κράτης ἐθεράπευον ἀλλήλους; Κ· τοῦ
κλήρου, ἕνεκα ἑατέρου ἡλικιωτάωντες, καὶ τὰς διακί-
κας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Ἀριστέαν μὲν δ' μοίριχος εἰ-
προαποθάνει, Δεσπότην ἀφίεισ' τῶν ἑαυτοῦ πάντων· μοί-
ριχον δὲ δ' Ἀριστέας, εἰ πρόαπελθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν
ἐγγράπτο· δι δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλ-
λόμενοι τῇ κολακείᾳ, καὶ δι μάντις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστράων
τεκμαίρονται τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνείρων, ὥς γε
καλλοδαίω πᾶσι· ἀλλὰ ἢ δ' εὐδοκίᾳ αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀρι-
στῆι παρῆχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ μοίριχος· καὶ τὰ τάλαν-
τα ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτῳ, νῦν δ' ἐκείνου ἔρρεσαν. Δ· τί οὖν
πέρασ' ἐγένετο ὧς κράτης; ἀκούσαι γὰρ ἄξιον. Κ· ἄμφω
θανούσιν ἐπὶ μιᾷσ' ἡμέραις, δι δὲ κληροῖ ἐς εὐνομίαν καὶ
φρασηκλέα περιήλθον, ἄμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐ δὲ πῶ-
ποτε προμαυτενομένους, δ' ἴτω γενέσθαι ταῦτα. Διαπλεον-
τες γὰρ ἀπὸ σικνωῶν ἐς κίρραν, καταμέσσαν τὸν πόρον
πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ ἰάπυγι, ἀντετραπήσαν. Δ·
εὐ ἐποίησαν· ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἡμεν, οὐδε μοι τοῦ
τοῦ ἐνένοῦμεν περὶ ἀλλήλων.

quin Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlyse
se prudētiorē eū eē p̄dicāt. S. nō mihi admodū cure
etiā si imperet toti Græci, ubi libeat, illi mō nō (est;
potiantur hēreditate.

Cratetis. & Diogenis. CRATES.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenes? qui ul
tra modū diues erat: ex Corītho p̄fectus / mltas nauel
mercibz possidēs: cuius s̄obrinus Aristēas (onustas
Homericū illud solebat in ore habere. (ipe q̄q̄ diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.
Hēreditatis causa, utriq̄ q̄les quū essent: & testamē
ta in publicū p̄posuerāt. Aristēan quidē Moerichus, si
prior moreretur / dñm reliquit rerz suarz oīm. Moer
richū v̄o Aristēas, si p̄us decederet e vita ip̄a. Hec si q̄
cōscripta erāt. Illi v̄o captabāt se mutuo, alī alterz (dē
tēdēs adulatōe. P̄o diuini siue ex astris (supare cō
coniectantes futurz, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quin & Pythius ipse nunc Ari
stēan fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabat: et truti
na mō ad hunc, modo ad illū se īclinabat. D. qd igr
tādē euenit Crates? nā audire ē ope p̄ciū. C. Ambo
mortui s̄ in una die. ceterz hēditates ad Eunomiū &
thrasylē deuenerūt: ābos illi cognatos exñtes: ne unq̄
aliqud p̄dicētibz diuinis / q̄ vicz fūta eēnt talia. Nauigā
tes em̄ ex Sicyone Cīrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto Iapyge eo depulsi s̄. D.
Recte factū. nos v̄o aliqñ, dū in vita eramus, nihil ta
le cogitabamus alī de altero:

οὔτε πῶποτε ἐνθάδε κεν ἀντίσθενον ἀποθανείν, ὥς κληρο-
 νομήσαιμι τῆς βασιλείας αὐτοῦ· εἴχην δὲ πάνυ καρτε-
 ρα ἐκ κοτίνου ποικισάμενος· οὔτε οἷμαι σὺ ὦ κράτιστε, ἐπε-
 θύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
 τὸν πῖθον, καὶ τὴν πύργον, χοίρινος δὲ θεῶν ἔχουσιν·
 κ· οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' ὅνδε σοὶ ὦ Δία
 γενεσ· ὃ γὰρ ἔχρημ, σὺ τε ἀντισθένους ἐκληρονομίσας,
 καὶ ἐγὼ, σὺ πολλῷ μείζων καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν
 ἀρχῆς· Δ· τίνα ταῦτα φῆς; κ· σοφίαν,
 αὐτάρκειαν, ἀνδρείαν, παρρησίαν· Δ· νῆ Δία, μέμνη-
 μαι τοῦτον διαδεδάμενος τὸν πλοῦτον παρ' ἀντισθέ-
 νους, καὶ σοὶ ἐτι πλείω καταλιπών· κ· ἀλλ' οἱ ἄλλοι
 ἡμέλων τῶν ταιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐθροάπνευ
 ἡμῶς κληρονομίαν περσῶν, ἐς δὲ τύχρυσίον πάν-
 τεσ ἔβλεπον· Δ· εἰκότως, ὅν γὰρ ἐρχοι ἔνθα δέξαντο
 τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διεργηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθά-
 περ τὰ σάβρα τῶν βαλαντιῶν· ὥστε εἴποτε καὶ ἐμβάλλει
 τίς ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀνδρείαν, ἐξέπι-
 πτεν ἐνθὺς, καὶ διέρρει, του πνυθένος στέγειν ὃν λυναμέ-
 νον· οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐταὶ παρθέναι
 ἐς τὸν τετραπλημένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίον
 ῥαυτοῖσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον· κ· οὐκοῦν
 ἡμεῖς μὲν ἐξόμεν καὶ ταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολοὶ
 ἥζουσιν κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθέμεν·
 Ἀλεξάνδρου· Ἀντίβου· Μίνωος· καὶ Σικπίνωος·
 Ἀ Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ·
 ἡμεῖς δὲ προμεκρίσθαι σὺ ὦ λίβη· ἀμείνων γὰρ εἰμί·
 ΑΝ· οὐ μέντοι, ἀλλ' ἡμεῖς· ΑΔ· οὐκοῦν δὲ Μίνωος δίκασα·

neq; unq; optabā, Antisthenes ut moreret: quo heres
ditate accederet mihi illius baculus. hūit vero egregie
dū, oleaginū, a se factū. Neq; opinor Crates, tu (valis
derabas successionē me mortuo, rer; mear;: (dely
doli/ac perē, choenices duas lupini habētis. (puta
C. Neq; em̄ mihi his reb; opus erat: s; nec tibi Dio
genes. q̄ em̄ ad rē ptiebāt: q̄ tu Antistheni succedēs
& ego: tibi mltō potiora atq; splēdidiora (accepisti:
ipiū. D. q̄nā hec s; q̄ ais? C. sa (s; q̄ v; Persar;
sufficiētā, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētā dico,
ni illar; me fuisse successorē opuz (D. p̄ louē, memi
nē: tibiq; etiā lōge maiores reliq;se. (post Antisthe
aspnabant hmōi possessiones: nec q;sq; (C. verēt̄ ali
nos ob spē potiūde hēditatis: s; ad aur; o (captabat
manes intēdebāt oculos. D. haud iniuria. nō em̄ hūe
hec a nobis tradita: rimosi ob deli (rūt vbi adcipēt
lut marcida receptacula. q̄ pp̄ si q̄n imittat (cias ve
quis in eos sapiām/libertatē/aut veritatem: elabi
tur protinus: atq; perstillat: fundo retinere nō valens
te. Cuiusmōi quiddā accidit Danaī filiabus,
in pertusū doliū haustā aquā iportātib;: quū tñ auruz
dentibus ac unguibus / oīq; conatu s;uarēt. C. Igit̄
nos possidebimus etiā hic n̄ras opes: at illi obolum
veniētes portāt solū, et hūc ne ult̄ius qdē q̄ ad porti

Alexātri. Añibalis. Minois. Scipiōis. (torē.

ALEXANDER.

Me oportet preponi tibi Libice, melior em̄ sum.

AN. Nō equidē: s; me. AL. Igitur Minos iudic

των Μ. τίνες δ' ἐστέ; ΑΛ. οὗτος μὲν Ἀντίβασος
καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος δ' φιλίππου Μ. νη
Δία, ἀμφοτέροι ἐνδοξοὶ γε ἄλλα περὶ τίνος ὑμῖν ἤξις; ΑΛ.
περὶ προεδρίας. φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγενησθαι στρα
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἄπαντες ἴσασιν· ὅνχι τούτου
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν προέροῦ, φημὶ δ' ἐνεγ
κείν τὰ πολέμια Μ. ὅνκοῦν ἐν μέρῃ ἐκάτερος εἰ πάτω
σὺ δὲ πρῶτος ὁ λίβυς λέγε. ΑΛ. ἐν μέρῃ τοῦτο ὧ μίνωσ
ἰνὰ μιν, ὅτι ἐν ταῦθα καὶ τὴν ἐλλάδα φωνὴν ἐξέμαζον,
ὥστε οὐ δὲ ταύτῃ πλεόν οὗτος ἐνέγκαιτό μου· φημὶ δὲ
τούτον σ' μάλιστα ἐπαίνον ἀξίουσ' εἶναι, ὅσοι τό μιν ἐν
ἀρχῇσ' ὄντες, δ' ἡμῶς ἐπὶ μέγα προαχώρησαν δι' αὐτῶν,
δύναμιν τε περιβαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι λόξαντες ἀρχῇσ'.
ἐγὼ γοῦν μετ' ἐλπίων ἐξορμίσας ἐς τὴν ἱβηρίαν, το πρῶ
τον ὑπαρχος ὡν τῶν ἀδελφῶν, μεγίστων ἡζιῶν ἀρίστον
ἡρίθεισ' καὶ τοῦσ' κελτίβηρας εἴλομ, καὶ ταλατῶν ἐκράτησα
τῶν ἑσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβὰς, τὰ περὶ τὸν
ἡρίδανδον ἄπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστᾶτονσ' ἐποίη
σα τοσαύτας, πόλεις, καὶ τὴν πεδινὴν ἰταλίαν ἐχειρωσά
μην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προηκούσης πόλεως
ἦλθον· καὶ τοσούτονσ' ἀπέκτεινα μίᾳσ' ἡμέρας, ὥστε τοῦσ'
λακτυλίονσ' αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρήσαι· καὶ τοῦσ'
ποταμούςσ' γεφυρῶσαι νεκρῶν· καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξα
οὔτε Ἀμμωνίου υἱὸς ὀνομασόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι
προσπιούμενος, ἢ ἐνὶ τῇ αὐτῇσ' μητρὶσ' ἀεζιόν, ἀλλ'
ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸς τε τοῖσ' συνε
τωτάτοις ἀντεξετάζόμενος, καὶ στρατιώταισ' τοῖσ' μα
κίμωτάτοις συμπλεκόμενος, ὃν νῆδονσ' καὶ

et. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Anibal
cathaginensis: ego yō Alexander Philippi. M. Per
Iouē, gloriosi utriq. s; circa qd vobis ē cōtētio? AL.
De p̄stantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du-
cē exercitus: ego yō quēadmodū oēs fuerūt. Neq; hoc
solū: sed omnes quasi qui p̄cesserunt me/affir-
mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̄ ī pte utq; dicat.
tu yō p̄mus Libyce dic. AN. Vnū qdē hoc Mios
me iuuat: q; hic quoq; gr̄cum sermonē perdidici:
quaprop̄ neq; in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̄
illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
initio existentes/tamen ad magna euasere a seipsis:
potentiamq; ad̄cipientes/& digni vili s̄ principatu.
Ego igit̄ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri-
mū subcōsul exñs fratri/maxias ad res gerēdas iudica
Proide & Celtiberos cœpi. Gallos de (bar optius.
Hesperie. magnos mōtes trāsmigraui. q̄ circū (uici
Eridanū sunt oīa transcurri: vastatiōez feci eorū q̄ illi
erant: urbes/& planā Italiam subiuga
ui. usq; ad suburbia p̄minentis ciuitatis (Romę)
veni. Tantos deinde occidi una die: ut
anuli ipsorū modis mensurati sint. Postremo
fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hęc oīa gessi
nec Ammonis filius nominatus: neq; deū me esse
ex cōposito p̄dicans: vel insomnia matris narrās: s;
hominē plane me esse confitens: ducibus sapi-
entissimis comparatus:& militibus pugnan-
di arte clarissimis congregiens. Non Medos &

ἀρμενίονα ὑποφειγόντασ· πρὶν διαώκειμί τινά, ἢ τῷ πολυμῆ
σαντὶ παραδιδόντασ ἐνθὺ τὴν νίκην· Ἀλέξανδρος δὲ πα
τρῶ, αὖ ἀρχὴν παραλαβὼν, ἠύξησε καὶ παραπολλοῖς ἐξέτεινε,
χρησάμενος τῇ τῆσ' τύχῃσ' ὁρμῇ· ἐπεὶ δ' οὐμ' ἐρίκησέ τε καὶ
τὸν ὀλεθρον ἐκείνον Δαρξείον, ἐμ' ἰσσω γέ καὶ ἀρβήλοισ' ἐκρά
τησιν, ἀποστάσ τῶν πατρῶων, προσκυρεῖσθαι ἐξίου· καὶ
διὰ τὰμ τὴν μηδ' ἰτὴν μετεδύηκτοσ ἐαυτόν, ἢ ἐμίαιφόνου
ἐμ' τοῖσ' συμποσίοισ' τοῖσ' φίλουσ, ἢ συνελάμβανεν ἐπὶ
θανάτῳ· ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπίσσο τῆσ' πατρίδουσ· καὶ ἐπειδὴ
μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ στάλῳ ἐπὶ πλεονάσ
των τῆσ' λιβύκω, ταχέωσ' ὑπὲρ κούσας, ἢ ἰδιώτην ἐλαυτόν
παρέσχωρ, ἢ κατὰδικασθεῖσ' ἤνεγκα ἐν γυναικόνωσ τὸ
πράγμα· καὶ ταῦτ' ἔπραξα βάρβαρος ὢν, ἢ ἀπέδευτοσ
παιδείας τῆσ' ἐλληνικῆσ, οὔτε ὁ μνηρὼσ περ οὔτοσ' ἐρα
τάδονμ, οὔτε ὑπ' Ἀρίστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεῖσ, ἢ
μόνη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενοσ· ταῦτά ἐστιμ' ἃ ἐγὼ
Ἀλέξανδρος ἀμείνων φημί εἶναι· εἰ δ' ἔστι καλλίων,
ὅν τοσ' ἰδιότ' διακίματι τὴν κεφαλὴν διεδέλετο, μακρό
σι μὲν ἴσας, καὶ τοῦτα σεμνά· ὅν μὴν διὰ τοῦτ' ἀμείνων
δοξείμ ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸσ τῇ γνώμῃ πλε
ον' ἢ περ τῇ τύχῃ κεραιμένον· μὲν δὲ μὲν εἰρηκερ οὐκ ἄθεν,
νῆτόσ' λόγον, ἐν δ' ὥσ' λίβυρ ἐπὶ πόσ' ἤνιπέρ· αὐτοῦ σὺ δὲ ὦ
Ἀλέξανδρε, τί προσ ταῦτα φηῖσ; Ἀλ· χερὴν μὲν ὦ μί
νωσ, μηδ' ἐμ' πρόσ ἄνδρα δούτω θαρσύν' ἰκανὴ γάρ ἢ φημ
διδάσαι σε τοῖσ' μὲν ἐγὼ βασιλεύσ, τοῖσ' δὲ οὔτοσ' λησῆσ
ἐγένετο· ὁ μωσ δὲ δ' ἔρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ δέμνεκα, ὅσ
νέοσ ὢν ἐπὶ παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, ἢ τὴν ἀρχὴν
τεταραγμένον κατέσχωρ· καὶ τοῖσ' φονέας τοῦ πατρὸσ

Armenos fugientes priusq̃ sequat̃ quispiā: & au-
denti tradentes statim victoriā. Alexander vero pa-
triū regnum adcipiens/illud admodū ampliavit:
usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit
miserum illū Darium, apud ip̃m & soleas coe-
pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
modū viuendi Medorum consequutus / interemit
in couiuio amicos: & auxiliari eos conatus in
morte. Ego ꝑo dñatus sum equalit̃ patrię. Et postq̃
retiocabar e prelio: magna classe trañci-
ens in Libyam/continuo parui: & priuatū hoīem me
exhibui: damnatusq̃ tuli equanimiter
rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers
disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerū quęadmodū ille e-
didici: neq̃ sub Aristotele preceptore sum eruditus:
sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quibz ego
me Alexandro meliorē p̃dico. Si ꝑo est pulchrior,
quia diademate caput ornauerit: Macedo-
nibz quidē sis: quibz hęc venerāda s̃c. nō tñ pp̃t hęc
videbit̃ generoso dūce, viro consilio ma- (melior
gis q̃ fortuna uso. Ml. Hic quidē dixit non inge-
nerosam orationē, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero
Alexāder, quid ad hęc dicis? A. Optuit qd̃ o Mi-
nos, nihil ad hoīez sic cōfidentē rñdere. Satis em̃ fama
ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi ꝑo hic latro
fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
iuuenis exñs adhuc/aggressus sum res: & regnum
obtinui tandem. Interfectores patris

μετ' ἡλθον· καταφθίνας τὴν ἑλλάδα τῇ οὐβούῳ ἔπει-
λεία, στρατογὸς ὑπ' αὐτῶν χειρὸ τοιηθέσ, οὐκ ἤξιωσα τὴν μά-
καδόνωμ ἐρχήν περὶ ἐπὶ ὄρω ἀγαπᾶν ἄρχην ὁπόσωμ ὁ πατὴρ
κατέλιπε, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ Δεινὸν
ἡγησάμενος εἰ μὴ ἅπαντων κρατῆσαι μί, ὀλίγους ἄγωμ,
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπ' ἵτε τρανικῶ ἐκράτησα με-
γάλη μάχη, καὶ τὴν λυδίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυ-
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσίμ ἐπὶ χειρὸς μένος, ἥλθον ἐπὶ
ἰσσορ ἔνθα Δαρείος ὑπέμενε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγωμ· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὥ μίνωσ, ὑμῖς ἴστε, δ' ἴσους
ὑμῖν νεκρὸς ἐπὶ μίᾳς ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γοῦν
ὁ πορθμεὸς, μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ
σχεδὺν διαπνεύμενους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπνεύ-
σαι· καὶ τὰῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προμνησθένων, καὶ
τιτρώσκεσθαι ἄξιον· καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν τύφῳ, μὴ δὲ
τὰ ἐν ἀρβύλοις διήκησονται, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἴν-
δῶν ἥλθον, καὶ τὸν ὠκεανὸν ὄρου· ἐποίησάμην τῆς ἀρ-
χῆς, καὶ τοὺς ἐλάφαντας αὐτῶν· εἴλον, καὶ πῶρον
ἐχειρῶσάμην· καὶ σκῦδας δὲ οὐκ ἐν κατὰ φρονήτους
ἄνδρας, ὑπερβὰς τὸν τάναιμ ἐνίκησα μεγάλην ἵππο-
μαχίαν· καὶ τοὺς φίλους ἐϋ· ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἡμιράμην· εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνδράποισ,
συγγνωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμά-
των, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ·
τὸ δ' οὐμ τελευταῖον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον,
δύτος δὲ ἐν φυγῇ ὡμ παρὰ πησσίαν, τῷ βίθυνῳ,
καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ὡς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν ὅτι, οὐκ ἰσχνί·

ultus sum. Terrui Græciā/Thebas sub
uertens: duxq; illis prepositus/indignū putavi. Ma
cedonū me regno cētū eē: s; cupidus ipādī ultra hoc
reliquerat: totam sperans terrā: & molestū (qd̄ pat
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
sustuli in Asiam: & apud Granium vici ma
gna pugna: Lydiam capiens, Ioniam, & Phry
giam. Et omnino quę transierim sp̄ subiugās/ veni ad
ipm locū ubi Darius expectabat: infinitum exercitū
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsorū transuexisse.
Et hęc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/neq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re
gni: ac elephantes eorū coepi: Porumq;
subegi: & Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestris
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis / prę magnitudine rei.
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic ꝑo Annibal, in exilio fuit apud Perusiā, Bithyniū:
quēadmodū decuit iꝑbissimū & crudelissimū hoīez.
Q; ꝑo vicit Italos: omitto dicere, quoniā non virtute

ἀλλὰ ποιηρία καὶ ἀπιστία καὶ λόγοισ', νομιζομένῳ δὲ ἡ προ-
 φανὲς ὄνδρῃ· ἔπει δὲ μοι ὠνεΐδισαε τὴν τρυφήν, ἐκλελῆσθαι
 μοι δοκεῖ οἷα ἔποϊε ἐν καπνῷ, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοῦς
 τοῦ πολέμου καιροῦς ὀθανμάστιος καθήκον παῖδων· ἐγὼ δὲ
 εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξας, ἔπι τὴν ἔω
 μάλλον ὥρμισα, τί ἤμ' ἐμεγαλ' ἐπραξα, ἰταλίαν ἀναί-
 μωτ' ἱλοῶν, καὶ λιβύην, καὶ τὰ μέγχι γαστέρων ὑπα-
 γόμενος· ἀλλ' οὐκ ἀξίόμαχα ἔδοξε μοι ἐκείνους, ὑποσπίσ-
 σοντα ἡδὴ καὶ λεισπότην ὁμολογοῦντα· εἰρηκα· σὺ δὲ ὦ
 μίνωσ, δικάζε· ἵκανα γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα.
 Σ· μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσης· Μ· τίς γὰρ
 εἰ ὦ βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦν εἶς; Τ· ἰταλιώτης
 σκηπτίων στρατηγὸς ὀκαθελῶν καρχηδῶρα, ἡ κρατήσας
 λιβύων μεγάλαις μάχαις· Μ· τί οὖν καὶ σὺ
 εἶς; Σ· Ἀλέξανδρον μὲν ἤττωμ' εἶναι, τοῦ δ' Ἀν-
 νιβίου ἀμείνων, ὅς ἐδίδωξα νικῆσας ἀντὶν, καὶ φυγεῖν
 καταναγκάσας ἀτίμωσ· πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχωντος οὐ-
 τος, ὅς πρόσ' Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὃ οὐ δὲ σκηπτίων
 ἐγὼ ὀνευικηὼς ἀντὶν, παραβάλεσθαι ἀξίω· Μ· νῆ Δί',
 ἐυγνώμων αὖ φησὶ ὦ σκηπτίων· ὥστε πρῶτος μὲν κερίσθω
 Ἀλέξανδρος, μετ' ἀντὶν δὲ σὺ· εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
 Ἀννίβας, ὃν δὲ οὗτος ἐνκαταφρόνητος ὦν.
 ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ· καὶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ· ΔΙΟΓΕΝΗΣ
 τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ
 ἡμεῖς ἀΐσαντες; Α· ὀρθῶς δὲ Διόγανος οὐ παράλογος
 δὲ εἰ ἀνδρωπὸς ὦν ἀπεθανομ· Δ·
 οὐκοῦν δ' Ἀμμων ἐφ' αὐτὸν, λέγων ἐαυτοῦ σε εἶναι
 υἱόν, σὺ δὲ φίλιππον ὄρα ἥσθαι; Α· φίλιππον

sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit: iusti v̄o nec me
mor unq̄. Verū qm̄ mihi p̄bro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̄ q̄lia admisit ī Capua, mulierib⁹ deditus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inserviebat. Ego vero
(quū parua quē in occidēte gessi videant̄) ad orientē
magis impulisse: quid magni effecissem/ Italiā incru
entus accipiens/ & Libyam: & usq; ad Gades im
perans. Sed indigna visa sunt mihi illa: formi
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu v̄o o
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es opt̄ie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas. SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis. SC. Alexādro quidē p̄stare: ip̄iq; An
nibali melior esse, qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq; ego Scipio,
qui euz deuici, me cōparari dignū puto. M. p̄louē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̄m vero tu, deīde (si visus fuerit) t̄tius
Annibal sit: neq; ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. DIOGENES.
Quid hoc rei ē Alexāder: Ita ne & tu mortuus es p̄
atq; nos oēs. A. Vides Diogenes nimirū. (de
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te suū eē
filiū. An v̄o Philippo p̄re p̄gnatus eras. A. Philip
t (po

Διολάβη· ὃν γὰρ ἄν ἐτενέκην ἄμμιωνόσων· Δ· ἢ μὴ
καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος δ' ἴμοια ἐλέγοντο, δρώοντα
ὀμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῇ, εἴτα ὅτω σε
τεχθῆναι· τὸν δὲ φίλιππον ἐξ αὐατῆς θάσαι, διόμενον πα-
τέαρ σὺν εἶναι· Α· καὶ γὰρ ταῦτα ἴκοντο ὥσπερ σὺ, νῦν δὲ
ὄρω, ὅτι οὐδ' ἐμ' ὕγιες οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε δι τῶν Ἀμμωνίων
πρῆται ἐλεγον· Δ· ἔλατό τοι κ' εὖδ' οὐκ ἄχρισον
σοι ὧ Ἀλέξανδρε, πρόσθεν πρὸς γὰρ πρὸς γὰρ πολλοὶ
γὰρ ὑπέπτησ' σὺν, δὲ μὴ εἶναι σε νομίζοντες, ἀπὸρ εἰ πέμοι
τίμῃ τῶν τοσούτων ἀρχῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων· Δ· οὐκ οἶδας ὅτι
ὧ Διόγενες· ὃν γὰρ ἐφθάρσας ἐπισκηνίσαντο περὶ αὐτοῦ,
ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀπομνήσκων περὶ δὴ καὶ τῶν Διοτρίτων
πέδωκα· πλὴν ἄλλο, τί γὰρ ὧ Διόγενες· Α· τί γὰρ
ἄλλο· ἀνεμνήσθη δ' ἴα ἐποίειν ἐλπίσας, εἰ σε παρελθόντα
τὴν ἀρχὴν κολλησάντες, καὶ προστάτην αἰρούμενοι καὶ
στράτηγον ἐπὶ τοῦ βαρβάρου, ἐνιοὶ δὲ καὶ τοῖς Δωδε-
καθεῖς προστίθεντες, καὶ νεὸς ὁμοδοκούμενοι καὶ θύον-
τες ἐς δρώοντος ὑἱῶ· ἄλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε δαμάσκειν
νεὸς ἐβόταν· Α· ἐτὶ ἐν βαβυλῶνι κέμαι τρίτην ταύτην
ἡμέραν· ὑπισχνέται δὲ πολέμοισι δ' ὑπασπιστὴς, ἵν' ὡ-
τε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν ἐν ποταμῷ, ἐς
Αἴγυπτον ἀπαγαγώμεθα· εἰ μὴ ἐν τῇ ἐννῇ, ὧ
τῶν Αἰγυπτίων δέων· Δ· μὴ γὰρ ὧ Διόγενες,
ὑρῶν καὶ ἐν ἄδου ἐτὶ σε μωραίνοντες, καὶ ἐλπίζοντες
ἀνναβὴν ἢ ὀσίριον γενέσθαι· πλὴν ἄλλο, ποῦ καὶ ὧ θειώτα-
τη, μὴ ἐλπίσης· ὃν γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἄσπερ Διο-
πλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸν εἰσὼταῦ σομίου παρ-
ελθόντων· ὃν γὰρ ἀμελὴς ὁ Διοκλῆς, ἐν δὲ ὁ κέρβερος ἐν
καταφρόνισσιν.

haud dubie. nō em̄ obijſſe Am̄onis filius ex̄ns. D. at
 qui de Olympiade conſilia dicebant. puta draconem
 aggreſſū fuiſſe cū ea: viſūq; ī cubiculo: deīn ſic ex eo te
 peperiſſe. porro Philippū errare: credentē ſe pa-
 trē tibi eē. A. At ego q̄p̄ hęc audierā ut tu: nūc v̄o
 video, quoniam nihil ſunt mater/ necq; Ammonij
 vates dixerunt. D. Attm̄ mendaciū ip̄orū nō iutile
 tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi
 em̄ metuēbāt te, deū eſſe credentes. Sed dic mihi:
 cui nā ingens illud imp̄iū reliquiſti? A. Ignoro
 Dio, nō em̄ (cū p̄uētus eē ſubita morte) ſtatui q̄cōp̄
 p̄t hoc unū: q̄ moriēs Perdiccē anulum tra- (de hoc
 didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
 aliud agā? An memiſti quid fecerit gr̄eci, nūp̄ arrepto
 imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
 ducem a duerſis barbaros: aliqui proinde duode-
 cim dñs addiderunt: phana edificauerūt: ſacrifican-
 tes tibi tanq̄p̄ draconis filio. S; dic mihi: ubi te Macedo-
 nes ſepelierūt? A. Eriādū in Babylone iaceo ſc̄tū iā
 diē. Porro p̄mittis Ptolem̄us ille ſatelles meus: ſi q̄n-
 do detur ociū a tumultibus rēz, qui iſtant: in
 ægyptū ſe deportaturū me/ ut ſepeliar illic: unusq; ſiā
 ex dñs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
 vidēs & ī inferno adhuc te deſipiētē, ſperātēq; fore: ut
 Anubis/ aut Oſiris ſias? Verū hęc o diuiniffi
 me, ne ſperes. nō em̄ fas eſt reuerti quēpiā/ q̄ ſeſ trās
 miſerit paludem, & in hiatum ſpecus de-
 ſcēderit. nō em̄ negligēs ē AEacus: necq; Cerberus cō-

ἐκείνα δὲ ἡδέως ἄν μοι παῖρα σοῦ, πῶς φέρεις
ὅπουτ' ἄν νοήσῃς, ὅσῃ ἐν δαμονίᾳ ὑπὲρ γῆς ἀπολιπῶν
ἀφίξαι, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατρά-
πας, καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἔστιν προσκυνούντα· ἢ βα-
βυλῶνα, ἢ βάρτρα, ἢ τὰ μεγάλα θηρία, ἢ τιμὴν, ἢ δώζαν,
ἢ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαίνοντα διαδεδεμένον ταινίᾳ
λευκῇ τῇ κεφαλῇ, πορφυρίδα ἐμπεσορρακμένον· οὐ λυπεῖ
ταῦτε σε ὑπὸ τῇ μνημνύοντα; τί διακρύεις ὧς μάταιε;
ὅν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαιδευσε, μὴ οἶσ-
σαι βαίβια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Δ· σοφὸς;
ἀπάντων ἐκείνοσς κολάων ἐπιτριπτότατος ὢν· ἐμὲ μόν-
ον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μεν ἡττήσε παρ'
ἐμοῦ, ὅσα δὲ ἐπέσθλην, ὥς δὲ κατεχρήτό μου τῇ περὶ
παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, θωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μεν ἐς
τὸ κάλλος, ὥς καὶ τοῦτο μέρος ὄντ' ἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς
πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἡγεῖ-
σθ' εἶναι, ὥς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων.
γόνος δ' αἰσθάνεσθαι ἀνθρώπου καὶ τεχνίτης· πληρὴ ἄλλα τοῦτο
γε ἀπολέλαινα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὥς ἐπὶ
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἃ κατηρήθη μὲν ὡς μικρῶν γε ἐμπροσθεν.
Δ· ἀλλ' οἶσθα δὲ δράσεις; αἶσος γὰρ σοὶ τῆς λύπης
ὑποθήσεται· ἐπεὶ ἐν ταῦτά γε ἐλλέβορος ὅν φυεται, σὺ δὲ
καὶ τὸ λῆθος ὑδωρ κανδὸν ἐπισπασάμενος πίε, καὶ αὖθις
πίε, καὶ πολλὰ πίε, ὅντω γὰρ ἄν παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστέ-
λῃς ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος· καὶ γὰρ καὶ κλείτορ ἐκείνον δρῶ, καὶ
καλλίσθεν, καὶ ἀλλοῦς πολλοῖς ἐπὶ σὲ δρμῶντας ὥς δακ-
σάσαιντο καὶ ἀμύναντό σε, ὥς ἔδρασας αὐτούς ὥστε τῇ
ἐτέρᾳ, σὺ ταύτην βαίβιζε, καὶ πῖνε πολλὰ πίε, ὥς ἔφη.

Illud igitur iocunde admodum veli discere abs te: quomodo feras
quoties in mentem venit, quanta felicitate in terra deserta,
huc accesseris. puta corpus custodibus, satellitibus, ac du
cibus, tum auro tanto, ad hec propriis quod te adorabant. preterea Ba
bylone, Bactris, in manibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deinde quod emiebas conspicuus, dum vectareris fructus amicis
candido caput, purpura circumamictus. Nunquid discis (culo
hec te in memoriam subeuntia: Quid fles stulte? (cruciat
Num hec te sapiens Aristoteles docuit: ne puta
res firma esse que pendunt a fortuna? A. Sapiens
omnino ille quum sit adulatorum perditissimus. Me so
lus sine queso, Aristotelis facta scire: quod multa petierit a
me: pro quibus mittendis scripserit: deinde quomodo abusus sit mea
doctrina ambitio: colens seipsum ac laudans nunc ob (in
formam, tanquam & ipsa pars sit summi boni: nunc ob
res gestas, atque opes. Nam post & has in bona puta
bat collocanda, ne vitio sibi verteretur: quum & ipse eas ad
Prestigiosus o Diogenes plane homo, & fraudu (cipet.
fructus tuli ex ipsius sapientia: quod nunc ex (letus. Verum illud
maxis bonis quam tu commemorasti paulo ante. (crucior ut de
D. At num scis quid facies? remedium enim tibi molestiae
ostendam. Quandoquidem hic veratrum non nascitur: tu
Lethaei fluminis aquam abundantem attrahens bibe: iterumque
bibe: ac sepius: sicque desine de illis Aristote
lis bonis discruciar. Sed & Clitum illum video: ac
Callisthenem: aliosque multos ad te raptim se mouentes, quem
cerpant atque puniant: ob ea quod commisisti quando in (dis
illos. Quare in alteram te hanc ripam transferas: & bibe crebrius, ut

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΥ· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·
ΤΙ ΚΛΑΪΕΙΣ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ ; ἢ ΤΙ ΣΑΥΤΟΝ ὁ ΔΥΝΗ ΕΠΙ Τῇ ΛΙΜΝῃ
ΕΣΤΩΣ ; Τ· ὍΤΙ ὧ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΠΟΛΛΩΛΑ ὑΠΟ ΤΟΥ ΔΙΎΦΟΥ·
Μ· ΟΥΤΩΣ ΑΡΓΟ՞Σ Εἶ, ὧΣ ΜΗ ἘΣΚΥΪΑΣ ΠΙΪΜ, ἢ ΚΑΙ ΝΗ ΔΙΎ
ΑΡΥΣΑΜΕΝΟΣ ΚΟΙΛῇ Τῇ ΧΕΙΡΙ ; Τ· ΟΥΔΕΡ ὉΦΕΛΟΣ Εἶ ΕΠΙΚΥΪ-
ΤΑΙ ΜΙ· ΦΑΥΓΕΙ ΓΑΡ Τὸ ὙΔΩΡ ἘΠΕΙΔΑΝ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ ΑἰΘΗΤΑΙ ΜΕ-
ἢ ΔΕ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΡΥΣΑΜΑΙ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΩ Τῷ ΘΩΜΑΤΙ, ΟΥ
ΦΘΑΝΩ ΒΡΕΞΑΣ, ΑἰΡΟΜ Τὸ ΧΕΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΑ ΤῶΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ
ΔΙΑΡ΄ ῥΥΝΕΙΜ, ΟΥΚ ΟἶΔ' Ὅ ΠΩΣ ΑἰΥΘΙΣ ΑΠΟΛΕΪΣΤΕΙ ΖΗΡΑΝ Τῇ
ΧΕΙΡΑΜΟΝ· Μ· ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΤΙ ΠΑ՜ΣΧΕΙΣ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ· ΑΤΑ՜Ρ
ΕΙΠῶ ΜΟΙ, ΤΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥ ΠΙΪΜ, ΕΝ ΓΑΡ ΣΩΜΑ ΕΧΕΙΣ ;
ΑΛΛ' ΕΚΕΙΝΟ ΜΕΝ ΕΝ ΑΥΔΙΑ ΠΡΕΤΕΘΑΠΤΑΙ, Ὅ ΠΕΡ ΚΑΙ ΠΙΪΜ ἢ Κῆ
ΔΙΎ ἢ ΕΔΥΝΑΤΟ· ΣΥ ΔΕ ἢ ΎΛΗ, ΠῶΣ ΑἰΥΘΙΣ ἢ ΔΙΎ ΤΩΝ
ἢ ΠΙΝΟΙΣ ; Τ· ΤΟΥΤ' ΑΥΤῶΝ ΚΑΘΑΡΟΤΕΡΟΝ ΕΣΤΙ, Τὸ ΔΙΎ ἢ ΜΑ-
Τῇ ΎΛΗ ἢ ὧΣ ΣΩΜΑ ΟὔΣΑΜ· Μ· ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΔΥΤῶ
ΠΙΣΕΥΣΟΜΕΝ, ἘΠΕΙ ΦΙΛΟ Τῷ ΔΙΎ ΚΟΛΑΖΕΣΘΑΙ· ΤΙ Δ' ΟΥΜΟΣΑΙ
Τὸ ΔΕΙΝΟΝ ΕΣΤΑΙ ; ΔΕΔΥΙΑΣ ΜΗ ΕΝΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΕΙΣ ;
ΟΥΧ' ὉΡῶ ΓΑΡ ΑΛΛΟΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΝ ΑἰΔΗΝ, ἢ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΜ ΤΕΥΧΕΙ
ΕΙΣ ἘΤΕΡΟΝ ΤΟΠΟΝ· Τ· ὉΡῶΣ ΜΕΝ ΛΕΓΕΙΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Δ'
Οὔ ΜΕΡΟΣ ΤῆΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, Τὸ ΕΠΙΘΥΜΕΙΝ ΠΙΪΜ ΜΗΔΕΡ ΔΕΘ-
ΜΕΝΟΝ· Μ· ΛΗΡΕΙΣ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ, ἢ ὧΣ ΑἰΝΩΣ ΠΟΤΟΥ ΔΕΙΣ,
ΘΑΙ ΔΟΚΕΙΣ ΑἰΡΑΤΟΝ ΓΕ ΕΛΛΕΒΟΡΕ· ΝΗ ΔΙΑ, Ὅ ΣΙΣ ΤΟ ὙΝΑΤΙΟΝ
ΤῶΙΣ ὑΠΟ ΤῶΝ ΛΥΤΤΩΝΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΔΕΔΥΓΜΕΝΟΙΣ ΠΕΤΣΟΝΘΑΣ,
Οὐ Τὸ ὙΔΩΡ, ΑΛΛΑ ΤῇΝ ΔΙΎ ΑΝ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΟΣ· Τ· ὙΔΕ
ΤὸΝ ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ ὧ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ ΠΙΪΜ, ΓΕΝΟΙΤῶ ΜΟΙ Μῶ-
ΡΟΝ· Μῆ ΘΑΨ' ῥΕΙ ὧ ΤΑΥΤΑΛΕ, ὧΣ ΟὔΤΕ ΣΥ, ΟὔΤΕ ΑΛΛΟΣ ΠΙΕΤΑΙ
ΤῶΝ ΚΥΝΩΝ· ΑἰΔΥΝΑΤΟΝ ΓΑΡ, ΤΟΝ Ὑ ΠΑΝΤΕΣ Ὅ ΣΕΡ ΣΥ ΕΚΚΑΙ
ΤΑΔΙΚΗ, ΔΙΎ ΤῶΣ ΤΑΥΤΟ ΣΥΔΑΤΟΣ ὙΧ' ὑΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ·

Menippi. & Tantal. MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale: aut cur te ip̃s mēiore afficis
iminēs? T. Qm̃ Menippe eneeor ob sitī. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō p̃nus icūbēs bibas: aut
hauriēs caua vola? T. Nihil utilitatis cōsequor si p̃
cūbā. r̃fugit em̃ aq̃ si p̃ atq̃ admoueri me p̃pius sēsit.
verē si quando hausero: ac applicare conor ori: non
p̃uenio effluxum: rigans tm̃ sumā labia: & int̃ digitos
aqua elabit. haud scio quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. p̃digiosū qddā tibi accidit Tā. verē
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lȳdia sepultū est: quod bibere ac
sitire poſat. tu x̃o aīa cū sis: quinā posthac sitire q̃as:
aut bibere? T. Hoc ip̃m supplicij quiddā est: ut sitī
sustineat aīa aēli corpus sit. M. Sed hoc sic esse
credimus. q̃nquidē ais te siti excruciarī. verē quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
nō video em̃ alios ultra hos iſeros: nec mortē (riare?
migraueris, q̃ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
certe ps ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis, at hēc
pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
re videris mero veratro. nā, p̃ louē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canib̃ morſu lēsi sunt pateris:
qui non aquā/ sed sitim horreas. T. Neq̃
veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
lū. M. cōfide Tā, sic futurū: ut nec tu/ nec alius q̃s b̃
mortuor̃. ip̃ossibile em̃ id, q̃ nō oēs ut tu affi (ba
ciant hac p̃cena: ut sitiāt aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ Ἑρμού.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ΠΟΥ ΔΕ ΚΑΛΟΙ ΕΙΣΙΤΙ, ἢ ΚΑΛΑΙ ὦ Ἑρμῆ ; ΖΕ,

ΝΑΨΗΣΟΜ ΜΕ ΝΕΚΛΥΡΟΝΤΑ. Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΕΡΩ ΜΕΝΙΠΠΕ,
ΠΛΗΡΗ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΒΛΕΤΟΜ ΩΣ ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ. ΕΝΘΑ
ΧΑΛΚΙΝΟΥΣ ΤΕ ΕΣΙ, ἢ ὁ ΚΑΡΚΙΣΣΟΣ, ἢ ΝΙΡΕΥΣ, ἢ ΑΧΙΛΛΕΥΣ, ἢ
ΤΥΡΩ, ἢ ΕΛΕΝΗ, ἢ ΛΙΔΑ, ἢ ὁ ΛΩΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΛΗ ΠΑΝΤΑ.
Μ. ΟΣΤΑ ΜΟΝΟΥ ΔΡΩ ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,

Δ' ΜΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ. Ε. ἢ ΜΗΝ ΕΚΕΙΝΑ ΑΠΑΝΤΕΣ ΕΣΙΤΙ ΔΙ ΠΑΙΚΤΑ
ΘΑΥΜΑΖΟΥΣΙ, ΤΑ ΔΟΣΑ, ὦν ΣΥ ΞΟΙΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙ. Μ.
Δ' ΜΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΜΟΙ ΔΕΙΞΟΜ, ΟΥ ΓΑΡ ἄν ΔΙΑΓΝΟΙ,

ἢ ΕΓΩΓΕ. Ε. ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ ἢ ΕΛΕΝΗ ΕΣΤΙΤΙ. Μ.
ΕἴΤΑ ὦ ΧΙΛΙΑΙ ΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΛΗΡΩΤΗΣΑΝ ΕΞ ΑΠΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΙ ΞΕΠΟΣΟΝ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑ
ΡΟΙ, ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΤΙ. Ε.
ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΐΔΕΣ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΖΩΣΑΜ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ. ΕΦΩ
ΓΑΡ ἄν ΚΑΙ ΣΥ ΑΝΕΜΕΣΚΟΜ ΕΙΝΑΙ,

ΤΟΙΣ Δ' Ἀμφι ΓΥΝΑΙΚΙ ΠΟΛΥΝ ΧΡΟΝΟΝ ἄΛΓΕΑ ΠΑΣΧΕΙ.
ΕΠΕΙ ἢ ΤΑ ΑΝΘΙ ΖΗΡΑ ὄΝΤΑ ΕΓΓΙΣ ΒΛΕΠΟΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ
ΤΗΝ ΒΑΦΗΝ ἈΜΟΡΦΑ ΔΙΛΟΝΟΤΙ ΑΥΤΩ ΔΑΞΕΙ ΜΕΡ. ΤΟΙ ΑΝΘΕΙ
ἢ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΧΟΡΙΑΝ ΚΑΛΥΣΤΑ ΕΣΤΙΤΙ. Μ. ΟΥΚΟΥΝ ΤΟΥΤΟ
ὦ Ἑρμῆ ΘΑΥΜΑΖΩ, Εἰ ΜΗ ΣΥΝΙΕΣΑΝ ΔΙ ἈΧΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΜΑ,
ΤΟΣ ΔΥΤΩΣ ΔΛΥΧΡΟΝΙΟΥ, ἢ ΓΡΑΔΙΩΣ ΑΠΑΝΘΟΥΝΤΟΣ ΠΟΝΟΥΝΤΕΣ.

Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΤΙ ΣΟΙ,
ὥΣΤΕ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΤΟΠΟΝ ΕΝΘΑ ἄν ΕΘΕΛΗΣ, ΚΕΙ ΣΟ ΚΑΤΑΒΑ
ΛΩΜ ΣΕΑΥΤΟΝ. ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ἄΛΛΟΥΣ ΝΕΥΡΟΔΣ ἢ ΜΗ ΜΕΤΕΛΕΥΣΟ,

ΜΑΙ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ ΚΕΡΒΕΡΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.
ὦ ΚΕΡΒΕΡΕ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΣΟΙ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΟΣ ὦν,
ΕΙ ΠΕ ΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤΥΓΟΣ, ΔΙΟΣ ἢ ΜΗ Δ ΣΚΑΡΕΤΗΣ

Menippi. ac Mercurij. **MENIPPVS.**
Vbi nā formosi illi sūt/aut formosę o Mer, duc doceq;
ut hospitē me recēs huc pfectū. M. haud ociū ē mihi
verę istuc ipso loco rēpice dextrorsū. Illic (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē vesarum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarę oē.
silia pīde sūt oīa. M. atq; hęc sūt q̄ oēs (nib; rēnudatas,
mirant: ossa vic; quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
Attñ Helenam mihi ostende. non enim dignos
co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.
Et quidē mille naues ob hanc impletę sūt, ex omnibus
gręcis acto delectu: tantiq; cōfluxerūt gręci ac barba
ri: tot deinde urbes euerse sunt? Mer.
Cęterę, nō vidisti Menippe, viuā hęc mulierē. dicerēs
em sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores:
Deniq; & flores arefactos si quis cōspiciat: abijciētes
colorē / d'formes nimir; ipos videri cōtigit. nđē florētes
ac detinētes colorē / speciosissimi sūt. Men. Igit hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci / pro re
usc; adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.
Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū:
quare delecto loco, ubi velis proster
ne teipm. ego em alias umbras habeo traducendas:

Menippi. & Cerberi. **MENIPPVS.**
O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ipse exñs:
dic mihi p Sty giā paludem: quō se habebat Socrates

ὁπότε κατήει πρόσ ὑμῶς ἡ μήδ' ἔμελλε, σε θεὸν ὄντα, μή τι λαι-
κτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι ὑπὸ,
τ' ἐθέλαιο. κ. πῶρρωθερ μεν δὲ μένιππε, παντὰ πασι
ἐδόνκει ἀτρέπτω τῷ πρῶσῳ προσίεναι, καὶ οὐ πάντ' ἀν-
δέναι τὸν θάνατον Διοκῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τῷ σ' ἐξ ὧ
τοῦ σομίου ἐστῶσι μεθέλωρ. ἐπεὶ δὲ κατέκλυε τὸν χάος,
ματοσ, καὶ εἴδε τὸν ζόφον, καὶ γὰρ ἐπὶ Διὰ μέλλοντα αὐτὸν
Διοκῶν τῷ κονεῖν κατέσπασα τοῦ ποδῶσ ὡς παρὰ τὰ βρέ-
φει κῶναι, καὶ τὰ ἐκ αὐτοῦ παιδίᾳ ὠδύρετο, καὶ παντῶν
ἐγένετο. μ. οὐκοῦν σοφιστῆς ὁ ἀνδρῶσος ἦν, καὶ οὐκ
ἀλλ' ὡς κατεφρόνει τοῦ πράγματος. κ. οὐκ ἄλλ'
ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον ἀπὸ ἐώρα, κατεθρασύνετο, ὡς δὴ θέμ
οὐκ ἄλλων πεισόμενος δ' πάντως εἶδε παθεῖν, ὡς
θαυμάσωνται ὅτι θεαταὶ. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν
τοιούτων εἰπαῖν ἄν' ἐχοίμι. ἐπὶ τοῦ σομίου τολμῶροι
καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθερ ἐλεγχοσ ἀκριβῆς. μ.
ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεκλυθῆναι ἐδοξα; κ. μόνος
δὲ μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ Διογένης πρὸ σοῦ.
ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσθ' εἴτε, μὴ δ' ὠθεύμενοι, ἀλλ'
ἐθελούσιοι, γελῶντες, ὁμῶς εἰς παρὰ γαίλαντες ἀπασί.
κάρωνος. καὶ μένιππον. ΧΑΡΩΝ.
Ἀπόδος δὲ κατάρτα τὰ πορθμῖα. μ. βόαι εἰ τοῦτο
σοι ἡ δῖον δὲ κάρων; κ. ἀπόδος φημί, ἀνθ' ὧν σε
Διεπορθεμεν σάμην. μ. οὐκ ἄν' λάβοις παρὰ τοῦ μὴ
ἐχοντος. κ. ἔστι δὲ τίς ὁ βολὸν μὴ ἔχω; μ.
εἰ μὲν καὶ ἄλλος τίς οὐκ εἶδεν, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω
κ. καὶ μὴν ἄγξω σε, νῆ τὸν ἐλόντωνα, δὲ μισρέ,
ἦν μὴ ἀποδῶς. μ. καὶ γὰρ τῷ ζῦλῳ

qñ descēdebat ad vos. vñsile ē at, cū deus sis, nō latrare solū: sed & humano more loqui quando velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus apparuit interrito vultu adcedere: & non valde formidare mortē vñsus ē: ac oñdere se talē illis qui extra specū stabant volens. Posteaq; vñ despexit in hitum: viditq; caliginem: & ego insup contantem ipz. mordendo, aconito corripere pedes: quēadmodū infans eiulabat: suosq; liberos deplorabat: omniformis factus. M. Igit fucate sapiens homo erat: nec vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed ubi necessitatē ipsi incūbere vidit/cōfidēs fuit: qñ vñ nō inuitus passurus eēt qđ oīno opus erat eū pati. q̄ miraculo esset spectātoribus. quod oīno de omnibus istiusmōi viris dicere possū: usq; ad fauces specus auac viriles: atq; intus dephēderis & pueros. (daces sñ vñ qnā tibi subñsse specū vñsus sū. C. so (M. Ego Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes (lus eo qđ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (por te: ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.
Redde o pfide naulum. M. Vociferare si isthuc tibi voluptati est. C. Redde inq; pro eo qđ te transuexi. M. Nō adicipies certe a non habente. C. Est ne quispiā q nec obolū hēat? M. Si quidē & alius qsq; sit haud scio: ego certe nō hēo. C. Atqui pfocabo te, p Ditem, o impurissime, ni reddas. M. Et ego baculo

σὺν πατρί, αἰαλύνσω τὸ κρανίον· **κ.** μαῖνη δὲ οὐκ ἔστι
πεπλευκὸς τοσούτου πλοῦν· **μ.** ὁ ἔρμης ὑπὲρ ἐμοῦ
σοὶ ἀποδύτω, δὲ σ' με παρέδωκέ σοι· **ερ.** νῆ Δία, ὄναί μιν,
εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν· **κ.** οὐκ ἀπο-
στήσομαι σου· **μ.** τούτου γε ἕνεκα νεωλκίῃσας τὸ πορθ-
μεῖον παράμεινε, πληρὴ ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἄρ' ἀνέλαιοις·
κ. σὺ δ' οὐκ ἦδεις ὥς κομίζεις δέον· **μ.** ἦιδειν
μεν, οὐκ εἴχοιμι δέ· τί οὖν· ἐχρήρ' διατοῦτο μὴ ἀποδανείν·
κ. μόνος δὲ ἀνχίσεισ, πρῶτα πεπλευκέναι· **μ.** οὐ
πρῶτα ὧ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἠρτλυσά, καὶ τῆς κώπης ἔπε-
λαβόμην, καὶ οὐκ ἐκλαίον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβιπτῶν·
κ. οὐδ' ἐν ταῦτα πρόσ τ' ἀπορῥαμία, τὸν ὀβολὸν ἀποδού-
ναί σε δέει· οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γενέσθαι· **μ.** οὐκοῦν
ἀπάγαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον· **κ.** χαρίεν λέγεις, ἵνα
καὶ πληγῶς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω·
μ. μὴ ἐνόχλει οὖν· **κ.** δέιξορτί ἐν τῇ πύρρᾳ ἔχεις·
μ. θέρμονος εἰ θέλεις, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δέειπνον· **κ.**
πόθεν τοῦτο ὑμῖν ὧ ἔρμῃ τὸν κύνα ἦγαγες· δῖα δέ καὶ
ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβιπτῶν ἀπάντων καταγε-
λῶν, καὶ ἐπισκώπτῶν, καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων
ἐκείνων· **ε.** ἀγνοεῖς ὧ κάρων δ' πῶς ἀνδρῶν διεπάρθε,
μευσας· ἐλευθερον ἀκριβῶς, καὶ οὐδενὸς ἀπνῶ μέλει, οὗτος
ἐστὶν ὃ μένιππος· **κ.** καὶ μὴν ἂν σε λάβω· **μ.**
ποτέ ἄρ' ἀνέλαβες ὧ βέλτιστε· δῖος δέ οὐκ ἄν ἐλάβοις·

Διογένους· καὶ μανσῶλον·

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

ὧ καὶ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτί-
μωσθαι ἀξιοῖς· **μ.** καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μεν ὧ σινω-
πεῦ, ὅς ἐβασίλευσα καρίας μεμ' ἀπάσης, ἥρξα δέ καὶ

tibi illiso cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris
transuectus tanto traiectu. M. Mercurius p me
tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p Iouē, bñ mecū
si deiceps & p̄soluere debeā mortuorū noīe, (agit:
tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omit
bā/in pposito p̄siste. verētñ qd' nō hēo qnā auferes.
C. At tu nesciebas qd tibi fuerit apportādum? M.
quidē: s; nō habebā. qd igī: nū optuīt ea grā (Sciebā
C. solus igī ḡliaberis, gratis te fuisse (me nō emori:
gratis o p̄clare. siqdē exhausti sē (trāsuectū. M. haud
pui: neq; eiulauī solus int̄ alios q (tinā & remū aris
C. Nihil hoc ad naulum. oboluz redde (vecti sūt.
re te oportet. haud em̄ fas ē aliū fieri. M. Igitur
reuehe me rursus in vitam. C. Belle dicis: ut
& verbera ob hoc ab AEaco adiciam.

M. Ne igī sis molestus. C. oñde quid ī pera hēas.

M. Lupinū si velis/ & Hecate comam. C.

Vnde hūc nobis Mercuri adduxisti? tum qualia
garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
dēs/dic̄terñsq; īcessēs: unus ptoīde cātillās/plorātib;
illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū transue
xeris? Liberum plane, & cui nihil curę sit. hic

est Menippus. C. Atqui si unq; posthac te īcepo:

M. si īcepis alñ o p̄clare: denuo qdē nō possis īcipe.

Diogenis. & Mausoli.

DIOGE.

Ohe tu Car, quare insolens es: & omnib; nobis p̄
poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
p̄sis. q̄ppe: qui īpauī Carię uniuerse. Dñatus sū p̄tea

ἀνδρῶν ἐνίωμ, καὶ νήσουσ' ἀέ τίνας ὑπὲρ ἀγρόμην, καὶ
ἄχρι μιλήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆσ' ἰωνίᾳσ κατασφρό-
μενος· καὶ καλὸς ἦμ, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοισι
καρτερός· τὸ δ' ἐμέγιστον, ὅτι ἐμ' Ἀλικάρνασσῶ μνηῖα
παμμέγεστος ἔχω ἐπ' ἱκείμενον, ἡλίκου δὲ ἄλλος νεκρός,
ἀλλ' οὐδ' ἐνύτωσ' ἐσ' ἄλλος ἐξ ἡσυχίαν, ἵππων καὶ ἄν-
δρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἑκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου,
οἷον οὐδ' ἀνέμῳ ἐν ἑρτίσ' ἄμ' ῥαδίως· οὐδ' οὐ-
κῶ σοι δικαίως ἐπὶ τοῦτοισι μέγα φρονεῖν· Δ· ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ φῆς, ἢ τῷ κάλλει, ἢ τῷ βάρει τοῦ τάφου·
Μ· νὴ Δί', ἐπὶ τούτοις· Δ· ἄλλα ὦ καλέ μαύσολε,
οὔτε ἡ ἰσὺς ἐτὶ σοι ἐκείνη, οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν· εἰ γούμ
τίνα ἐλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας περὶ, δὲ ἔχω εἰ-
πέειν, τίνας ἐνεκα τὸ σὸν κρανίον προτίμωθ' ἄν τοῦ ἐμ-
φολοκαρῆ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁμοί-
ως προφαίνομεν, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφ' ἑκάστη, ἢ τὰς ῥί-
νας ἀποσείσωμεν· ὃ δ' ἀτάφος, ἢ δι' πολυτελεῖς
ἐκείνους λίθοι, Ἀλικάρνασσεῦσι μέρϊσσω ἔειμ ἐπιδείκνυσ-
θαι, ἢ φιλοτιμῆσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὥς δ' ἂν τί μέγα
δι κοδόμωμ' ἀντίσ' ἐστὶ· σὺ δ' ἐβέλτιστε, δὲ ὄρω, ὅτι
ἀπολαύεις αὐτοῦ· πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μάλ्लον
ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τληκόντοισι λίθοις πεζόμενος· Μ·
ἀνόνητα οὐ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημος ἔσται μαύ-
σωλος καὶ Διογένης· Δ· οὐκ ἰσότημος ὦ γενναϊότατε,
οὐ γὰρ μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν
ὑπὲρ γῆς ἐμ, οἷς ἐνδοιμονεῖν ὤκειτο, Διογένης δ' ἐ-
καταγελᾷσεται αὐτοῦ, καὶ τάφοι δ' ἐμ' Ἀλικάρνασσῶ
ἔρει ἐκ αὐτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς

Lydię gentibus quibusdā: & insulas quasdā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus Ionię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & ī rebo bellicis
pualidus. Deniq; (qđ maximū est) ī Halicarnasso mo-
pmagnū hūi, qntū nō alius qsq; defūctorū: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & hominī
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vi-
deor tibi iniuria ob hęc efferri aīo? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per louē, ob hęc inq;. D. Sz o formose Mau-
neq; robur adhuc tibi illud/neq; forma adest. Si igi-
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h3 qđ di-
cat, cuius rei causa tua caluaria preferenda sit meę.
calua em̄ utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbatī/nari-
bus sumus simis. Cēterū sepulchru3/ & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitā licebit (extructos
re atq; gfiari erga hospites: tāq; qđā magna (ostēta-
structura apđ ipos sit. tu v̄o vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ipō. nisi hoc dicas: qđ plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis faxis pressus. M.
Inutilia iḡr mihi fuēr illa oīa: & pis ɔditōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis ɔditōis o gñossiffie:
īmo Mausolus discruciabī recordatiōe eorū q̄ sunt
in terra: qbo foelicit̄ agere ɔsuevit. At cōtra Diogenes
irridebit eū. atq; ille qđ de halicarnasseo monumēto
memorabit/sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

κατάσκεινασμένον· ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος ἐί
καὶ τίνα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἐμελεν αὐτῷ τοῦτο
λόγον, δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβίωκώς ὑψηλότερον ὥς καρῶν ἀνδραποδωδέστατε
τοῦ σου μνημάτος, καὶ ἐν βεβαιότητι χωρίῳ κατεσκεύασ-
μένον· Νίρεως· καὶ Θερσίτου· καὶ Μένιππα· Ν·
Ἰδού δὴ Μένιππος οὐτος ἰδὲ κάσκει πότερος ἐνμορφώ-
τερός ἐστιμ· εἰπέ ὡς Μένιππε, οὐ καλλίω σοι λόγῳ· Μ·
τίνες δὲ καὶ ἐστὲ πρότερον δι' ἡμῶν· χρηὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν· Νίρεός, καὶ Θερσίτης· Μ· πότερος ὁ Νίρεός, καὶ πό-
τερος οὐμ ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον· Θ·
ἐν μὲν ἡλικίᾳ τοῦτ' ἔχω, δὲ τί ὁμοίος εἰμί σοι· καὶ οὐδὲν τιλ-
κοῦτον διαφέρεις, ἡλικίᾳ σε ὁμοίος ἐκείνους· ὅτι τὶ φλόος ἐ-
π' ἔνισεν, ἀπάντων ἐνμορφώτατον προσεπώμῳ· ἀλλ' ὅφο-
ρος ἐγώ, καὶ χερνύς, οὐδὲν χείρων ἐφαάνην τῷ Δικαστῇ·
ὥρα δὲ σοι ὡς Μένιππε, ὅτι καὶ ἐνμορφώτερον
ἦ γῶ· Ν· ἔμέ γο τὸν Ἀγίλαστον, καὶ κάροπον,
ὅς καλλίστοσ ἀνὴρ ὑπὸ ἱλίου ἦλθον·
Μ· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆρ, ὡς δι' ἡμῶν, καλλίστοσ ἦλθες,
ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ἴμοια, τὸ δὲ κρανίου ταύῃ μόνον ἄρα
διακρίνεται ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐδρυπτον τὸ
σῶμ· ἀλατῶν δὲ γὰρ αὐτό, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις· Ν·
καὶ μήν ἔρου ὁμοίον ὁπθιοτ' ἢ ὁπότε συνεστράτευον
τοῖς ἀχαιοῖς· Μ· οὐεῖρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἅ βλε-
πω, καὶ νῦν ἔδειξ, ἐκεῖνα δὲ οἱ
τότε ἴσασίμ· Ν· οὐκ οὐμ ἐγὼ ἐνταῦθα ἐνμορφώτερός
εἰμι ὡς Μένιππε; Μ· οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος· εὐμορφος·
ἴστοιμί γὰρ ἐν ᾧ δόν, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες· Θ· εἰμι

parato, put lubeat. verꝫ Diogēes hoc de suo corpe an
aliqd sepulchrū hēat/mie nouit. neqꝫ em̄ curꝫ ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celliorem o Carum abiectissime,
tuo monumento: ac firmiore in loco substru

ctam. Nirei. ac Therſitę. NIREVS.

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? M.
Qui nā sitis, pꝫus puto ingrēdū. necē ē em̄ et hoc scire.
N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & u
ter Therſites? nondū em̄ hoc liquet. T. Vnum
quidē nunc habeo hoc: qꝫ similis sum tibi. neqꝫ tanto
pere excellis/quantum te Homerus ille cecus ex
tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi
ato yꝫtice ego, rariscꝫ capillꝫ, nihilo mior vilus sū hoc iu
Cōtēplare yꝫo tu o Mēippe, quēnā formosiorē (dice.
arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeqꝫ prognatum,

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) fermosissimus venisti:
sed ossa oīa sunt sisia. Verꝫ caluaria tua hoc solum
dijudicari a Therſitę caluaria poterit: qꝫ mollis est.
at effemiatū certe hoc, idēcorū deniqꝫ viro fuerit. N.
Verūtñ pꝫcōtare Homerū/qꝫlis fuerim cū pugnarem
intꝫ grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego yꝫo quę vi
deo attēdo: qꝫqꝫ nūc tibi pꝫsto sunt. Cēterꝫ illa alia, qui
tūc viuebāt norūt. N. Igī nūqd huic formosior ego
sū Menippe? M. Necꝫ tu/necꝫ alius formosus hic.
qꝫlitas em̄ apud inferos est: paresqꝫ sūt oēs. T. Mihi

μέμῃ καὶ τοῦτο ἰκανόν·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ καὶ ΧΕΪΡΩΝΟΣ·

ΜΕΝΙΠΡΟΣ·

ἤκουσα ὡς χεῖρων, ὡς θεός ὦρ, ἐπιθυμῆσαι ἀποθανεῖν·
Χ· ἄλῃῃ τούτῳ ἤκουσας ὡς μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρῳ,
ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος· Μ· τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου
ἔσχατον ἀνέρας τῶν πολλοῖς χρημάτων· Χ· ἐγὼ πρόσ
σε ὅνκ ἀσίνετο ὄντα· ὅνκ ἤρ' ἐτὶ ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθῆ·
νασίας· Μ· ὅνκ ἡδὺ ἤμ' ἔζωντα δρᾶν τὸ φῶς· Χ·
ὅνκ ὡς μένιππε, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποιήσω τί καὶ ὅνκ
ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δέ ζῶν, αἶ καὶ ἀπολαύω
τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φαιός, τροφῆς, αἶ ὥραι δέ αἰαυταί,
καὶ τὰ γινώμενα ἅπαντα ἐξ ἧς ἕκαστος ὥσπερ ἀκολουθούν
τα θά τερονθατέρω, ἐνεπλήσθη ἡγοῦν ἁντῶν· ὅν γὰρ ἐν τῷ
ἁντῷ αἶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνόν ἤμ·
Μ· εὐ λέγεις ὡς χεῖρων· τοῖ ἐρ' ὅδου δέ πῶς φέρεις,·
ἀφ' οὗ προελόμενος ἅντα ἤκει· Χ· ὅνκ ἀνδρῶς ὡς μέ
νιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάντῃ δημοτικόν, καὶ τὸ πρῶγμα,
ὅν δέ μ' ἔχει τὸ διαφορὸν ἐν φωτὶ εἶναι, ἡ ἐν σκοτῷ· ἄλλωστε
ὅν δέ δὲ ἡ ὥσπερ ἄνω, ὅντε πεινῆν δέει, ἀλλὰ ἀνεπὶ,
διδίς τούτῳ ἀπάντων ἐσμέμ· Μ· ὄρα ὡς χεῖρων, καὶ
περί πίπῃς σε ἁντῷ, καὶ ἐς τὸ ἁντὸ σοι ὁ λόγος περιῆ·
Χ· πῶς τοῦτο φησ· Μ· ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοι
ον, αἶ καὶ τάντορ ἐγένετό σοι, προσκορῆ καὶ ἐν ταῦθα
ὅμοιαι ὄντα, πρόσκορῃ ὁμοίως, ἀρ' γίνονται καὶ δεήσει με
ταβολήν γε ζητέω τίνος· καὶ ἐν τεύθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶ
μαι ἀδύνατον· Χ· τί δὴν ἄμ' αἶδοι τίς ὡς μένιππε·
Μ· ὅπερ δίδμαι, καὶ φασί, συννετὸν ὄντα, ἀρέσκεισθαι καὶ ἀγα
πᾶν τῶν παρ' οὐσί, καὶ μηδὲν ἁντῶν ἀφάρκτον οἰεσθαι·

Θεῶ δόξα·

quidem & hoc fat est.

Menippi, & Chironis. **MENIPPVS**
Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.
C, Vera sť q̄ audiuiſti Men, mortuulq; ſū/ut vides :
cū imortalē eē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis
tenebat, horrendę vulgo rei? C, Dicam ad
te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui imor
talitate. M, Iniucūdū erat te viueſ/lucēq; itueri? C,
Nō hoc Menippe: ſ; iucundū ego quod variū / & nō
ſimplex arbitror exiſtere. At ego viuēs ac ppetuo fruēs
iñ ſdem ſole, luce, cibo, cūq; horę redirent eēdem:
& reliq; oīm quę cōtingūt foris q̄dlib; , veluti conſe
quēs recipco q̄dā ordie ſuccederet, ſatiabar iñ. nō em̄
ipō q̄d ppetuo ē tenore / ſ; i pmutādo oīno de (i hoc
M, Probe dicis Chirō: ſ; illa q̄ apd' iſeros (lectatio.
cū ad hęc tāq; potiora te otuleris. C, (agūt quō ſers?
ſiqdē eq̄litas admodū ē pplare q̄dā. (ñ iſuauit Me,
nihil plane h; q̄d inſit: i luce q; agat / (& hoc rei ē:
neq; ſitire/uti apd' ſupos/ neq; (aut i tenebris. ptea
gētes har; rer; oī; ſūus. (eſurire nob; necē ē: ſ; mie es
iuoluas teip; : et eodē tibi ſ;mo ſci. (M. vide Ch. ne
D, q̄re iſtuc aiſ? M, qm̄ ſi ea q̄ i vita ſť/ ſimili (dat.
a ſp et eodē tenore fuerit tibi: ſfelles pari rōne q̄ hic ſť
ſiſia oīa: ac ſatiaberis eque: fiatq; necēſte eſt/ com
mutatio in aliā q̄ndā vitā. ver; ut hīc i aliā migres/ ex
iſtimo ipoliſibile C, qd igť faciendū eſt Menippe?
M, uti puto: & vulgo p̄dicāt: ſapiēs cū ſiſ/ boni ſule:
lige pñtia: nihilq; in iñ intolerabile arbitreris. (ac di
Deo gloria,

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall
Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere/ vo-
culis græcis, examussim e regione adijcere latinas: ut
fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbū ver-
do redditur. quemadmodū ab initio a nobis in pau-
cis dialogis vides obseruatū. Verū ubi hoc ago: vide-
or mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba
largitur, quo r̄s significes quid velis. quū non admo-
dum sit opus, celare, quid animo gestias. Quis em̄
id non eque efficiat tacendo? Lucianum proinde ora-
torem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē lati-
ne audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum:
Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum
quoddam verbum adijcerem, quod in græco non ha-
betur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā
inverso nōnunq; dictionum ordine: tibiq; , quisquis
es, qui delicatissimas hæc nugas legeris, authoris sen-
tentiam aperirem: q̄ si secus agam/ a Flacci instituto
tota (ut aiunt) via errem. Id in fit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus:

Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatē leporem,
me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc pau-
cis admodum nostra ætate sit concessum. Nedum mi-
hi: cui fere aliud agenti/ vix vacauit crassiore Miner-
ua, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Do-

ctiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid
dam αμυσσόν και ἀπασδόν cantillantem, ipsi magistri ar
tis egregie cantando vincant. Iucundius enim mihi fue
rit: Musicam eximiam audire, q̃
Stridenti miserum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s. Ioannis Argeñ.

Othomari Nachtgall Distichon.
LVCIANVS.

Me lege, Graius eris. nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poesis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoïem,
qui hæc legere dedignabitur:

Tetraftichon eiusdem.

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones,

Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.

Lusimus in teneris, feris quoq; ludimus annis.

Et reliquum vitæ, quid nisi lusus erit?

Errata passim in grecis .

a Colūna.1. versu. 9. lege *πιμελῆ*. In ea. v. 20. l. *ὑπολοί* /
πωρ. c. 2. v. 1. l. *κρόνον*. v. 10. l. *τίνα*. c. 3. v. 12. l. *μάτηρ*. b c. 2.
v. 22. l. *ταύτω*. c. 3. v. 7. l. *προσέχει*. v. se. l. *ἀφελος*. c. 2v. 5. l.
ἀέμι. v. 9. l. *ἐπιτέρ*. ver. pen. *σπιυῆρες*. c col. 1. v. 5. l. *ἀπο*
λαμβάνοις. v. 8. l. *ῥῆσ*. c. 2. v. 12. l. *κτῆμα*. ver. 22. *σύμποιον*.
c. 3v. ul. l. *ἡκουσας*. c. 2. v. 2. l. *δυν*. v. 6. l. *πῦρ*. v. 15. *ἄχρη*. v. 19. l.
μισθόν. d c. 3. v. 22. *ubi legis* *νῦν* *ἀέ* *δυσκνον*, adde *γυναι*.
e c. 1. v. 12. l. *ἐνίστε*. v. 25. l. *τοῖνον*. v. 27. l. *συνθάβοντα*. c. 2.
v. pen. l. *ἐγκαύματα*. v. ul. f. l. *διεφθαρμένους*. c. 3. v. 23. l. *κἄγω*.
c. 2. v. 6. l. *ἡδισον*. v. 10. l. *ἄχθου*. v. 12. l. *καί* *pro* *ναί*. v. 15. l. *ἐκ*
νόγε. v. 19. l. *συγκαθεύδουσι*. v. 22. l. *κοιμᾶσθαι*. v. 25. l. *τόν* *p* *τοῦ*.
f c. 1. v. 6. l. *χαλκίως*. v. 10. l. *συνῆψεσθαι*. v. 15. l. *πάσαι*. v.
19. l. *αὐτῶν*. v. 26. *ubi legis* *ἐξαπατᾶ*, adde *τούς*. v. 28. l. *αὖν* /
δυνον. c. 2. v. 5. l. *όντω*. v. 20. l. *ῥήμαι*. v. *pē*. l. *ἔδνησε*. c. 3. v. 5.
l. *ἐγεγένητο*. v. 21. l. *ἐπαινέσομαι*. c. 2. v. 7. l. *τολμῆσαντα*. ibi. l.
αἰχμαλῶν. v. 11. l. *ἐτιμωρήσατο*. v. 19. 1. *ὄλωσ*. v. 25. l. *γένοιτ*.
g c. 1. v. 19. l. *μορμολύττεται*. c. 2. ver. 16. l. *ἀπάσας*. v. se. l.
πάντως. c. 3. v. 12. l. *ἐγκαμῶς*. h c. 1. v. 7. l. *συρίγγα*. v. se. l. *ἀέ*
ονος. v. 16. l. *καλλους*. c. 2. v. 21. l. *καλῶς*. v. *pē*. l. *όντω*. c. 3. v. 22.
l. *καλῆρ*. c. 2. v. se. l. *παρεῖναι*. v. 16. l. *ἀπολιποῦσα*. i c. 2. v. 1.
l. *ἀντιῶ*. v. 12. l. *ἀνελκύσαι*. c. 3. v. 15. l. *ἐλαθον*. v. 23. 1. *καί* *p* *τόμ*
c. 2. v. 2. l. *συρίζω*. v. 2. *ubi legis* *αὐτῷ*, adde *τοῦ*, ver. 16. l. *αἰ* /
τοῦντι. k c. 1. v. 1. l. *διαφοροί*. c. 2. v. 6. l. *πάντων*. v. 12. *ubi le*
gis *καί*, add' *τοι*. v. se. l. *ἑισίν*. c. 3. v. 8. l. *λείφανον*. v. 12. l. *ἡδαι*
et in eo. l. *βραχτισ*. v. *añ* pen. l. *κινδυνος*. c. 2. v. *añ* *pē*. l. *ἀλλὰ*.
l c. 3. v. 2. l. *ἐίπε*. v. 9. l. *όντω*. c. 2. v. 3. l. *γένος*. v. 19. l. *ἐπίφθορος*.
c. 3. v. 2. l. *κρανίου*. c. 2. ver. 25. l. *ἐντελάμενος*. ver. se. l. *μανθάνω*.
m v. 2. l. *ἡνιοσέ* *με*. v. 20. l. *θύκ*. v. 26. *ubi legis* *ῥισθατήρ*, ad

δε πηρ. c. 2. v. 1. l. συγκαλούσας. c. 3. v. 5. ἀπὶ τῶν. v. 1. l. ε. l. ε. ἀντὸν
 v. 1. l. ἡ τῶ. n c. 1. v. 18. l. ζέφυρε. c. 2. v. 9. l. ἀπὶ. c. 3. v. 10. l. φι
 λομασία. o c. 2. v. 5. l. ναύτας. v. 1. l. ἀπόλοιο. c. 3. v. 23. l. κή
 τοσ. v. 26. l. ὁ κηφεύς. p c. 3. v. 17. l. ἀνέλθης, σὸν γὰρ. v. 22. l. ε.
 κειμ. c. 2. v. 13. l. τείλωμαι. q c. 1. v. 1. l. πρόσωπον. v. 6. l. ἀχθό
 μαιοι. v. 8. l. ἰσοτιμία. v. 23. l. καθάρματα. c. 2. v. 17. l. ἐπαθόμε
 νοι. c. 3. v. 10. l. συναμφοτέροιν. v. 22. l. ἐθεράπειον. c. 2. v. 12. l. ε. ὑπε
 ταμ. v. 23. l. ἄτεκνον. & l. ε. θεράπειον. r c. 1. v. 1. l. γράτε & εο.
 ἄφρων. v. 23. l. προσήγετο. c. 2. v. 22. l. πόσα. c. 3. v. 3. l. στρατημισάτω.
 c. 2. v. 5. l. ἐξέμω. v. 10. ubi legis παρησίαν, adde ἐνλευθερίαν.
 v. 12. l. ἐσ δὲ τὸ. v. 16. l. τρυφῆς. s c. 2. v. 2. l. ἐνίκησε. v. 10. l.
 σόλω. & l. ε. ἑμαντόν. v. 18. l. διαδήματι. v. 21. l. ἀγεννητόν. c. 3.
 v. 2. l. στρατηγός. & l. ε. ἀχρη. v. 19. l. ἐνκαταφρονήτης. v. 22. l.
 ἡμινάμην. c. 2. v. 26. παράδοξον. t c. 2. v. 5. l. πατέρα. v. 7. l.
 τροφῆται. v. 12. l. λακτύλοι. v. 23. l. ὄρων. c. 3. v. 2. l. ἐν νύσῃ. v.
 10. βέβαια. c. 2. v. 21. l. τραγματοσ. v. 25. νεκρούς. u c. 2. v.
 6. ubi legis κατέκντερ adde ἐἰ τω. c. 3. v. 7. l. ἡ δειρ. v. 21. διε
 πόρθε. ε. supfluit, v. 1. l. ἀντῶ. v. 1. l. sic distiguas, σε λάβω
 ποτέ. m. c. 3. v. 13. l. ἰσχύς. v. 22. l. ὑπὸ πηλικούτης. v. 26. ὦ
 το. c. 2. v. 15. l. τεινός. v. 17. l. Ἀγλαία. v. 20. l. ὁμοία, & ibi
 ταύτη. v. 23. l. ὁπίσθ. & l. ε. τῶς. & l. ε. ἔχεις. v. 1. l. ε. μοι.